

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och till lagar om ändring av vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås en lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, som ersätter den nuvarande lagen med samma namn. Genom lagen genomförs det direktiv som gäller tillsyn över finansiella konglomerat. I och med denna lag utvidgas definitionen av finans- och försäkringskonglomerat i någon mån jämfört med den nuvarande lagen. För finans- och försäkringskonglomerat införs ett obligatoriskt kapitaltäckningskrav och en lagfäst begränsning som gäller stora kundrisker. I lagen föreskrivs dessutom om fördelningen av tillsynsansvaret i fråga om multinationella konglomerat.

I propositionen föreslås vidare ändringar i kreditinstitutslagen, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland, lagen om värdepappersföretag, lagen om Finansinspektionen, lagen om försäkringsbolag, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar.

I lagen föreslås bestämmelser om kreditinstituts kreditgivning till den närmaste kretsen. Enligt dem skall beslut som gäller ett kreditinstituts kreditgivning till sin närmaste krets eller de allmänna villkoren för sådan kreditgivning fattas i kreditinstitutets styrelse, och villkoren för denna

kreditgivning får inte avvika från de villkor som allmänt iakttas vid kreditgivning till allmänheten. Motsvarande princip om marknadsvillkor skall tillämpas också på kreditinstituts, värdepappersföretags och försäkringsbolags andra affärstransaktioner när den andra parten i transaktionen är ett företag som har ett nära förhållande till ett sådant företag.

Det krav som gäller ett relationstal för kassareserven i fråga om depositionsbanker och utländska depositionsbankers filialer i Finland föreslås bli upphävt.

Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen och lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreslås bli utökade med en bestämmelse enligt vilken tillstånd till ett kreditinstituts fusion kan beviljas trots att borgenären motsätter sig detta, om Finansinspektionen anser att borgenärens ställning inte försvagas av fusionen och fusionen behövs för att trygga en stabil verksamhet vid kreditinstituten.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa, dock senast den 11 augusti 2004. Detta datum har satts som tidsfrist för genomförandet av direktivet om tillsyn över. De föreslagna bestämmelserna om tillsyn över konglomerats ekonomiska ställning skall enligt förslaget likväl tillämpas från och med den 1 januari 2005.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Inledning	4
2. Nuläge	4
2.1. Gällande lagstiftning	4
2.1.1. Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	4
2.1.2. Övrig kreditinstitutslagstiftning.....	6
2.2. Den internationella utvecklingen	6
2.2.1. Direktivet gällande tillsyn över finansiella konglomerat	6
2.2.2. Lagstiftningen i utlandet	8
2.3. Utvecklingen på marknaden.....	8
3. Bedömning av nuläget	9
3.1. Tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat	9
3.2. Övrig kreditinstitutslagstiftning.....	9
4. Propositionens mål	10
5. De viktigaste förslagen.....	11
5.1. Regleringen av finans- och försäkringskonglomerat	11
5.2. Andra förslag än de som gäller finans- och försäkringskonglomerat.....	16
6. Propositionens verkningar	18
7. Beredningen av propositionen	18
8. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	19
DETALJMOTIVERING	20
1. Lagförslag	20
1.1. Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	20
1.2. Kreditinstitutslagen.....	50
1.3. Lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland58	
1.4. Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.....	58
1.5. Sparbankslagen.....	58
1.6. Lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.....	58
1.7. Lagen om värdepappersföretag	59
1.8. Lagen om Finansinspektionen	59
1.9. Lagen om försäkringsbolag	59
1.10. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	63
1.11. Lagen om försäkringsföreningar	64
2. Ikraftträdande	66
3. Lagstiftningsordning.....	66

LAGFÖRSLAGEN	68
om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.....	68
om ändring av kreditinstitutslagen.....	86
om ändring av 23 § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	92
om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform	93
om ändring av sparbankslagen	93
om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	95
om ändring av lagen om värdepappersföretag	96
om ändring av 15 och 31 § lagen om Finansinspektionen	98
om ändring av lagen om försäkringsbolag	99
om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	104
om ändring av lagen om försäkringsföreningar	105
 BILAGA	 110
 PARALLELLTEXTER	 110
om ändring av kreditinstitutslagen.....	110
om ändring av 23 § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland.....	125
om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform	125
om ändring av sparbankslagen	127
om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	128
om ändring av lagen om värdepappersföretag	131
om ändring av 15 och 31 § lagen om Finansinspektionen	135
om ändring av lagen om försäkringsbolag	139
om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	146
om ändring av lagen om försäkringsföreningar	149

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Europaparlamentets och rådets direktiv om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (2002/87/EG, nedan direktivet) gavs den 16 december 2002. Direktivets bestämmelser skall införlivas i den nationella lagstiftningen senast den 11 augusti 2004.

Dessutom har bestämmelserna i kreditinstitutslagstiftningen till vissa delar inte hängt med i utvecklingen inom internationell tillsynspraxis och på marknaderna. Därför fordrar de en översyn vid sidan av att bestämmelserna i direktivet sätts i kraft. På denna punkt gäller de största behoven av komplettering och ändring av lagstiftningen en smidigare reglering än nu av depositionsbankers likviditet och en komplettering av lagstiftningen med bestämmelser om kreditinstituts kreditgivning till den s.k. närmaste kretsen. De sistnämnda bestämmelserna hänger också nära samman med regleringen av finans- och försäkringskonglomerat.

2. Nuläge

2.1. Gällande lagstiftning

2.1.1. *Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat*

Om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat föreskrivs i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002). Lagen syftar till att säkerställa en sådan tillsyn över finans- och försäkringskonglomeraten att det går att trygga en ostörd verksamhet på finans- och försäkringsmarknaden, se till att konglomeraten leds enligt sunda och

försiktiga affärsprinciper samt trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna.

Definition av konglomerat

Med finans- och försäkringskonglomerat avses i lagen ett konglomerat som på följande sätt består av ett finskt moderföretag och minst ett finskt dotterföretag till detta:

1) moderföretaget är ett finskt kreditinstitut eller värdepappersföretag och minst ett av dotterföretagen är ett finskt försäkringsbolag, eller också är moderföretaget ett finskt försäkringsbolag och minst ett av dotterföretagen är ett finskt kreditinstitut eller värdepappersföretag, eller

2) moderföretaget är en finsk holdingsammanslutning (holdingföretag) och minst ett av dotterföretagen är ett finskt kreditinstitut eller värdepappersföretag och ett är ett finskt försäkringsbolag.

Till ett konglomerat räknas endast de dotterföretag till moderföretaget som utgör sådana företag i antingen finans- eller försäkringsbranschen vilka definieras närmare i lagen. Således räknas t.ex. dotterföretag som idkar handel eller driver en industri inte till finans- och försäkringskonglomeratet. Inte heller arbetspensionsförsäkringsbolag, pensionskassor eller pensionsstiftelser anses höra till ett finans- och försäkringskonglomerat, men deras aktier och andelar i dotterföretagen beaktas på det sätt som närmare anges i lagen vid beräkningen av moderföretagets ägarandel.

Moderföretag definieras i lagen på så sätt att som moderföretag räknas ett företag som har antingen bestämmande inflytande enligt bokföringslagen i ett annat företag på grund av ett koncernförhållande, gemensam förvaltning med ett annat företag eller gemensam ledning med ett annat företag.

Lagen tillämpas inte på konglomerat där den ena branschens andel är ringa. Den ena branschens andel anses ringa om dess

branschandel i konglomeratet är mindre än 10 procent. Andelen beräknas utifrån medelvärdet av branschernas sammanräknade balansräkning och sammanräknade kapitalkrav.

Samordnande tillsynsmyndighet

Enligt lagen samarbetar Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen vid tillsynen över finans- och försäkringskonglomeraten. Den ena av tillsynsmyndigheterna är samordnande tillsynsmyndighet beroende på om det är finans- eller försäkringsbranschen som har en mer dominerande ställning i konglomeratet. Vilken av branscherna som anses ha den mer dominerande ställningen i konglomeratet bestäms på samma sätt utifrån medelvärdena av branschernas balansomslutningar och kraven på kapitaltäckning som när man på det ovan avsedda sättet definierar om den ena branschdelen i konglomeratet är ringa. Tillsynsmyndigheterna kan likväl komma överens om ett arrangemang där den andra tillsynsmyndigheten sköter samordningen av tillsynen över ett konglomerat. Lagen begränsar inte Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens behörighet att utöva tillsyn över de företag som de enligt lagstiftningen om respektive bransch skall övervaka.

Tillsynens utformning

Enligt lagen tillämpas samma bestämmelser om ägarkontroll på ägare av konglomerats holdingsammanslutningar som på kreditinstitut och försäkringsbolag. Således skall tillsynsmyndigheten underrättas om förvärv av aktier eller andelar i en holdingsammanslutning om ägarandelen överskrider de tröskelvärden som anges närmare i lagen, och tillsynsmyndigheten kan motsätta sig förvärvet av en ägarandel om förvärvet bedöms äventyra holdingsammanslutningens eller konglomeratets affärsverksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Den samordnande tillsynsmyndigheten kan dessutom förbjuda att ett företag som hör till

ett konglomerat förvärvar bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om den lagstiftning som skall tillämpas på det företag som är föremål för förvärvet försvårar en effektiv tillsyn över konglomeratet.

I lagen ingår i fråga om ett konglomerats holdingsammanslutning dessutom ett krav på att medlemmarna i förvaltningsorganet och verkställande direktören är tillförlitliga. Vidare bestäms vilka krav som skall ställas på revisorerna för en holdingsammanslutning.

Ett företag som hör till ett konglomerat skall enligt lagen ha med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Moderföretaget skall dessutom ha med hänsyn till hela konglomeratets verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Ett konglomerats moderföretag skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten följande upplysningar: uppgifter som lagen närmare anger om de företag som hör till konglomeratet, moderföretagets koncernbokslut, affärstransaktioner mellan företag som hör till konglomeratet i den omfattning som närmare anges i lagen, konglomeratets stora riskkoncentrationer och konglomeratets aktie- och fastighetsinnehav.

Samarbete mellan tillsynsmyndigheterna

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan be att den andra tillsynsmyndigheten i den omfattning som är nödvändig för tillsynen över konglomeratet utför nödvändiga granskningar i företag som står under den samordnande tillsynsmyndighetens tillsyn samt göra framställningar till den andra tillsynsmyndigheten om de åtgärder som med tanke på tillsynen över konglomeratet behöver vidtas i fråga om företag som står under den sistnämnda tillsynsmyndighetens tillsyn.

I lagen föreskrivs vidare om tillsynsmyndigheternas skyldighet att utbyta information sinsemellan samt om den samordnande tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter i de företag inom ett konglomerat vilka inte omfattas av den branschspecifika

tillsynen.

Koncernbokslut

Bokslutet för ett konglomerats holdingsammanslutning skall upprättas enligt bestämmelserna för den bransch som på det ovan nämnda sättet är mer dominerande i konglomeratet. Koncernbokslutet för konglomeratets moderföretag upprättas enligt lagen på så sätt att posterna för kreditinstituts och värdepappersverksamhet anges för sig och posterna för försäkringsverksamhet för sig. Närmare bestämmelser om upprättande av koncernbokslut utfärdas genom förordning av statsrådet.

2.1.2. Övrig kreditinstitutslagstiftning

I kreditinstitutslagen (1607/1993) finns bl.a. en definition av kreditinstitut samt bestämmelser om kreditinstituts skyldighet att ha koncession och förutsättningarna för koncession, affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut, bokslut, insättningsgaranti, begränsningar av stora kundrisker, likviditets och soliditetskrav, kundskydd samt banksekretess. Genom kreditinstitutslagen genomfördes de direktiv som senare har slagits ihop till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut samt rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut.

I lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbankslagen (1502/2001), lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) samt lagen om hypoteksföreningar (936/1978) föreskrivs dessutom separat för respektive form av sammanslutning om kreditinstitutets bildande, fusion, delning, överlåtelse av affärsverksamheten, frivilligt avstående från koncession samt upplösning och i sparbankslagen dessutom om sparbankers förvaltning.

2.2. Den internationella utvecklingen

2.2.1. Direktivet gällande tillsyn över finansiella konglomerat

Mål

I ingressen till direktivet motiveras nödvändigheten av reglering bl.a. med att det nuvarande tillämpningsområdet för särreglering inte är tillräckligt heltäckande med tanke på de finansiella konglomeraten. Detta leder till luckor inom regleringen. Å andra sidan konstateras särreglerna innehålla irrelevanta överlappningar och inkonsekvenser som kan leda till onödiga kostnader för tillsynsobjekten. Ett konglomerats moderföretag kan t.ex. vara en holdingsammanslutning som samtidigt regleras i både försäkrings- och kreditinstitutsdirektiven och därmed har dubbla skyldigheter i fråga om rapporteringen till tillsynsmyndigheterna.

Definition av finansiellt konglomerat och direktivets räckvidd

Grunden för definitionen av ett finansiellt konglomerat, som direktivets reglering gäller, är det i direktivet definierade begreppet grupp. Med grupp avses moderföretag, dess dotterföretag samt moderföretagets och dotterföretagets ägarintresseföretag. Med moderföretag avses ett företag som i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag (dotterföretag). Dessutom kan en grupp bestå av företag med gemensam förvaltning eller gemensam ledning. Med ägarintresse avses i direktivet en direkt eller indirekt andel på 20 procent eller mer av aktierna eller andelarna eller rösterna i ett annat företag samt annat ägarintresse i den mening som avses i direktiv 78/660/EEG som gäller årsbokslut i vissa typer av bolag.

Med finansiellt konglomerat avses i direktivet en ovan avsedd grupp som uppfyller följande villkor:

- antingen moderföretaget i gruppen eller minst ett av dotterföretagen är ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag (reglerat företag)
- minst ett av gruppens företag är verksamt inom försäkringssektorn och minst ett inom

den finansiella sektorn

- den mindre sektorns andel i konglomeratet överskrider de tröskelvärden som anges i direktivet.

Som konglomerat räknas dessutom ett reglerat företag och dess ägarintresseföretag också om det reglerade företaget inte har ett enda dotterföretag, förutsatt att definitionen av konglomerat i övrigt uppfylls. De tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över ett konglomerat kan dessutom enhälligt besluta att direktivet skall tillämpas helt eller delvis, om en person på det sätt som närmare bestäms i direktivet har något annat än ett ovan nämnt ägarförhållande till eller inflytande i ett eller flera reglerade företag och definitionen av konglomerat i övrigt uppfylls.

Som finansiellt konglomerat räknas ett moderföretag och alla dess dotter- och ägarintresseföretag, oavsett om de verkar inom den finansiella sektorn, försäkringssektorn eller någon annan sektor.

Vid mätningen av sektorernas inbördes andelar används 10 procent som tröskelvärde, och det räknas ut på basis av kapitaltäckningskravet och balansomslutningen. Dessutom tillämpas ett absolut tröskelvärde på 6 miljarder euro på ett sådant sätt att definitionen av konglomerat uppfylls oavsett sektorernas proportionella andelar, om den sammanräknade balansräkningen för den mindre sektorn överstiger det nämnda absoluta tröskelvärdet. De behöriga tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över ett konglomerat kan dessutom enhälligt komma överens om ett lägre tröskelvärde eller om val av kriterier för beräkningen av tröskelvärdet.

Om konglomeratet har något annat än ett reglerat företag (enligt direktivets terminologi ett blandat finansiellt holdingföretag) i toppen förutsätter definitionen av ett konglomerat dessutom att minst 40 procent av gruppens affärsverksamhet, mätt via balansräkningen, sker inom finans- eller försäkringssektorn.

Direktivet tillämpas på konglomerat som leds av ett reglerat företag med auktorisation i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller ett blandat finansiellt holdingföretag med säte i en stat inom

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessutom föreskrivs i artiklarna 18 och 19 i direktivet om tillsyn över konglomerat där det ingår ett reglerat företag som har auktorisation i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet men som leds av ett företag som är beläget i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Kapitaltäckning

På finansiella konglomerat tillämpas ett särskilt kapitaltäckningskrav som utifrån det val företaget i toppen av konglomeratet gör skall beräknas enligt någon av de alternativa metoder som anges i en bilaga till direktivet eller enligt en kombination av metoderna. Ett finansiellt konglomerats kapitaltäckning beräknas genom att man adderar de kapitalbaser som enligt de sektorspecifika bestämmelserna definierats för konglomeratets företag inom finans- och försäkringssektorn och från dem drar av de sammanräknade kapitalkraven för dessa företag, likaså beräknade enligt de sektorspecifika bestämmelserna, samt eliminerar dubbelt utnyttjande inom konglomeratet av poster i kapitalbasen.

Tillsyn över stora riskkoncentrationer och interna transaktioner

Direktivet innehåller dessutom bestämmelser om transaktioner inom ett konglomerat och om riskkoncentrationer. I dessa bestämmelser prioriteras i första hand de kvalitativa kraven. I fråga om metoderna för riskhantering och rutinerna för intern kontroll förutsätts i direktivet att uppföljningssystemen för riskkoncentrationer och interna transaktioner utvecklas. Ingen kvantitativ maximigräns sätts för stora riskkoncentrationer. Medlemsstaterna kan ändå tillåta att kvantitativa gränser införs i de nationella bestämmelserna.

Samarbete mellan tillsynsmyndigheterna

Direktivet innehåller heltäckande bestämmelser om hur den s.k. samordnande tillsynsmyndigheten skall utses och om dess uppgifter samt om samarbete och utbyte av

information mellan behöriga tillsynsmyndigheter. I direktivets bestämmelser om utnämningen av en samordnande tillsynsmyndighet har man tydligt koncentrerat sig på delat ansvar för tillsynen över gränsöverskridande finansiella konglomerat. Även om regleringen i första hand koncentreras på gränsöverskridande konglomerat sägs i ingressen till direktivet att en samordnare behöver utses också inom nationella finansiella konglomerat. Till den samordnande tillsynsmyndighetens uppgifter hör enligt direktivet insamling av information om konglomeratet och spridning av den till övriga tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över konglomeratet, bedömning av konglomeratets struktur, organisation och system för intern riskhantering, bedömning av konglomeratets finansiella ställning totalt sett samt planering och samordning av tillsynen. Förteckningen över uppgifter är inte uttömmande, utan de som utöver tillsynen kan t.ex. i sina inbördes avsiktsförklaringar komma överens om andra uppgifter för samordnaren.

Direktivet har bestämmelser om utbyte av uppgifter mellan företagen i ett finansiellt konglomerat, tillsynsmyndigheternas tillgång till uppgifter om företagen i ett konglomerat samt utbyte av uppgifter mellan tillsynsmyndigheter. När det gäller utbytet av uppgifter mellan företagen förutsätts medlemsländerna säkerställa att den nationella lagstiftningen inte innehåller några hinder för att företagen mellan sig utbyter uppgifter som kan vara relevanta för tillsynen. Medlemsländerna skall också se till att tillsynsmyndigheterna får tillgång till alla de uppgifter om företag och information som kan ha relevans för tillsynen över de finansiella konglomeraten. I fråga om utbytet av uppgifter mellan tillsynsmyndigheter ingår i direktivet en förteckning över de delområden som utbytet av uppgifter åtminstone skall omfatta.

Ändring av särlagstiftning

I direktivet ingår vissa ändringar av direktiven gällande kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkringsbolag. Genom ändringarna harmoniseras särreglerna

i fråga om bl.a. definitioner, dubbelt utnyttjande av poster i kapitalbasen, tillsynen över interna transaktioner och samarbetet mellan tillsynsmyndigheter. Genom ändringarna strävar man efter att garantera konkurrensneutralitet mellan finansiella konglomerat och konglomerat som huvudsakligen bedriver finans- eller försäkringsverksamhet.

2.2.2. Lagstiftningen i utlandet

Regleringen av finans- och försäkringskonglomerat varierar avsevärt från land till land. Separat lagstiftning om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat finns förutom i Finland åtminstone i Norge, Holland, Belgien och Spanien. Eftersom den nationella lagstiftningen till följd av direktivet måste ändras avsevärt i alla stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, är det inte i detta sammanhang ändamålsenligt med en närmare granskning av den nuvarande lagstiftningen i utlandet.

Också i fråga om regleringen av depositionsbankers likviditet är skillnaderna stora mellan EU-staterna eftersom lagstiftningen inte är harmoniserad på denna punkt. I åtminstone Danmark, Norge, Storbritannien och Irland finns ett sådant klart lagfäst krav på ett relativt minibelopp för likvida medel vilket till sin karaktär motsvarar Finlands nuvarande lagstiftning, medan kravet i t.ex. Tyskland, Frankrike och Holland bara är att det finns tillräckligt med likvida medel för att täcka skulder som förfaller. Åtminstone i Sverige, Belgien, Italien och Spanien har endast allmänna kvalitativa krav ställts på hanteringen av likviditetsrisker.

2.3. Utvecklingen på marknaden

Strukturen på den finska finansmarknaden har inte förändrats nämnvärt sedan lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat gavs 2002, även om Nordeagruppens tillkännagivande sommaren 2003 att koncernen kommer att

omorganiseras så att den lyder under en moderbank som bildas i Sverige understryker behovet av en effektivare reglering av multinationella finanskonglomerat.

Av de tre största bankgrupper som dominerar den finska finansmarknaden är två (Nordea och Sampo) tydligt multinationella finanskonglomerat som omfattas av direktivet. I Nordeagruppen är moderföretaget en svensk holdingsammanslutning, och vid sidan av Finland har konglomeratet bank-, försäkrings- och värdepappersverksamhet i Sverige, Norge, Danmark och de baltiska länderna. I Nordea-gruppen är det på basis av var moderföretaget är beläget de svenska tillsynsmyndigheterna som har ansvaret för samordningen av tillsynen. Sampogruppen bildar ett motsvarande konglomerat sedan den i början av 2004 förvärvade försäkringskoncernen If. Sampo-konglomeratet skiljer sig från Nordea genom att Sampo moderföretag har sin hemort i Finland.

Dessutom kan bestämmelserna i direktivet, beroende på vilka tröskelvärden som tillämpas, bli tillämpliga på flera rent nationella konglomerat där moderföretaget är antingen en depositionsbank eller ett försäkringsbolag.

3. Bedömning av nuläget

3.1. Tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat

Den nuvarande lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat har bara varit i kraft sedan 2002, och det har inte framkommit några särskilda praktiska orsaker till att se över den. Trots att man när den nuvarande lagen stiftades delvis beaktade kommissionens direktivförslag om tillsyn över finansiella konglomerat, saknar lagen flera principer som direktivet förutsätter. De viktigaste är bl.a. en sådan komplettering av definitionen av finanskonglomerat att den också täcker andra företag som hör till samma företagsgrupp som kreditinstitut eller värdepappersföretag och försäkringsbolag än sådana som bedriver finans- eller försäkringsverksamhet,

bestämmandet av samordnande tillsynsmyndighet och tillämplig lag i multinationella konglomerat samt, kanske den viktigaste principen, kapitaltäckningskravet på konglomeratnivå. Också de bestämmelser i den nuvarande lagen för vilka det finns motsvarande bestämmelser i direktivet kan behöva ses över till vissa delar. Sådana är bl.a. angivandet av tröskelvärden som begränsar lagens tillämpningsområde samt bestämmelserna om tillsyn över riskkoncentrationer och interna affärstransaktioner, som för närvarande inte till alla delar motsvarar de internationella kraven på en god tillsyn.

3.2. Övrig kreditinstitutslagstiftning

Trots flera lagändringar har bestämmelserna i kreditinstitutslagstiftningen till vissa delar inte hängt med i utvecklingen inom internationell tillsynspraxis och på marknaderna, och de behöver därför ses över.

Kreditgivning till den närmaste kretsen

Lagen saknar fortfarande bestämmelser om kreditgivning till den s.k. närmaste kretsen. Inom internationell tillsynspraxis har dessa bestämmelser ansetts utgöra ett viktigt led i regleringen av kreditinstitut, och de behöver därför tas med i lagen. Dessutom behöver dessa bestämmelser samordnas med de krav direktivet ställer på tillsynen över finans- och försäkringskonglomerats interna transaktioner.

Likviditet

Bestämmelserna om det relationstal för kassareserven som krävs av depositionsbankerna för att trygga deras likviditet motsvarar inte längre kraven på modern hantering av likviditetsrisker. Enligt nuvarande lag skall en depositionsbanks lätt realiserbara tillgångar, som anges närmare i lagen, utgöra minst 10 procent av de kortfristiga skulderna, som likaså anges närmare i lagen. Denna bestämmelse gör utan orsak bankernas hantering av

likviditeten styvare, och därför behöver det övervägas om bestämmelsen kan ersättas med smidigare bestämmelser om hantering av likviditetsrisker. Så har man redan gjort bl.a. i Sverige.

Firma

Enligt nuvarande lag får ett annat företag än en depositionsbank i sin firma använda en hänvisning till depositionsbankens firma enbart med tillstånd av Finansinspektionen, och tillståndet kan bara beviljas ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp som depositionsbanken. I och med att bl.a. finans- och försäkringskonglomeraten har blivit vanligare har företagsgruppernas strukturer blivit så mycket mångsidigare att behovet att hänvisa till moderföretagets namn i dotterföretagets firma kan vara mer omfattande än tillämpningsområdet för den nuvarande bestämmelsen medger. Eftersom patent- och registerstyrelsen i egenskap av allmän myndighet i frågor som gäller firma övervakar att de firmor som registreras inte är missvisande, kan ett särskilt tillståndsförfarande enligt den nuvarande lagen inte heller av denna anledning anses motiverat.

Hemvistkrav för medlemmar i förvaltningsorgan

Enligt gällande bestämmelser för depositionsbanken och försäkringsbolag skall minst hälften av stiftarna och styrelsemedlemmarna samt verkställande direktören vara bosatta i eller ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. På denna punkt är bestämmelserna enhetliga med de bestämmelser i lagen om aktiebolag som trädde i kraft 1993. Regleringen har således motsvarat den allmänna princip särskilt inom kreditinstitutslagstiftningen enligt vilken kreditinstitut tillämpar allmänna bolagsrättsliga principer såvida avvikelser inte kan motiveras med branschens särdrag. Till denna del finns ingen separat lagstiftning om andra typer av finansiella företag, än depositionsbanker, utan på dem tillämpas den allmänna bolagslagstiftningen.

Genom lag 887/2002 ändrades hemvistkraven i lagen om aktiebolag på så sätt att det anses räcka om minst en av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören är bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Hemvistkravet har i den allmänna bolagslagstiftningen bl.a. motiverats med att det inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet alltid måste finnas en ansvarig person som myndigheter och borgenärer kan vända sig till i frågor som gäller bolaget. I ändringen av lagen om aktiebolag har detta krav ansetts bli tillräckligt väl uppfyllt utan att fler än en av styrelsemedlemmarna behöver bo inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Av ändringen av lagen om aktiebolag följer att regleringen av depositionsbanker och andra slag av finansiella företag avviker från varandra på denna punkt. Detsamma gäller i fråga om försäkringsbolag.

Fusion

Bestämmelserna om fusion av kreditinstitut ändrades från ingången av 2002 på så sätt att principerna i den allmänna bolagslagstiftningen tillämpas på fusionsförfarandet. Erfarenheterna av tillämpningen av lagen visar att borgenärerna i vissa fall utan orsak har kunnat försvåra fusioner som varit nödvändiga för att garantera kreditinstitutens kapitaltäckning. Därför behöver bestämmelserna om skydd för borgenärer ses över när det gäller fusion av kreditinstitut.

De ovan nämnda frågorna har inte harmoniserats inom EU, och därför kan en översyn av lagstiftningen grunda sig enbart på nationella överväganden.

4. Propositionens mål

Målet med denna proposition är att i den nationella lagstiftningen sätta i kraft de krav som framförs i direktivet. Genom propositionen främjas finans- och försäkringskonglomeratens stabilitet i enlighet med de allmänna målen med direktivet, och tillsynen över i synnerhet de multinationella konglomeraten effektiveras

genom att samarbetet mellan tillsynsmyndigheter i olika länder främjas och arbetsfördelningen mellan dem blir klarare vid tillsynen över dessa konglomerat.

En strävan med propositionen är dessutom att bevara den nuvarande nivån på tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat också till de delar där direktivet inte förutsätter detta. Genom propositionen försöker man likaså försäkra sig om att den nya regleringen inte försämrar den nuvarande branschspecifika tillsynen eller begränsar tillsynsmyndigheternas nuvarande behörighet att övervaka företag och företagsgrupper som är reglerade branschvis.

Propositionen syftar också till att göra lagstiftningen i Finland så enhetlig som möjligt med motsvarande lagstiftning i de övriga nordiska länderna i synnerhet. På denna punkt är målet att ordna tillsynen över de multinationella konglomerat som för närvarande verkar i de nordiska länderna så effektivt som möjligt och att undvika dels överlappande tillsyn, dels luckor i tillsynen samt kringgående av en effektiv tillsyn genom att företagens hemort förläggs till en stat där tillsynen är sämre än i andra stater. En strävan med propositionen är likaså att undvika ett en effektiv tillsyn kringgås genom att affärsverksamhet, tillgångar eller skulder inom konglomeratet överförs till ett företag i en bransch som har svagare tillsyn vad denna affärsverksamhet beträffar.

Propositionen syftar också till att regleringen av finans- och försäkringskonglomerat inte utan grund skall avvika från särregleringen av kreditinstitut och försäkringsbolag.

Dessutom är ett mål med propositionen att göra hanteringen av kreditinstitutens likviditetsrisker smidigare och få den att bättre motsvara de krav som ställs på modern riskhantering. Genom den föreslagna lagstiftningen åtgärdas samtidigt vissa enskilda brister i kreditinstitutslagstiftningen, i synnerhet för att tillsynen över kreditinstitut till dessa delar skall fås att motsvara de krav som internationellt ställs på en god banktillsyn.

5. De viktigaste förslagen

5.1. Regleringen av finans- och försäkringskonglomerat

Definition

Definitionen av finans- och försäkringskonglomerat (nedan konglomerat) föreslås bli utvidgad jämfört med den nuvarande lagen på det sätt direktivet förutsätter genom att till ett konglomerat utöver företag som bedriver finans- och försäkringsverksamhet även skall räknas företag som bedriver annan affärsverksamhet.

Arbetspensionsförsäkringsbolag som hör till ett konglomerat skall enligt de föreslagna bestämmelserna räknas till dessa företag som bedriver annan affärsverksamhet eftersom det inte har ansetts ändamålsenligt att inkludera dem i tillsynen över konglomerats kapitaltäckning. Vid tillsynen över kapitaltäckningen räknas endast företag i finans- och försäkringsbranschen till konglomeratet.

Med konglomerat avses i lagen för det första en företagsgrupp vars moderföretag är ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag (reglerat företag) och som uppfyller följande villkor:

a) minst ett av de företag som hör till företagsgruppen är ett företag i finansbranschen och minst ett företag i försäkringsbranschen, och

b) den sammanräknade andel som företagen i finansbranschen och den sammanräknade andel som företagen i försäkringsbranschen står för i företagsgruppen är båda var för sig betydande vid beräkning på det sätt som närmare anges i lagen.

Med konglomerat avses i lagen dessutom företagsgrupper i vilka moderföretaget inte är ett reglerat företag (konglomerats holdingsammanslutning) och som uppfyller följande villkor:

a) minst ett av dotterföretagen är ett reglerat företag,

b) minst ett av de företag som hör till företagsgruppen är ett företag i finansbranschen och minst ett företag i försäkringsbranschen,

c) den sammanräknade andel som företagen i finansbranschen och den sammanräknade andel som företagen i försäkringsbranschen står för i företagsgruppen är båda var för sig betydande vid beräkning på det sätt som närmare anges i lagen, och

d) den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i företagsgruppen överstiger 40 procent.

Konglomerat bildas enligt förslaget dessutom av ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondföretag och minst ett företag i försäkringsbranschen som är kreditinstitutets, värdepappersföretagets eller fondföretagets ägarintresseföretag samt av ett försäkringsbolag och minst ett företag i finansbranschen som är försäkringsbolagets ägarintresseföretag, förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig står för i en dylik grupp är betydande vid beräkning på det sätt som närmare anges i lagen.

Konglomerat bildas likaså av sådana reglerade företag mellan vilka det finns en i 4 a § kreditinstitutslagen, 6 a § lagen om värdepappersföretag (579/1996) och 1 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag (1062/1979) avsedd betydande bindning samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen samt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig står för i en dylik grupp är betydande vid beräkning på det sätt som närmare anges i lagen. Dessutom kan ett i lagen avsett konglomerat bildas av en sammanslutning av andelsbanker och de företag i försäkringsbranschen där de institut som hör till sammanslutningen har bestämmande inflytande, om försäkringsbranschens andel i ett sådant konglomerat är betydande på det sätt som avses ovan.

Pensionsstiftelser och pensionskassor anses inte höra till ett konglomerat, men ett indirekt

innehav som går via dem beaktas när definitionen av konglomerat tillämpas.

Däremot skall arbetspensionsförsäkringsbolag höra till ett konglomerat, men de räknas inte som företag i vare sig finans- eller försäkringsbranschen. Därför skall bestämmelserna om konglomerats kapitaltäckning och stora kundrisker enligt det som föreslås nedan inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

En förutsättning för att lagen skall tillämpas är att både företagen i finansbranschen och företagen i försäkringsbranschen står för en betydande andel i konglomeratet. Som företag i försäkringsbranschen räknas

försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar, tjänsteföretag i försäkringsbranschen samt fondbolag och förvaringsinstitut som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning. Som företag i finansbranschen räknas kreditinstitut och värdepappersföretag samt finansiella institut och tjänsteföretag som hör till deras konsolideringsgrupp samt, såvitt de enligt det ovan sagda inte räknas till försäkringsbranschen, fondbolag, förvaringsinstitut och finansiella institut som är dotter- och ägarintresseföretag till ett konglomerats holdingsammanslutning.

Enligt huvudregeln anses branschandelen vara betydande om vardera branschens andel av det sammanräknade beloppet för konglomeratets företag i finans- och försäkringsbranschen överstiger 10 procent. Andelen beräknas, på det sätt som närmare anges i lagen, utifrån medelvärdet av balansomslutningarna och kapitaltäckningskraven. Branschandelen anses likväl vara betydande också i de fall då det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för företag som hör till den mindre branschen överstiger 6 miljarder euro. Dessutom skall lagen i princip också tillämpas då vardera branschens andel av branschernas sammanräknade intäkter i konglomeratet överstiger 10 procent. Eftersom det sistnämnda tröskelvärde enligt direktivet skall tillämpas bara i undantagsfall, föreslås lagen ge den samordnande

tillsynsmyndigheten en möjlighet att låta bli att tillämpa lagen om tröskelvärden nås bara på denna grund.

I syfte att undvika plötsliga förändringar i tillsynen över ett konglomerat föreslås i lagen dessutom, i enlighet med direktivet, bestämmelser som föreskriver att inledandet av tillämpningen av lagen kan skjutas upp i högst tre år efter det att tröskelvärdena har nåtts och att tröskelvärdena som är lägre än de ovan nämnda tröskelvärdena och om vilka föreskrivs närmare i lagen kan tillämpas på konglomeratet i högst tre år.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan dessutom ge sitt tillstånd till att ett företag som har ringa betydelse för tillsynen över konglomeratet inte omfattas av den.

Lagen föreslås inte bli tillämplig på underkonglomerat som enligt den föreslagna lagen övervakas i sin egenskap av delar av ett större konglomerat.

Lagens regionala tillämpningsområde och bestämmande av samordnande tillsynsmyndighet

Lagens regionala tillämpningsområde skall i princip bestämmas utifrån om konglomeratets moderföretag har sin hemort i Finland eller inte. Finsk lag skall alltid tillämpas om moderföretaget har sin hemort i Finland och minst ett av de reglerade företagen i konglomeratet har sin hemort i Finland.

På de villkor som anges närmare i lagen kan finsk lag tillämpas också på konglomerat vars moderföretag har sin hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen i konglomeratet har sin hemort i Finland. Likaså kan finsk lag undantagsvis tillämpas på ett konglomerat vars holdingsammanslutning är moderföretag och har sin hemort i Finland, om till konglomeratet inte hör ett enda finskt reglerat företag. I dessa fall blir finsk lag tillämplig om en finsk tillsynsmyndighet skall vara samordnande tillsynsmyndighet på de grunder som anges i artikel 10 i direktivet.

Dessutom införs i lagen bestämmelser som följer direktivet och som anger att finska

tillsynsmyndigheter kan låta bli att tillämpa finsk lag om en annan tillsynsmyndighet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet svarar för tillsynen över konglomeratet och dessa tillsynsmyndigheter tillsammans har kommit överens om ansvaret för tillsynen. Ansvaret för tillsynen kan ändå inte överföras om både konglomeratets moderföretag och minst ett av de reglerade företagen i konglomeratet har sin hemort i Finland.

I lagen föreskrivs inte särskilt när en finsk tillsynsmyndighet är samordnande tillsynsmyndighet, eftersom en finsk tillsynsmyndighets behörighet att vara samordnande tillsynsmyndighet följer direkt av det ovan beskrivna tillämpningsområdet för finsk lag. Således är en finsk tillsynsmyndighet samordnande tillsynsmyndighet i alla konglomerat som enligt de ovan beskrivna principerna omfattas av denna lags tillämpningsområde.

Lagen behöver dessutom bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen vid tillsynen över konglomerat på vilka finsk lag tillämpas. Behörigheten skall enligt förslaget, på motsvarande sätt som i den nuvarande lagen, bestämmas utifrån vilken bransch som har en mer betydande andel i konglomeratet. De proportionella branschandelarna i konglomeratet bedöms på samma grunder som vid beräkningen av de ovan nämnda tröskelvärden som utgör en förutsättning för att lagen skall tillämpas.

Bestämmelserna om hur tillämplig lag och på motsvarande sätt den samordnande tillsynsmyndighetens nationalitet bestäms skall enligt förslaget utsträckas också till kreditinstitutslagstiftningen, med motsvarande innehåll. Däremot har de nuvarande bestämmelserna om extra tillsyn över försäkringsbolag ansetts vara tillräckliga på denna punkt.

Enligt artikel 18 i direktivet skall medlemsstaternas lagstiftning också innehålla bestämmelser om extra tillsyn över reglerade företag som ingår i konglomerat vars moderföretag är belägna utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Därför föreslås sådana kompletteringar av

kreditinstitutslagen, lagen om värdepappersföretag och lagen om försäkringsbolag att om ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag hör till ett konglomerat som inte omfattas av denna lag, är en förutsättning för koncession eller verksamhetstillstånd att en utländsk tillsynsmyndighet övervakar konglomeratet på motsvarande sätt som enligt denna lag eller att det i övrigt kan säkerställas att konglomeratets kapitaltäckning, riskkoncentrationer, interna kontroll och riskhantering samt, i fråga om ett konglomerats holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens tillförlitlighet och lämplighet motsvarar kraven i finsk lag.

Tillsyn över den ekonomiska ställningen

Avvikande från den nuvarande lagen införs i den föreslagna lagen bestämmelser om konglomerats kapitaltäckning på det sätt direktivet förutsätter. Vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckning räknas, avvikande från den allmänna definitionen, till konglomeratet endast konglomeratets företag i finans- och försäkringsbranschen. Konglomeratens holdingsammanslutningar beaktas likväl alltid oavsett bransch.

Ett konglomerats kapitalbas skall alltid vara större än det minimalbelopp av kapitalbasen som skallräknas ut för konglomeratet enligt lagen och den på grund av lagen utgivna förordningen. När kapitalbasens minimalbelopp räknas ut för ett konglomerat används som grund de branschspecifika minimibeloppen av kapitalbasen som räknas ut för konglomeratets företag i finans- och försäkringsbranschen. För konglomeratens holdingsammanslutningar och andra företag som inte omfattas av de branschspecifika minimibeloppen av kapitalbasen beräknas det teoretiska minimibeloppet av kapitalbasen enligt de principer som tillämpas på kreditinstitut och värdepappersföretag. Den kapitalbas som behövs för att täcka kapitalbasens minimibelopp för konglomeratet beräknas enligt samma principer.

Konglomeratets kapitalbas och

kapitalbasens minimibelopp fås genom att de ovan nämnda belopp som räknats ut enligt särreglerna kombineras med hjälp av någon av de tre metoder som direktivet medger eller med hjälp av en kombination av dessa metoder. Tillåtna metoder är en metod baserad på sammanställd redovisning, avräknings- och totalmetoden samt metoden för avräkning av bokfört värde. Dessa skall närmare anges i en förordning i överensstämmelse med direktivet. Eftersom tillämpningen av de metoder som anges i direktivet kräver detaljerade tekniska bestämmelser, föreslås att närmare bestämmelser om beräkningen av kapitalbasens minimibelopp meddelas genom förordning av statsrådet.

I lagen införs vissa krav som är gemensamma för alla metoder. Sådana är för det första kravet att en sammanräknad kapitalbas som överstiger det sammanräknade branschspecifika kapitalkravet för företag i samma bransch (konglomeratets kapitalreserv) får beaktas vid beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning bara till den del denna kapitalbas uppfyller definitionen av kapitalbas enligt reglerna för såväl finans- som försäkringsbranschen. Den interna kapitalbasen för företag som hör till konglomeratet och det interna bidrag som uppkommit av transaktioner mellan dessa företag skall också alltid elimineras. Dessutom skall enskilda dotterföretags kapitalunderskott i regel alltid beaktas till fullt belopp oavsett moderföretagets ägarandel. Likaså får i fråga om enskilda företag den andel av kapitalbasen som överstiger kapitalkravet beaktas endast i proportion till den ägarandel övriga företag i konglomeratet har, eftersom utomstående ägares andel av kapitalbasen i företag som hör till konglomeratet i praktiken inte kan stå till förfogande för att täcka konglomeratets förluster och således inte uppfyller de krav som ställs på kapitalbas. För att konsekvensen inom lagstiftningen skall kunna säkerställas skall motsvarande princip enligt förslaget tas med också i särlagstiftningen.

Kapitalkravet för ett konglomerat samt dess kapitalbas skall en gång i kvartalet meddelas

den samordnande tillsynsmyndigheten.

På motsvarande sätt som enligt den nuvarande branschspecifika regleringen skall den samordnande tillsynsmyndigheten ha rätt att meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av lagen till den del detta behövs för att direktivet skall kunna genomföras.

Lagen får dessutom, avvikande från den nuvarande lagen, bestämmelser om konglomerats stora kundrisker. I direktivet förutsätts inga sådana begränsningar, men där anges uttryckligen att medlemsstaterna har rätt att införa sådana. Enligt förslaget skall stora kundrisker definieras och begränsningar som gäller dem anges på samma sätt som i fråga om kreditinstitut. Det har ansetts motiverat att utsträcka omfattningen av sådana begränsningar till hela konglomeratet i synnerhet för att det skall kunna säkerställas att ett konglomerat inte kringgår branschspecifika begränsningar genom att inom konglomeratet styra verksamheten till företag som inte omfattas av den branschspecifika regleringen.

Dessutom ändras den definition av kundrisk som tillämpas i fråga om kreditinstitut på så sätt att konglomerats interna kundrisker lämnas utanför begreppet enligt samma principer som konsolideringsgrupps interna kundrisker. Till denna del är det motiverat att behandla konglomerat på samma sätt som konsolideringsgrupper, eftersom samma kapitaltäcknings- och kundrisksbestämmelser på gruppnivå tillämpas på båda och de även i övrigt övervakas enligt samma principer.

Kreditinstitutslagens bestämmelser om stora kundrisker ses dessutom över genom att vissa begränsningar som avviker från den nuvarande lagen införs i fråga om stora kundrisker som hänförs sig till företag som har ett nära förhållande till ett kreditinstitut. För närvarande har alla kundrisker som hänförs sig till företag inom samma konsolideringsgrupp som ett kreditinstitut, inklusive moder- och dotterföretag, lämnats utanför begreppet kundrisk. Inom internationell tillsynspraxis har det ändå inte ansetts acceptabelt att ett konglomerat kan finansieras utan särskild tillsyn eller särskilda begränsningar genom att finansiering skaffas

utifrån via dotterföretagen och styrs vidare till moderföretaget och därifrån, eventuellt som eget kapital, vidare till andra dotterföretag. Därför föreslås att i de begränsningar som gäller stora kundrisker skall inkluderas andra interna kundrisker inom konsolideringsgrupper eller finans- och försäkringskonglomerat än dotterföretagens ansvarsförbindelser gentemot moderföretaget. För att konglomeratens finansiering inte skall bli onödigt osmidig skall Finansinspektionen enligt förslaget ändå ha rätt att från fall till fall låta bli att tillämpa de begränsningar som gäller stora kundrisker på konsolideringsgrupps eller finans- och försäkringskonglomerats interna kundrisker.

Till lagen fogas likaså på det sätt direktivet förutsätter bestämmelser om den samordnande tillsynsmyndighetens skyldighet att övervaka konglomerats andra riskkoncentrationer än de stora kundrisker som avses ovan samt affärstransaktioner mellan företag inom ett konglomerat. Eftersom rapporteringen om interna affärstransaktioner redan med stöd av den nuvarande särregleringen är tillräckligt heltäckande, får lagen inga separata bestämmelser om skyldigheten för företag som ingår i ett konglomerat att meddela om interna affärstransaktioner, utan dessa anmäls endast med stöd av branschspecifika bestämmelser till tillsynsmyndigheten i fråga, som är skyldig att i sin tur meddela den samordnande tillsynsmyndigheten om affärstransaktioner som är viktiga för tillsynen över ett konglomerat.

Övrig tillsyn

I lagen införs sådana bestämmelser om ägarkontroll och ledning av konglomerats holdingsammanslutningar, förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, revision i holdingsammanslutningar och konglomerats interna kontroll vilka i huvudsak motsvarar den nuvarande lagen och de branschspecifika kraven. Också bestämmelserna om revision i konglomerat kvarstår huvudsakligen oförändrade.

Samarbete mellan tillsynsmyndigheterna

Lagen får på det sätt direktivet förutsätter mer detaljerade bestämmelser än i den nuvarande lagen om den samordnande tillsynsmyndighetens uppgifter. Lagen får dessutom de bestämmelser om utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna som direktivet förutsätter.

Den samordnande tillsynsmyndighetens behörighet att övervaka ett konglomerat påverkar inte de branschspecifika tillsynsmyndigheternas nuvarande behörighet att utöva tillsyn över de företag som de skall övervaka.

Andra förslag

I lagen införs bestämmelser som motsvarar den nuvarande lagens bestämmelser om tystnadsplikt för företag som hör till ett konglomerat, om tillsynsmyndigheters rätt att förelägga företag som hör till ett konglomerat vite och om skadeståndsskyldighet i fråga om medlemmar i förvaltningsorganen för konglomeratens holdingsammanslutningar. Dessutom skrivs i lagen in en straffbestämmelse som motsvarar den som finns i den nuvarande lagen.

De ovan framförda förslagen innebär så omfattande ändringar i den nuvarande lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat att den föreslås bli ersatt av en ny lag med samma namn.

I särlagstiftningen görs dessutom de ändringar som blir nödvändiga på grund av den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Eftersom det direktiv som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat också tillämpas på försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), harmoniseras också regleringen av dessa med regleringen av försäkringsbolag i den mån som tillsynen kräver. Dessa ändringar av lagen om försäkringsföreningar motsvarar i regel dem som genom lagen om ändring av lagen om försäkringsbolag (49/2002) gjordes i lagen om försäkringsbolag i samband med att den nuvarande lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat stiftades.

5.2. Andra förslag än de som gäller finans- och försäkringskonglomerat

Kreditgivning till den närmaste kretsen

Kreditinstitutslagen föreslås i enlighet med internationell tillsynspraxis, i synnerhet Baselkommitténs rekommendationer (Core Principles of Banking Supervision), bli utökad med bestämmelser om krediter till fysiska personer, sammanslutningar och stiftelser som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och om investeringar i företag som hör till den närmaste kretsen. Sådana bestämmelser saknas för närvarande helt och hållet i lagstiftningen i Finland. Bestämmelserna kompletterar de allmänna principer som föreslås bli tillämpade på interna affärstransaktioner.

Enligt förslaget skall beslut som gäller ett kreditinstituts kreditgivning till sin närmaste krets eller de allmänna villkoren för sådan kreditgivning fattas i kreditinstituts styrelse. Villkoren för denna kreditgivning får inte heller avvika från de villkor som allmänt iakttas vid kreditgivning till allmänheten.

Med närmaste krets avses kreditinstitutets ägare till de delar som anges närmare i lagen, medlemmar i kreditinstitutets förvaltningsorgan, verkställande direktören och revisorerna och dessa personers närmaste släktingar samt sammanslutningar och stiftelser där de ovan nämnda har bestämmande inflytande. Genom bestämmelserna främjas i synnerhet genomskådligheten inom kreditinstitutskoncerners verksamhet samt garanteras särskilt i små kreditinstitut att medlemmar i kreditinstitutets förvaltningsorgan och verkställande direktören inte beviljas kredit på villkor som kan äventyra kreditinstitutets ekonomiska ställning eller i övrigt det förtroende för kreditinstitutets verksamhet som är en förutsättning för störningsfria funktioner inom kreditinstitutet.

Firma

I kreditinstitutslagen föreslås en sådan ändring att ett företag i sin firma även utan tillstånd av tillsynsmyndigheterna får använda en hänvisning till firman i fråga om en depositionsbank som tillhör samma koncern, konsolideringsgrupp eller finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet, och att ett företag som tillhör sammanslutningen av andelsbanker i sin firma får använda en hänvisning till andelsbankerna. Bestämmelsen gör det möjligt för alla företag i ett konglomerat att använda ett gemensamt företagsnummer för konglomeratet. I dessa fall vore ett myndighetstillstånd ett onödigt tungt vapen för att förhindra att andra företag än depositionsbanker försöker dra nytta av den särskilda offentliga trovärdighet som lagstiftningen erbjuder depositionsbanker. Därför föreslås att man frångår den nuvarande principen enligt vilken andra än depositionsbanker alltid måste få tillstånd av myndigheterna för att använda en firma som hänvisar till namnet på en bank.

Likviditet

Kreditinstitutslagens nuvarande bestämmelser om det relationstal för kassareserven som krävs i fråga om depositionsbanker och utländska depositionsbankers filialer i Finland föreslås bli upphävda. Genom bestämmelsen främjas en smidig och affärsekonomiskt sett motiverad hantering av depositionsbankers likviditet. För att det skall kunna säkerställas att sloandet av det lagfästa kravet på kassareserv inte medför någon fara för depositionsbankernas likviditet, föreslås att lagens krav att ett kreditinstitut i sin verksamhet inte får ta för stora risker samt, i anknytning till detta lagrum, Finansinspektionens rätt att meddela närmare föreskrifter om ordnandet av riskkontrollen utvidgas till att gälla också likviditetsrisker. Finansinspektionen är således uttryckligen skyldig att försäkra sig om att depositionsbanker liksom även andra kreditinstitut har ett sådant kontrollsystem för likviditetsrisker som arten och

omfattningen av bankens verksamhet kräver. Finansinspektionen kan också meddela föreskrifter om de allmänna kvalitetskrav som skall gälla för sådana riskkontrollsystem. Rätten att meddela föreskrifter gäller däremot inte kvantitativa krav på likviditetsrisker.

Interna affärstransaktioner

Kreditinstitutslagen, lagen om värdepappersföretag, lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar utökas med en bestämmelse enligt vilken transaktioner som ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett företag inom dessas konsolideringsgrupp, ett försäkringsbolag eller en försäkringsförening gör med ett företag som har ett nära förhållande som närmare skall anges i lagen till ett sådant företag, skall ske på samma villkor som om det sistnämnda företaget var ett oberoende företag. Motsvarande bestämmelse skall tillämpas också på ovan avsedd kreditgivning till den närmaste kretsen.

Hemvistkrav för medlemmar i förvaltningsorgan

På grund av den ändring som genom lag 887/2002 gjordes i lagen om aktiebolag föreslås att lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, sparbankslagen, lagen om försäkringsbolag samt lagen om försäkringsföreningar ändras på så sätt att minst en av stiftarna och minst en styrelseledamot samt verkställande direktören skall vara bosatta i eller ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Ändringen motsvarar den allmänna linje som man gått in för inom lagstiftningen och enligt vilken allmänna associationsrättsliga principer tillämpas på kreditinstitut och försäkringsföretag, om det inte utifrån arten av kreditinstitutens eller försäkringsföretagens affärsverksamhet finns särskilda skäl att frånga dem.

Fusion

Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen och lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreslås bli utökade med en bestämmelse enligt vilken registermyndigheten om en borgenär har motsatt sig fusion skall begära Finansinspektionens utlåtande om hur ett verkställande av fusionen påverkar borgenärens ställning och om fusionen behövs för att trygga en stabil verksamhet vid kreditinstitutet. Om verkställandet av fusionen enligt Finansinspektionens uppfattning inte försvagar borgenärens ställning och fusionen enligt Finansinspektionens uppfattning behövs för att trygga en stabil verksamhet vid kreditinstitutet, skall registermyndigheten bevilja verkställighetstillstånd trots att borgenären motsätter sig detta.

Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att förhindra de situationer som förekommit i praktiken och där man t.ex. med stöd av en borgenärsställning som bygger enbart på ett tvivelaktigt skadeståndsyrkande närmast bara för att ställa till förtret har försökt försvåra en i sig motiverad omorganisering av bankens verksamhet i synnerhet i situationer där det överlåtande kreditinstitutets lagstadgade verksamhetsbetingelser har försämrats avsevärt.

6. Propositionens verkningar

De föreslagna bestämmelserna om finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning och stora kundrisker bidrar till att göra finansmarknaden stabilare generellt sett. Förslagen leder i nuläget ändå inte till någon nämnvärd ökning av det kapital som krävs av företagen. Däremot medför den föreslagna rapporteringen om kapitaltäckning och stora kundrisker i någon mån ökade administrativa kostnader för företagen. Kostnadseffekterna kan ändå bedömas bli små eftersom den huvudsakligen bygger på uppgifter som

redan nu samlas in.

De föreslagna bestämmelserna om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ökar tillsynen på finansmarknaden och därmed i princip också tillsynsmyndigheternas kostnader. I nuläget blir det huvudsakligen Finansinspektionen som omfattas av kostnadseffekterna eftersom största delen av de konglomerat som lagen skall tillämpas på har tyngdpunkten lagd på finanssektorn. Eftersom tillsynen över de konglomerat som den föreslagna lagen avser redan nu är rätt heltäckande kan merkostnaderna bedömas bli små, motsvarande högst ett årsverke. Kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet täcks med tillsynsavgifter som tas ut hos tillsynsobjekten, så i sista hand blir det dessa som får stå för eventuella ökade kostnader.

De ändringar som gäller likviditetslagstiftning, kreditgivning till den närmaste kretsen, firma och kreditinstituts beräkning av kapitaltäckningen bedöms inte ha några betydande direkta verkningar för företag eller myndigheter, även om de föreslagna bestämmelserna om firma och om sloandet av relationstal för kassareserven bidrar till att sänka kostnaderna för myndighetstillsyn och för företagens administration. Å andra sidan medverkar i synnerhet bestämmelserna om tillsyn över kreditgivning till den närmaste kretsen på motsvarande sätt till att i någon mån öka dessa kostnader.

7. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänstemannauppdrag vid finansministeriet i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet, Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen. Propositionen har varit på remiss hos social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, Finansinspektionen, Försäkringsinspektionen, Finlands Bank, Bankföreningen i Finland, Finska Fondhandlareföreningen, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund, Arbetspensionsförsäkrarna TELLA, Lähivakuutusryhmän Keskusliitto och

Lokalförsäkringsgruppens Svenska Förbund.

**8. Andra omständigheter som
inverkat på propositionens
innehåll**

De föreslagna bestämmelserna grundar sig delvis på regeringens proposition om ändring av bokföringslagen, vilken som bäst är under beredningen. Dessutom kan den proposition om ändring av lagen om försäkringsbolag och vissa lagar som har samband med den vilken som bäst är under beredning och har

anknytning till den ovan nämnda lagändringen påverka innehållet i de föreslagna 10 kap. 11 § lagen om försäkringsbolag och 1 § 3 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. De föreslagna bestämmelserna om definition av konglomerat och om konglomerats bokslut samt de nämnda förslagen till bestämmelser i lagen om försäkringsbolag och arbetspensionsförsäkringsbolag kan därför ännu behöva samordnas med de nämnda lagförslagen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. *Lagens syfte.* I paragrafen bestäms om lagens allmänna innehåll och syfte på motsvarande sätt som i den nuvarande lagen. I lagen bestäms, liksom för närvarande, om de krav som skall ställas på finans- och försäkringskonglomerats verksamhet samt om tillsynen över konglomeraten. Med den tillsyn över finans- och försäkringskonglomerats verksamhet som avses i paragrafen avses samma sak som den extra tillsyn över reglerade enheter som avses i direktivet. Eftersom det enligt förslaget skall ställas vissa självständiga krav också på ett konglomerats holdingsammanslutning i lagen och eftersom begreppet extra tillsyn inte används i den nuvarande lagen, föreslås att begreppet inte heller skall användas i den nu föreslagna lagen.

Syftet med den tillsyn som avses i denna lag är, liksom också enligt den nuvarande lagen, att trygga en ostörd verksamhet på finans- och försäkringsmarknaden, se till att finans- och försäkringskonglomeraten leds enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna. Med tanke på tryggheten av en ostörd verksamhet på finans- och försäkringsmarknaden är de centrala målen för tillämpningen av lagen i synnerhet att hindra mångdubbelt utnyttjande av kapital, hantera risken för spridning mellan konglomeratens olika delar samt att säkerställa en tillräcklig tillsyn också i fråga om sådana områden som står utanför den branschspecifika tillsynen.

2 §. *Definitioner.* I 1 mom. ingår definitioner av centrala begrepp som används

i lagen. I 1 punkten ges på motsvarande sätt som i artikel 2.1 i direktivet en definition av kreditinstitut. Med kreditinstitut avses, liksom i den nuvarande lagen, kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen och motsvarande utländska kreditinstitut.

I 2 punkten ges på motsvarande sätt som i artikel 2.3 i direktivet en definition av värdepappersföretag.

Med värdepappersföretag avses, på motsvarande sätt som i den nuvarande lagen, värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag och motsvarande utländska värdepappersföretag.

I 3 punkten definieras fondbolag på motsvarande sätt som i artikel 2.5 i direktivet så, att med fondbolag avses fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och motsvarande utländska fondbolag.

I 4 punkten definieras försäkringsbolag på motsvarande sätt som i artikel 2.2 i direktivet så, att med försäkringsbolag avses, liksom enligt den nuvarande lagen, försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag och motsvarande utländska försäkringsbolag. Med försäkringsbolag jämföras sådana försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar.

Arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) betraktas vid tillämpningen av den föreslagna lagen inte som försäkringsbolag. Vid tillämpningen av denna lag tas de alltså i beaktande som företag som står utanför finans- och försäkringsbranschen på samma sätt som t.ex. handels- och industriföretag, om det mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och andra företag som hör till konglomeratet råder ett sådant förhållande med bestämmande inflytande eller ett sådant ägarintresse som definitionen av konglomerat förutsätter. Till den del som arbetspensionsförsäkringsbolagen är ömsesidiga bolag skall man dessutom beakta

vad som i samband med 8 och 9 punkten anför om tillämpningen av definitionen av moderföretag och dotterföretag på ömsesidiga bolag.

Av det som anföras ovan följer att enbart ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte kan bilda ett i lagen avsett konglomerat, även om det mellan detta bolag och ett eller flera företag i finansbranschen skulle råda ett i lagen avsett förhållande med bestämmande inflytande eller ägarintresse. Eftersom de bestämmelser om ekonomisk tillsyn över konglomerat som föreslås i 3 kap. endast tillämpas på de företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till ett konglomerat, inbegrips arbetspensionsförsäkringsbolag inte heller i beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning och de beaktas inte heller i samband med tillsynen över konglomeratets stora kundrisker och andra riskkoncentrationer.

Enligt 5 punkten avses med reglerade företag sådana inhemska och utländska kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag som avses i 1—4 punkten. Definitionen motsvarar artikel 2.4 i direktivet, dock så, att också fondbolag betraktas som reglerade företag. Enligt artikel 30 i direktivet tillämpas på fondbolag vad som i direktivet bestäms om reglerade enheter.

I 6 punkten definieras företag i finansbranschen på motsvarande sätt som i artikel 2.8 i direktivet så, att med företag i finansbranschen avses kreditinstitut, värdepappersföretag, i kreditinstitutslagen och lagen om värdepappersföretag avsedda tjänsteföretag och finansiella institut samt fondbolag och förvaringsinstitut. Med finansiella institut avses förutom finansiella institut som hör till ett kreditinstituts eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp också andra företag som motsvarar definitionen av finansiella institut i 3 § kreditinstitutslagen. Därmed är också t.ex. sådana finansiella institut som är direkta dotterföretag till konglomeratets holdingsammanslutning eller till ett handels- eller industriföretag som hör till konglomeratet sådana företag i finansbranschen som avses i punkten. Som

ett sådant företag i finansbranschen som avses i momentet betraktas i enlighet med 7 punkten i förslaget dock inte försäkringsholdingsammanslutningar eller sådana fondbolag eller förvaringsförvaringsinstitut som enligt 7 punkten är företag i försäkringsbranschen. Enligt definitionen betraktas i denna lag avsedda konglomerats holdingsammanslutningar inte heller som företag i finansbranschen eftersom dessa uttryckligen inte omfattas av definitionen av finansiella institut i 3 § kreditinstitutslagen. Enligt punkten betraktas också motsvarande utländska företag som företag i finansbranschen.

Enligt artikel 30 i direktivet skall medlemsstaterna i den nationella lagstiftningen föreskriva om till vilken bransch fondbolag skall hänföras, dock så, att företag som hör till ett kreditinstituts eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp skall betraktas som företag i finansbranschen och fondbolag som omfattas av den extra tillsynen över försäkringsbolag som företag i försäkringsbranschen. Enligt förslaget skall samma principer tillämpas på förvaringsinstitut som på fondbolag, trots att dessa inte nämns separat i direktivet.

I 7 punkten bestäms att med företag i försäkringsbranschen avses försäkringsbolag samt försäkringsholdingsammanslutningar och tjänsteföretag som avses i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar liksom också fondbolag och förvaringsinstitut som är ett i denna punkt avsett företags dotterföretag eller ett ägarintresseföretag i vilket de företag som avses i denna punkt sammanlagt äger en större andel än de företag i finansbranschen som avses i 6 punkten. Konglomerats holdingsammanslutningar betraktas inte heller som företag i försäkringsbranschen. Också vid tillämpningen av denna punkt jämföras motsvarande utländska företag med de inhemska företagen.

I punkterna 8 och 9 definieras moderföretag och dotterföretag. Ett moderdotterföretagsförhållande uppkommer när ett företag har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § bokföringslagen (1336/1997) i ett annat företag. Efter de

förändringar till bokföringslagen, som bäst är under beredning, kan bestämmande inflytande också uppkomma på basis av en gemensam förvaltning eller en gemensam ledning. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar alltså den definition av en konsolideringsgrupps moder- och dotterföretag som redan för närvarande ingår i 5 § kreditinstitutslagen. Definitionen motsvarar artikel 2.9 och 2.10 i direktivet. I 2 mom. bestäms att vid beräkningen av den ägarandel som avses i dessa punkter liksom den ägarandel som avses i 10 punkten beaktas också de ägarandelar som de pensionsstiftelser och pensionskassor som närmare definieras i nämnda moment har. I lagen intas inte några särskilda bestämmelser om beaktandet av ömsesidiga försäkringsbolag utan när det gäller dem skall man i varje enskilt fall särskilt bedöma om de motsvarar definitionen av moder- eller dotterföretag i bokföringslagen.

I 10 punkten definieras begreppet ägarintresseföretag. Med ägarintresse avses ett förhållande som uppkommer när ett företag

a) direkt eller indirekt äger minst 20 % av aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller bolagsandelarna i ett annat företag,

b) har ett sådant antal aktier, medlemsandelar, garantiandelar eller bolagsandelar i ett annat företag som motsvarar minst 20 % av det röstetal som samtliga aktier eller andelar medför och detta röstetal baserar sig på ägande, medlemskap, bolagsordning, bolagsavtal eller andra med dessa jämförbara regler eller annat avtal,

c) i ett annat företag har rätt att utse eller avsätta minst en femtedel av medlemmarna i styrelsen eller i ett organ som utser styrelsen, och denna rätt baserar sig på samma omständigheter som röstetalet enligt b-punkten, eller

d) har någon annan sådan ägarandel i ett annat företag som skapar en varaktig förbindelse mellan dessa företag och som är avsedd att främja företags verksamhet eller den verksamhet som ett företag inom samma koncern bedriver.

Definitionen motsvarar i praktiken definitionen av ägarintresse i artikel 2.11 i

direktivet, dock så, att den i enlighet med 14 b kap. 1 § 1 mom. 3 punkten lagen om försäkringsbolag har utvidgats till att gälla sådana situationer där ett företag har rätt att utse minst en femtedel av styrelsemedlemmarna i ett annat företag eller, om förvaltningsrådet har rätt att utse styrelsen, av medlemmarna i förvaltningsrådet. Det ägarintresse som avses i definitionen kan uppkomma endast mellan företag. I 3 § 3 mom. 1 punkten bestäms särskilt om tillämpningen av lagen på sådana situationer där bindningen mellan företag i olika branscher grundar sig på att samma fysiska person är ägare till dem.

De ägarandelar som avses i punkten beräknas så, att både den direkta och indirekta andelen i ett annat företag beaktas. Om företag A äger 40 % av företag B, som i sin tur äger 40 % av företag C, är således endast B A:s ägarintresseföretag eftersom A:s innehav i C uppgår till endast 16 % och därmed underskrider den i punkten angivna gränsen på 20 %. I motsats till definitionen av dotterföretag definieras holdingsammanslutningar på basis av varje enskilt företags ägarandel och inte på basis av den sammanräknade ägarandel som de företag som hör till konglomeratet har.

I 11 punkten definieras företag med ägarintresse. Med företag med ägarintresse avses moderföretag och företag som i ett annat företag har en sådan i 10 punkten avsedd andel av aktierna, andelarna eller röstetalet som överstiger 20 % eller någon annan i punkten avsedd ägarandel eller en i nämnda punkt avsedd rätt att utse medlemmarna i förvaltningsorganen. Definitionen motsvarar i praktiken definitionen av företag med ägarintresse i 14 b kap. 1 § lagen om försäkringsbolag.

Enligt 12 punkten avses med konglomerats holdingsammanslutningar andra än reglerade moderföretag i en företagsgrupp som bildar ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § 1 mom. i förslaget. Definitionen motsvarar artikel 2.15 i direktivet.

Enligt 13 punkten avses med tillsynsmyndigheter, i enlighet med artikel 2.16 i direktivet, Finansinspektionen, Försäkringsinspektionen och motsvarande tillsynsmyndigheter i en annan stat inom

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt 14 punkten avses med centrala tillsynsmyndigheter, i enlighet med artikel 2.13 i direktivet,

a) tillsynsmyndigheter som med stöd av 6—8 § i förslaget eller motsvarande utländska lag är samordnande tillsynsmyndigheter för ett konglomerat,

b) andra tillsynsmyndigheter som har ansvar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till ett konglomerat eller för den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat,

c) myndigheter som har ansvar för tillsynen över sådana reglerade företag som hör till ett konglomerat och på vilka den gruppbaseade eller extra tillsyn som avses i b-punkten inte tillämpas.

Enligt d-punkten i momentet kan ovan nämnda myndigheter dessutom, på det sätt som nämnda punkt i direktivet förutsätter, enhälligt besluta att också andra än ovan avsedda myndigheter som har ansvar för tillsynen över ett företag som hör till ett konglomerat är en central tillsynsmyndighet för konglomeratet. Dylika myndigheter är de myndigheter som ansvarar för tillsynen över enstaka reglerade företag som hör till ett konglomerats branschspecifika underkonglomerat i sådana fall då någon annan tillsynsmyndighet har ansvaret för den branschspecifika grupp-tillsynen över ett dylikt underkonglomerat.

I paragrafens 2 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 7 § i den nuvarande lagen att trots att pensionsstiftelser och pensionskassor står utanför definitionen av en företagsgrupp i 1 mom. skall de aktier och andelar som de äger beaktas vid beräkningen av den ägar- och röstandel som avses i 1 mom. 8—11 punkten. Med avvikelse från den nuvarande lagen skall bestämmelsen inte gälla arbetspensionsförsäkringsbolag eftersom dessa kan höra till ett konglomerat på basis av de ovan föreslagna definitionerna och den nedan i 3 § föreslagna definitionen av konglomerat.

Enligt momentet skall man beakta en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) som grundats av ett arbetsgivarföretag inom en i 3 § 2

mom. avsedd företagsgrupp och vars verksamhetskrets omfattar personer som är anställda hos arbetsgivarföretaget samt en pensionskassa enligt lagen om pensionskassor (1164/1992) vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos ett arbetsgivarföretag inom företagsgruppen.

3 §. *Finans- och försäkringskonglomerat.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i artikel 2.12 och 2.14 i direktivet om definitionen av finans- och försäkringskonglomerat.

Såsom i lagen avsedda finans- och försäkringskonglomerat betraktas enligt 1 mom. 1 punkten sådana i 2 mom. definierade företagsgrupper i vilka moderföretaget eller något annat företag med ägarintresse är ett reglerat företag. Med företag med ägarintresse avses i enlighet med 2 § 1 mom. 11 punkten moderföretag och företag som har ett sådant ägarintresse i ett eller flera andra företag som avses i 10 punkten i det nämnda momentet.

Till ett i 1 punkten avsett konglomerat räknas de företag som hör till en företagsgrupp, oberoende av bransch, om minst ett av de företag som hör till företagsgruppen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen samt om den sammanräknade andel som företagen i finansbranschen och den sammanräknade andel som företagen i försäkringsbranschen står för i företagsgruppen är båda var för sig betydande. Branschandelen beräknas enligt den föreslagna 4 § så, att om vardera branschens andel överstiger det tröskelvärde som räknats ut enligt nämnda paragraf skall branschandelarna anses vara betydande.

Av 1 punkten följer att också sådana företagsgrupper till vilka endast ett reglerat företag och dess ägarintresseföretag hör räknas som konglomerat även i sådana fall då det reglerade företaget inte har ett enda dotterföretag.

Enligt 1 mom. 2 punkten betraktas sådana företagsgrupper som definieras i 2 mom. och i vilka moderföretaget inte är ett reglerat företag som konglomerat. Enligt 2 § 1 mom. 12 punkten kallas ett dylikt moderföretag för ett konglomerats holdingsammanslutning i

lagen. I dylika fall omfattar konglomeratet alla företag som hör till en företagsgrupp som avses i 2 mom., likaså oberoende av bransch, om företagsgruppen uppfyller följande villkor:

a) minst ett av holdingsammanslutningens dotterföretag är ett reglerat företag,

b) minst ett av de företag som hör till företagsgruppen är ett företag i finansbranschen och minst ett företag i försäkringsbranschen,

c) den sammanräknade andel som företagen i finansbranschen och den sammanräknade andel som företagen i försäkringsbranschen står för i företagsgruppen är båda var för sig betydande vid beräkning enligt 4 §,

d) den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i företagsgruppen är betydande vid beräkning enligt 4 §.

Tillämpningen av punkten förutsätter alltid att det reglerade företag som hör till konglomeratet är ett annat företags dotterföretag. Definitionen av konglomerat omfattar således inte sådana företagsgrupper i vilka ett oreglerat företag endast har ett eller flera reglerade ägarintresseföretag, men inte ett enda reglerat dotterföretag.

I 2 mom. definieras sådana företagsgrupper som avses i 1 mom. I enlighet med 1 mom. omfattar finans- och försäkringskonglomerat alla företag som hör till en företagsgrupp som avses i detta moment, om företagsgruppen uppfyller de villkor som anges i 1 mom. Begreppet företagsgrupp motsvarar definitionen i artikel 2.12 i direktivet.

Enligt momentet bildas en i 1 mom. 1 punkten avsedd företagsgrupp av företaget med ägarintresse, dvs. av moderföretaget eller ett annat företag med ägarintresse i ett annat företag, samt av dotterföretag till företaget med ägarintresse och deras ägarintresseföretag. I enlighet med 1 mom. är företaget med ägarintresse då alltid ett reglerat företag. Om företaget med ägarintresse är något annat företag än moderföretaget omfattar konglomeratet i enlighet med vad som konstateras ovan endast de företag som motsvarar definitionen av ett intresseföretags ägarintresseföretag.

Ägarintresseföretagets dotterföretag beaktas enligt vad som anförs i 2 § 1 mom. 10 punkten endast till den del som det indirekta innehav som företaget med ägarintresse har i ett dylikt företag är så stort att definitionen av ägarintresseföretag uppfylls.

Ett konglomerat som avses i 2 mom. 1 punkten i förslaget kan således bildas på följande tre sätt, förutsatt att minst ett av företagen är ett företag i finansbranschen och ett företag i försäkringsbranschen och att vardera branschens andel är betydande på det sätt som bestäms närmare i 4 §:

Alternativ 1:

Reglerat företag (moderföretag)

(>50 %)

Reglerat eller oreglerat företag
(dotterföretag)

Alternativ 2:

Reglerat företag (annat företag med ägarintresse än moderföretaget)

(20—50 %)

Reglerat eller oreglerat företag
(moderföretag)

(>50 %)

Reglerat eller oreglerat dotterföretag

Alternativ 3:

Reglerat företag (annat företag med ägarintresse än moderföretaget)

(20—50 %)

Reglerat eller oreglerat ägarintresseföretag

Om det reglerade företaget i alternativ 2 har ägarintresse i ett moderföretag som

motsvarar definitionen av ett konglomerats holdingsammanslutning, bildas två olika konglomerat (å ena sidan företaget med ägarintresse och dess ägarintresseföretag och å andra sidan holdingsammanslutningen och dess dotter- och ägarintresseföretag) som båda var för sig skall uppfylla villkoren i lagen. I fråga om det förstnämnda konglomeratet skall man dessutom notera att det omfattar endast sådana företag som motsvarar definitionen av det ägarintresseföretag i företaget med ägarintresse som finns överst i konglomeratet, dvs. i vilka den andel som ett dylikt företag med ägarintresse direkt eller indirekt har överstiger 20 %. Det förstnämnda konglomeratets omfattning kan således vara mindre än det sistnämnda konglomeratets, eftersom också förhållandet mellan konglomeratets holdingsammanslutning och dess dotterföretag beaktas endast proportionellt i det förstnämnda konglomeratet. Om ett företag med ägarintresse äger 30 % av en holdingsammanslutning som i sin tur äger 60 % av ett dotterföretag räknas således ett dylikt dotterföretag inte till det förstnämnda konglomeratet, eftersom den indirekta ägarandel som företaget med ägarintresse har i ett dylikt dotterföretag till en holdingsammanslutning endast uppgår till 18 %, vilket innebär att dotterföretaget inte motsvarar definitionen av ett ägarintresseföretag i ett företag med ägarintresse. Dessutom bör man notera att enligt 6 § 4 mom. i förslaget skall det i momentet avsedda undantaget som gäller underkonglomerat tillämpas endast på sådana underkonglomerat vars moderföretag är ett dotterföretag i ett annat konglomerat. Undantaget kan således inte tillämpas på sådana underkonglomerat vars moderföretag endast är ett ägarintresseföretag i ett annat konglomerat.

En i 1 mom. 2 punkten avsedd företagsgrupp bildas av moderföretaget, moderföretagets dotterföretag och deras ägarintresseföretag. Enligt nämnda punkt är moderföretaget härvid alltid ett konglomerats holdingsammanslutning.

I 3 mom. 1 punkten bestäms med anledning av artikel 5.4 i direktivet att ett konglomerat

också bildas av reglerade företag mellan vilka det finns en i 4 a § kreditinstitutslagen, 6 a § lagen om värdepappersföretag och 1 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses i denna paragraf. Till ett dylikt konglomerat räknas också dylika reglerade företags dotterföretag och ägarintresseföretag. En förutsättning är dessutom att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen samt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig står för i en dylik grupp är betydande vid beräkning enligt 4 §.

Enligt 2 punkten kan ett konglomerat dessutom bildas av institut som enligt 3 § 1 mom. lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform hör till sammanslutningar som avses i nämnda paragraf och sådana företag i försäkringsbranschen i vilka nämnda institut ensamma eller tillsammans har sådant bestämmande inflytande som avses i 2 § 1 mom. 8 punkten eller som är ett dylikt instituts ägarintresseföretag. Också i dessa fall förutsätts att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig står för i en dylik grupp är betydande vid beräkning enligt 4 §.

Enligt artikel 5.4 i direktivet kan de centrala tillsynsmyndigheterna genom ett enhälligt beslut komma överens om att lagens tillämpningsområde helt eller delvis utvidgas till konglomerat i vilka det mellan företagen finns något annat förhållande än det bestämmande inflytande som den egentliga definitionen av konglomerat förutsätter. Tillämpningen förutsätter att fysiska eller juridiska personer har ägarintresse i eller någon annan kapitalförbindelse med ett eller flera reglerade företag eller utövar annat betydande inflytande över sådana företag även utan kapitalförbindelser. Eftersom det har ansetts att lagens tillämpningsområde inte kan utvidgas enbart genom myndighetsbeslut förslås att dylika konglomerat i princip skall

ingå i definitionen av konglomerat i 3 § 3 mom. För att öka rättssäkerheten i anslutning till tillämpningen av bestämmelsen skall grunderna i direktivet dessutom preciseras enligt nämnda moment. Eftersom en tillämpning av lagen på dylika konglomerat dock skall ske endast i undantagsfall, skall den samordnandetillsynsmyndigheten enligt 6 § 5 mom. i förslaget ha rätt att bevilja undantag från tillämpningen av lagen på dylika konglomerat om det inte finns särskilda skäl för att tillämpa lagen på konglomeratet i fråga.

I 4 mom. definieras företaget i toppen av ett konglomerat. Med ett företag i toppen av ett konglomerat avses företaget med ägarintresse i det konglomerat som avses i 1 mom. 1 punkten, moderföretaget i det konglomerat som avses i 2 punkten i nämnda moment och, i det konglomerat som avses i 3 mom. 1 punkten, det reglerade företag som har den största balansomslutningen samt, i det konglomerat som avses i 3 mom. 2 punkten, sammanslutningens centralinstitut. I de föreslagna bestämmelserna om tillsynen över konglomerat åläggs företaget i toppen av ett konglomerat vissa särskilda skyldigheter, i synnerhet när det gäller rapporteringen av konglomeratets ekonomiska ställning.

4 §. *Tröskelvärden som tillämpas på konglomerat.* I paragrafen bestäms om beräkningen av de tröskelvärden som tillämpningen av lagen förutsätter. Paragrafen motsvarar artikel 3 i direktivet. Enligt 3 § 1 och 3 mom. tillämpas lagen enbart på sådana konglomerat i vilka den andel som företagen i både finans- och försäkringsbranschen står för överstiger de tröskelvärden som beräknats enligt denna paragraf. I fråga om sådana konglomerat i vilka moderföretaget inte är ett reglerat företag tillämpas lagen dessutom endast om den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i alla företag som hör till konglomeratet överstiger det tröskelvärde som beräknats enligt denna paragraf. Företagen i finansbranschen definieras i 2 § 1 mom. 6 punkten i förslaget och företagen i försäkringsbranschen i 7 punkten i samma moment.

Enligt 1 mom. är den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i en företagsgrupp betydande på det sätt som avses i 3 § 1 mom. 2 d-punkten och 3 § 3 mom., om det sammanräknade beloppet av dessa företags balansomslutningar överstiger 40 % av det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för alla företag som hör till konglomeratet. Momentet tillämpas endast på sådana konglomerat i vilka moderföretaget inte är ett reglerat företag. Med avvikelse från vad som i lagen i övrigt bestäms om beaktande av arbetspensionsförsäkringsbolag skall arbetspensionsförsäkringsbolag inte räknas till konglomerat vid tillämpningen av detta moment. Genom detta undantag säkerställer man att inte enbart det faktum att ett stort arbetspensionsförsäkringsbolag hör till konglomeratet resulterar i att konglomeratet står utanför lagens tillämpningsområde på grund av att det tröskelvärde som avses i detta moment underskrids.

Enligt 2 mom. skall den sammanräknade andel som företagen i finansbranschen och den sammanräknade andel som företagen i försäkringsbranschen (branschandel) står för i alla de företag i finans- eller försäkringsbranschen som hör till företagsgruppen eller till den grupp som avses i 3 § 3 mom. vardera vara betydande på det sätt som avses i 3 § 1 mom. 1 b- eller 2 c-punkten eller 3 § 3 mom. om minst ett av de villkor som nämns i momentet uppfylls.

Enligt 1 punkten anses branschandelarna vara betydande då genomsnittet av andelarna av balansräkningen och kapitalkravet överstiger 10 % i båda branscherna vid beräkning enligt 3 mom. Bestämmelsen motsvarar till denna del artikel 3.2 i direktivet. Enligt 2 punkten anses branschandelarna dessutom vara betydande på det sätt som avses i artikel 3.3 i direktivet då det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för företag som hör till den mindre branschen överstiger 6 miljarder euro. Enligt 3 punkten anses branschandelarna vara betydande också då rörelseintäkternas andel i båda branscherna överstiger 10 % av de sammanräknade intäkterna i branscherna. Rörelseintäkterna

fastställs på basis av de sammanräknade intäkterna i resultaträkningen. Med intäkter avses alla intäktsposter som framgår av det föreskrivna resultaträkningsschemat. Också sådana intäktsposter som enligt bestämmelserna om upprättande av bokslut tas upp till nettobelopp, t.ex. resultatet av kreditinstituten värdepappershandel, skall inbegripas i beräkningen i enlighet med resultaträkningen om intäktsposten är positiv. Däremot skall sådana intäktsposter i fråga om vilka avdragen tas upp separat i resultaträkningen, t.ex. ränteintäkter, inbegripas i beräkningen till bruttobelopp. Enligt 5 mom. i förslaget kan den samordnandetillsynsmyndigheten meddela närmare föreskrifter om hur de belopp som avses i momentet skall beräknas.

Det tröskelvärde som avses i 3 punkten och som grundar sig på intäkterna skall med stöd av artikel 3.5 i direktivet tillämpas endast i sådana fall då de centrala tillsynsmyndigheterna i enskilda fall så beslutar. Eftersom ett dylikt myndighetsbeslut i vissa fall kan utvidga lagens tillämpningsområde från vad det skulle vara direkt med stöd av lag, föreslås att det i momentet bestäms att detta tröskelvärde är ett direkt villkor för lagens tillämpning. I 5 § 2 mom. 3 punkten skall dock bestämmas att den samordnande tillsynsmyndigheten har rätt att avvika från tillämpningen av lagen i sådana fall då ett konglomerat omfattas av lagens tillämpningsområde endast på basis av detta tröskelvärde.

I 3 mom. ingår närmare bestämmelser om beräkningen av det tröskelvärde som avses i 2 mom. 1 punkten. Tröskelvärdet beräknas så, att först räknar man ut förhållandet mellan de sammanräknade balansomslutningarna för företagen i vardera branschen och de sammanräknade balansomslutningarna för alla företag i finans- och försäkringsbranschen (relationstal 1). Därefter räknar man ut förhållandet mellan det sammanräknade kapitalkravet för företagen i vardera branschen och det sammanräknade kapitalkravet för alla företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till konglomeratet (relationstal 2). Om medelvärdet av dessa relationstal är minst 10

% skall lagen tillämpas på konglomeratet. Med kapitalkrav avses enligt momentet det i 18 § 1 mom. närmare definierade minimibeloppet av kapitalbasen enligt den branschspecifika lagstiftningen, eller om det är fråga om ett branschspecifikt underkonglomerat, det i 2 mom. i nämnda paragraf avsedda minimibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen eller minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet för ett dylikt underkonglomerat. I det sammanräknade kapitalkravet beaktas endast de företag i finans- och försäkringsbranschen som omfattas av de branschspecifika kapitaltäckningskraven (reglerade företag) samt, om det är fråga om ett branschspecifikt underkonglomerat, de företag som med stöd av de branschspecifika bestämmelserna inbegrips i beräkningen av den konsoliderade eller jämkade kapitaltäckningen. Vid beräkningen av de relationstal som avses i 1 och 2 mom. och som baserar sig på balansräkningarna skall man däremot beakta alla företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till konglomeratet, oberoende av om de med stöd av den branschspecifika lagstiftningen omfattas av den gruppbaseade tillsynen eller den extra tillsynen.

I 4 mom. bestäms på motsvarande sätt som i artikel 3.7 i direktivet om beräkningen av de relationstal som avses i 1 och 2 mom. och som baserar sig på balansomslutningen i sådana fall då en del av de företag som hör till konglomeratet bildar en koncern. Om de företag i konglomeratet som i huvudsak hör till samma bransch eller en del av dem bildar en koncern för vilken ett koncernbokslut upprättas skall, vid beräkningen av relationstalen, dessa företags särskilda balansräkningar inte tas med i beräkningen utan i stället för dem beaktas koncernens balansräkning. Om en del av de företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till ett konglomerat tillsammans bildar en koncern kan även balansräkningen i en dylik koncern som bildas enbart av företag i finans- och försäkringsbranschen beaktas i stället för de särskilda balansräkningarna vid beräkningen av de relationstal som avses i 1 mom. (den sammanräknade andel som

företag i finans- och försäkringsbranschen står för i konglomeratet). Vid beräkningen av de branschspecifika andelarna i fråga om sådana koncerner i vilka företag i både finans- och försäkringsbranschen ingår, skall vid beräkningen av relationstalen däremot användas de särskilda balansräkningarna.

I 4 mom. bestäms också om beaktandet av förbindelser utanför balansräkningen vid tillämpningen av paragrafen. Enligt artikel 3.7 i direktivet kan de centrala behöriga tillsynsmyndigheterna kräva att vid beräkningen av de relationstal om avses i detta moment beaktas också förbindelser utanför balansräkningen i balansomslutningen. Eftersom beaktandet av förbindelser utanför balansräkningen på detta sätt enbart genom myndighetsbeslut utvidgar lagens tillämpningsområde är det ändamålsenligare att ta in förbindelser utanför balansräkningen i tröskelvärdena direkt med stöd av lag. I 5 § 2 mom. 3 punkten bestäms på motsvarande sätt som vid tillämpningen av de tröskelvärden som baserar sig på rörelseintäkterna att om tröskelvärdet överskrids enbart på grund av att förbindelser utanför balansräkningen beaktas kan den samordnandetillsynsmyndigheten bevilja undantag från tillämpningen av lagen. Förbindelser utanför balansräkningen skall beaktas till ett belopp som motsvarar det kreditmotvärde som beräknats enligt 77 § kreditinstitutslagen. Samma principer skall också tillämpas på företag i försäkringsbranschen som hör till konglomeratet, trots att den nämnda paragrafen i kreditinstitutslagen i sig inte gäller försäkringsbolag.

I det föreslagna 4 mom. bestäms likaså om hur ägarintresseföretagen beaktas vid tillämpningen av paragrafen. Enligt förslaget skall de kriterier (balansomslutning, förbindelser utanför balansräkningen samt rörelseintäkter) som används vid beräkningen av tröskelvärdena beaktas i ett förhållande som motsvarar den andel som de företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset enbart eller vid sidan om ägande grundar sig på en rätt att utse eller avsätta styrelsemedlemmar beaktas

ägarintresseföretagen i ett förhållande som motsvarar denna rätt, om denna är större än ägarandelen. Dotterföretag beaktas vid tillämpningen av paragrafen alltid fullt ut, oberoende av om koncernförhållandet grundar sig på innehav, gemensam förvaltning eller gemensam ledning.

Bl.a. eftersom beräkningen av tröskelvärdena förutsätter att man beaktar den enligt de branschspecifika bestämmelserna i 18 § beräknade minsta kapitalbas om vars beräkning den samordnande tillsynsmyndigheten kan meddela närmare föreskrifter med stöd av 26 §, föreslås i 5 mom. att den samordnande tillsynsmyndigheten på motsvarande sätt som i den nämnda paragrafen skall ha rätt att vid behov meddela närmare föreskrifter också om tillämpningen av bestämmelserna i denna och 5 § i förslaget.

5 §. *Undantag som gäller tillämpningen av tröskelvärden.* I 1 mom. bestäms på motsvarande sätt som i artikel 3.6 i direktivet om de undantag som gäller tillämpningen av tröskelvärden i sådana fall då tröskelvärdena sjunker under de gränser som anges i 4 §. Avsikten med momentet är att säkerställa att tillsynen fortgår då tröskelvärdena tillfälligt sjunker under de gränser som anges som villkor för tillämpningen av lagen. Enligt momentet skall ett konglomerat omfattas av lagens tillämpningsområde i tre års tid från den tidpunkt då tröskelvärdet sjunker under den gräns som anges i 4 §. I momentet anges dock lägre gränser och om dessa underskrids under den nämnda treårsperioden upphör tillämpningen av lagen på konglomeratet. Dessa lägre gränser är vid tillämpningen av 4 § 1 mom. 35 %, vid tillämpning av 4 § 2 mom. 1 och 3 punkten 8 % och vid tillämpning av 4 § 2 mom. 2 punkten 5 miljarder euro. Den samordnande tillsynsmyndigheten kan dessutom, sedan de andra centrala tillsynsmyndigheterna gett sitt samtycke därtill, besluta att tillämpningen av lagen upphör under den nämnda treårsperioden, även om de nedre gränserna inte har underskridits. Avsikten med bestämmelsen är att undvika en obefogad tillämpning av lagen i sådana situationer då det innan den nämnda tidsperioden löper ut blir uppenbart att konglomeratet permanent

kommer att underskrida tröskelvärdena i 4 §.

I 2 mom. bestäms om andra undantag som gäller tillämpningen av tröskelvärden. Enligt 1 punkten kan den samordnande tillsynsmyndigheten besluta att lagen inte tillämpas på ett konglomerat eller att den tillämpas endast delvis på ett konglomerat, om den sammanräknade balansräkningen för den mindre branschen i konglomeratet överskrider det tröskelvärde på 6 miljarder euro som avses i 4 § 2 mom. 2 punkten men underskrider det tröskelvärde på 10 % som avses i 1 eller 3 punkten i nämnda moment. En förutsättning för att undantaget skall kunna tillämpas är i enlighet med 3 mom. att tillämpningen av lagen endast har ringa betydelse med hänsyn till syftet med lagen eller att det skulle vara olämpligt eller missvisande att tillämpa lagen med hänsyn till syftet med den. I enlighet med artikel 3.3 i direktivet skall man bedöma vilken betydelse tillämpningen av lagen har t.ex. med beaktande av om den sammanräknade balansräkningen för den mindre branschen eller kapitalkravet i konglomeratet överstiger 5 % eller den mindre branschens marknadsandel 5 % i någon medlemsstat. Marknadsandelen skall i fråga om företag i finansbranschen bedömas på basis av balansomslutningen och i fråga om företag i försäkringsbranschen på basis av bruttopremieinkomsten. Tillämpningen av lagen skall således anses ha ringa betydelse åtminstone då de nämnda procentandelarna underskrids.

Med stöd av 2 punkten kan ett företag som med hänsyn till syftet med tillsynen har ringa betydelse i konglomeratet genom den samordnande tillsynsmyndighetens beslut lämnas obeaktat vid beräkningen av de tröskelvärden som avses i 4 §. Bestämmelsen motsvarar artikel 3.4 punkt a i direktivet.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan med stöd av 3 punkten i momentet besluta att på konglomeratet tillämpas inte denna lag om, av de tröskelvärden som anges i 4 § 2 mom., endast det tröskelvärde som avses i 3 punkten i det nämnda momentet och som beräknas på basis av intäkterna överskrids eller om det att villkoren i 4 § 1 eller 2 mom. uppfylls endast beror på att förbindelser utanför balansräkningen beaktas i enlighet

med 4 § 4 mom. En tillämpning av lagen enbart på basis av det intäktskrav som anges i 4 § 2 mom. 3 punkten samt beaktandet av förbindelser utanför balansräkningen skall enligt artikel 3.4 i direktivet ske endast i undantagsfall och endast om alla centrala tillsynsmyndigheter förutsätter detta. Eftersom det inte har ansetts möjligt att utvidga lagens tillämpningsområde enbart genom myndighetsbeslut har ovan nämnda grunder tagits in direkt i de lagstadgade tröskelvärdena enligt 4 § i förslaget. Eftersom grunderna dock är avsedda att endast bli tillämpade i undantagsfall är det undantag som avses i denna punkt avsett att bli tillämpat på avsevärt lindrigare grunder än de andra undantag som nämns i detta moment. Därför bestäms i 3 mom. att den samordnande tillsynsmyndigheten kan fatta beslutet utan samtycke av de andra centrala tillsynsmyndigheterna och under förutsättning att det inte föreligger särskilda skäl för tillsynen över ett konglomerat som uppnår tröskelvärdena enbart på basis av de nämnda kriterierna. Dylika särskilda skäl kan t.ex. föreligga då konglomeratets absoluta storlek på marknaden är stor eller då förbindelserna utanför balansräkningen är exceptionellt många.

Enligt 4 punkten kan den samordnande tillsynsmyndigheten besluta att lagen inte tillämpas på ett konglomerat innan det fortlöpande har uppnått tröskelvärdena enligt 1 och 2 mom. under minst tre års tid. Bestämmelsen motsvarar artikel 3.4 punkt b i direktivet och syftet med den är att säkerställa att lagens tillämpningsområde inte tillfälligt omfattar sådana konglomerat som sannolikt inte fortlöpande uppnår tröskelvärdena i 4 §.

Enligt 3 mom. förutsätter de beslut som avses i denna paragraf att de andra centrala tillsynsmyndigheterna har samtyckt till beslutet. Dessutom förutsätts att tillämpningen av lagen endast har ringa betydelse med hänsyn till syftet med lagen eller att det skulle vara olämpligt eller missvisande att tillämpa lagen med hänsyn till syftet med den. Detta krävs dock inte av de beslut som avses i 2 mom. 3 punkten av de orsaker som anges ovan vid detta moment.

6 §. *Tillämpningsområde.* Paragrafen

innehåller bestämmelser om lagens regionala tillämpningsområde samt om vissa undantag som gäller lagens tillämpningsområde. Motsvarande bestämmelse ingår inte i den gällande lagen.

Enligt artikel 5.1 i direktivet skall medlemsstaterna, utan att det påverkar särreglernas bestämmelser om tillsyn, ombesörja extra tillsyn över de reglerade enheter som avses i direktivet, dvs. kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkringsbolag, i den utsträckning som föreskrivs i direktivet. Enligt artikel 5.2 skall följande reglerade enheter underkastas i direktivet avsedd extra tillsyn på nivån finansiella konglomerat i enlighet med artikel 17:

a) varje reglerad enhet i toppen av ett finansiellt konglomerat,

b) varje reglerad enhet vars moderföretag är ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom gemenskapen,

c) varje reglerad enhet som har ett sådant samband med en annan enhet i den finansiella sektorn som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.

Enligt nämnda artikel skall medlemsstaterna således se till att de kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkringsbolag som lyder under deras lagstiftning blir föremål för den extra tillsyn (tillsyn på konglomeratnivå) som avses i direktivet om de är moderföretag i ett konglomerat eller dotterföretag till ett konglomerats moderföretag. Med ett dottermoderföretagsförhållande jämföras dessutom ett förhållande som kan jämföras med det moderdotterföretagsförhållande som avses i artikel 12 i det direktiv 83/349/EEG som gäller upprättande av koncernbokslut.

Direktivet innehåller dock inte några bestämmelser om vilken medlemsstats lagstiftning som tillämpas på tillsynen på konglomeratnivå i sådana fall då konglomeratet omfattar sådana reglerade företag från flera olika medlemsstater som avses i den ovan nämnda artikeln. Eftersom direktivet till sin natur är en ramlagstiftning som baserar sig på minimiharmonisering förutsätter tillämpningen av det i praktiken att de nationella bestämmelserna är mer detaljerade än direktivets bestämmelser. De

nationella bestämmelserna kan också avsevärt avvika från varandra i hemstaterna för de reglerade företag som hör till konglomeratet. Av denna orsak är det nödvändigt att i lagen ta in bestämmelser om när finsk lag tillämpas på ett konglomerat.

Enligt 1 mom. 1 punkten är huvudregeln att lagen tillämpas på sådana konglomerat som leds av ett företag med hemort i Finland. I fråga om sådana konglomerat i vilka moderföretaget är ett konglomerats holdingsammanslutning förutsätts dessutom att åtminstone ett av en dylik holdingsammanslutnings reglerade dotterföretag är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som regleras av finsk lag. På tillsynen över sådana konglomerat som omfattar endast utländska reglerade företags holdingsammanslutningar i Finland tillämpas med stöd av momentet alltså inte finsk lag.

De krav som i direktivet ställs på tillsynen på konglomeratnivå, t.ex. en tillräcklig riskhantering på konglomeratnivå och annan intern kontroll samt beräkning av kapitaltäckningen på konglomeratnivå och den insamling av uppgifter som denna förutsätter, hänförs i de flesta konglomerat i praktiken till det företag som finns i toppen av konglomeratet. Å andra sidan grundar sig direktivets bestämmelser i artikel 10 om fastställande av den samordnande tillsynsmyndigheten på att det i allmänhet är mest ändamålsenligt att överlåta ansvaret för tillsynen på konglomeratnivå till tillsynsmyndigheten i hemstaten för företaget i toppen av konglomeratet också i sådana fall då detta företag inte är ett reglerat företag.

Det är därför mest ändamålsenligt att det nationella tillämpningsområdet för lagen i princip bestäms enligt hemstaten för konglomeratets moderföretag eller något annat företag i toppen av konglomeratet, varvid det kan säkerställas att man på tillsynen över konglomeratet kan tillämpa lagen i den stat där den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen på konglomeratnivå är behörig. Eftersom direktivets utgångspunkt å andra sidan är en extra tillsyn över de reglerade företagen och kraven i direktivet inte i sig hänför sig till ett oreglerat moderföretag annat än i begränsad

utsträckning, föreslås att i 1 mom. dessutom föreskrivs som en förutsättning för lagens tillämpningsområde att åtminstone ett reglerat företag som hör till konglomeratet skall vara ett finskt reglerat företag.

I artikel 10 i direktivet föreskrivs särskilt om fastställandet av den samordnandetillsynsmyndigheten i sådana fall där det i hemstaten för företaget i toppen av konglomeratet inte finns något reglerat företag som hör till konglomeratet. Av definitionen av konglomerat följer att det härvid alltid är fråga om ett konglomerats holdingsammanslutnings hemstat. Av direktivet följer att en finstillsynsmyndighet skall fungera som samordnandetillsynsmyndighet också i sådana fall där holdingsammanslutningens hemort är i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ifall ett finskt reglerat företag som är verksamt inom den större branschen i fråga om sin balansomslutning är det största av alla konglomeratets företag som är verksamma i branschen i fråga. Å andra sidan är det inte ändamålsenligt att en finstillsynsmyndighet blir tvungen att tillämpa utländsk lag på tillsynen över konglomeratet. För att man skall kunna säkerställa att en finstillsynsmyndighet i dylika situationer skall kunna tillämpa finsk lag, föreslås att i 1 mom. 2 punkten föreskrivs att man även på tillsynen över ett sådant konglomerat tillämpar finsk lag.

Artikel 10 i direktivet förutsätter att de tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över konglomeratet vid behov skall kunna komma överens om att även någon annan tillsynsmyndighet än den behöriga tillsynsmyndigheten i hemstaten för företaget i toppen av konglomeratet skall kunna vara samordnandetillsynsmyndighet. Bestämmelser om möjligheten att ingå avtal om övertagande av tillsynsansvaret också i andra konglomerat än sådana som direkt med stöd av lag omfattas av tillämpningsområdet för finsk lag ingår i 8 § 2 mom. Därför föreslås att i 2 mom. föreskrivs att lagen kan tillämpas också på tillsynen över ett annat än i 1 mom. avsett konglomerat, om ett avtal om detta har ingåtts i enlighet med 8 § 2 mom. Företaget i toppen av konglomeratet eller

åtminstone ett av de reglerade dotterföretagen skall dock alltid ha hemort i Finland i dessa fall. Om momentet tillämpas på den grund att av de företag som hör till konglomeratet endast ett konglomerats holdingsammanslutning har hemort i Finland, skall åtminstone ett av de reglerade dotterföretagen i konglomeratet ha hemort i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Också i dessa situationer måste man kunna säkerställa att finska tillsynsmyndigheter kan tillämpa finsk lag. En förutsättning för tillämpning av momentet är därför att man i fråga om tillsynen över konglomeratet kan tillämpa finsk lag. Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen måste därmed innan ett i detta moment avsett avtal ingås kunna säkerställa att lagstiftningen i hemstaten för de företag som hör till konglomeratet inte hindrar att finsk lag tillämpas på tillsynen över konglomeratet. En allmän förutsättning för ingående av ett avtal är dessutom, enligt det föreslagna 3 mom. i 8 §, att det med hänsyn till en effektiv övervakning av konglomeratet finns vägande skäl för en överföring av tillsynsansvaret.

Av ovan nämnda artikel 10 i direktivet följer likaså att ansvaret för tillsynen över konglomeratet, också i sådana fall där företaget i toppen av konglomeratet är ett finskt företag, vid behov skall kunna vila på en utländsktillsynsmyndighet. Också en utländsktillsynsmyndighet skall kunna tillämpa sin egen hemstats lag på tillsynen. Därför föreslås att i 3 mom. föreskrivs att finsk lag inte tillämpas om man på det sätt som avses nedan i 8 § 1 mom. har kommit överens om överföring av tillsynsansvaret på en behörigtillsynsmyndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I momentet bestäms att ett avtal kan ingås endast i fråga om tillsynen över sådana konglomerat där företaget i toppen av konglomeratet inte är ett finskt reglerat företag. Dessutom kan ett i momentet avsett avtal enligt de föreslagna bestämmelserna om branschspecifika förutsättningar för koncession ingås endast på det villkoret att den samordnandetillsynsmyndigheten är behörig att utöva tillsyn över konglomeratet på ett

sätt som motsvarar finsk lag. På basis av direktivet skulle i princip de behöriga tillsynsmyndigheterna i alla stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ha denna behörighet. Eftersom det även för ingående av avtal som avses i detta moment med stöd av 8 § 3 mom. måste finnas vägande skäl med hänsyn till en effektiv tillsyn över konglomeratet, måste de finska tillsynsmyndigheterna således före överföringen av tillsynsansvaret försäkra sig bl.a. om att direktivet på ett adekvat sätt har genomförts i hemstaten för den tillsynsmyndighet som övertar tillsynsansvaret också när det gäller denna tillsynsmyndighets behörighet.

I 4 mom. bestäms på samma sätt som i artikel 5.2 i direktivet att om konglomeratet omfattar ett underkonglomerat som motsvarar definitionen av ett finansiellt konglomerat skall lagen inte tillämpas på dylika underkonglomerat. En förutsättning för tillämpningen av momentet är att hela konglomeratet övervakas enligt denna lag eller motsvarande utländska lag. Momentet tillämpas endast i sådana fall då företaget i toppen av underkonglomeratet är ett dotterföretag till det företag som finns i toppen av hela konglomeratet. Bestämmelsen är således inte tillämplig på situationer där hela konglomeratet leds av ett sådant företag med ägarintresse som inte har ett enda dotterföretag.

I 5 mom. bestäms om en möjlighet att inte tillämpa lagen på sådana konglomerat i vilka de reglerade företagen är kopplade till varandra endast via en sådan nära förbindelse som avses i 3 § 3 mom. 1 punkten eller om konglomeratet bildas av institut som hör till en sammanslutning av andelsbanker och av företag i försäkringsbranschen i vilka dessa har bestämmande inflytande. Enligt artikel 4.4 i direktivet kan de centrala tillsynsmyndigheterna genom ett enhälligt beslut komma överens om att lagens tillämpningsområde helt eller delvis utvidgas till konglomerat i vilka det mellan företagen finns något annat förhållande än det bestämmande inflytande som den egentliga definitionen av konglomerat förutsätter. Tillämpningen förutsätter att fysiska eller

juridiska personer har ägarintresse i eller någon annan kapitalförbindelse med ett eller flera reglerade företag eller utövar annat betydande inflytande över sådana företag även utan kapitalförbindelser. Eftersom det har ansetts att lagens tillämpningsområde inte kan utvidgas enbart genom tillsynsmyndighets beslut har det i 3 § 3 mom. föreslagits att dylika konglomerat skall omfattas av definitionen av konglomerat. Eftersom en tillämpning av lagen på dylika konglomerat dock skall ske endast i undantagsfall, skall den samordnande tillsynsmyndigheten enligt det föreslagna momentet ha rätt att bevilja undantag från tillämpningen av lagen på dylika konglomerat, om det inte finns särskilda skäl för att tillämpa lagen på dylika konglomerat. Ett dylikt särskilt skäl kan t.ex. vara att det mellan de företag som hör till konglomeratet förekommer sådana betydande interna affärstransaktioner på basis av vilka man kan dra den slutsatsen att de företag som hör till konglomeratet i själva verket styrs tillsammans.

7 §. *Tillsynsmyndigheter.* I 1 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 2 § 1 mom. i den nuvarande lagen att Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen är de tillsynsmyndigheter som i Finland ansvarar för tillsynen över konglomeraten. I momentet bestäms att dessa tillsynsmyndigheter på motsvarande sätt som enligt den nuvarande lagen skall ha en allmän skyldighet att samarbeta när det gäller tillsynen över konglomeraten.

I 2 mom. bestäms, likaså på motsvarande sätt som i den nuvarande lagen, om vilken av de tillsynsmyndigheter som nämns i 1 mom. som är samordnande tillsynsmyndighet för ett konglomerat i sådana fall då företaget i toppen av konglomeratet är ett finskt företag. Enligt momentet är Finansinspektionen samordnande tillsynsmyndighet då företaget i toppen av konglomeratet är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett fondbolag eller ett konglomerats holdingsammanslutning i ett sådant konglomerat där den andel som företagen i finansbranschen står för är större än den andel som företagen i försäkringsbranschen står för vid beräkning enligt 4 § 2 mom. 1

punkten. På motsvarande sätt är Försäkringsinspektionen samordnande tillsynsmyndighet då företaget i toppen av konglomeratet är ett försäkringsbolag eller en holdingsammanslutning i ett sådant konglomerat där den andel som företagen i försäkringsbranschen står för i konglomeratet är större än den andel som företagen i finansbranschen står för vid beräkning enligt den nämnda punkten.

I 3 mom. ingår bestämmelser om hur samordningsansvaret mellan Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen fastställs i de situationer som avses i 6 § 1 mom. 2 punkten då finsk lag tillämpas på sådana konglomerat där företaget i toppen av konglomeratet inte är ett finskt företag. I dessa situationer är Finansinspektionen samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet om det reglerade företag som avses i den nämnda punkten är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett fondbolag, och Försäkringsinspektionen om det reglerade företag som avses i punkten är ett försäkringsbolag. Nedan i 8 § bestäms om en möjlighet att avvika från bestämmelserna i detta moment genom ett avtal om detta med tillsynsmyndigheterna samt, om utländska reglerade företag hör till konglomeratet, med behöriga utländska tillsynsmyndigheter.

I 4 mom. intas för tydlighetens skull en bestämmelse som motsvarar 2 § 3 mom. i den nuvarande lagen och enligt vilken bestämmelserna i denna lag inte begränsar den andra tillsynsmyndighetens rättigheter och skyldigheter att i enlighet med de branschspecifika tillsynsbestämmelserna övervaka företag eller företagsgrupper som hör till ett konglomerat.

8 §. *Överföring av tillsynsuppgiften på en annan tillsynsmyndighet.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i artikel 10.3 i direktivet om en möjlighet att mellan de tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över konglomerat ingå ett avtal om vilken tillsynsmyndighet som åtar sig att sköta uppgiften som samordnande tillsynsmyndighet. En dylik överföring av tillsynsansvaret kommer i fråga endast undantagsvis i sådana fall då en effektiv tillsyn över ett konglomerat förutsätter att

tillsynsansvaret överförs.

Enligt 1 mom. kan den finska tillsynsmyndighet som enligt 7 § är samordnande tillsynsmyndighet ingå ett avtal med antingen en annan inhemsk tillsynsmyndighet eller med en utländsk tillsynsmyndighet om att denna åtar sig uppgifterna som samordnande tillsynsmyndighet i sådana konglomerat som enligt 6 § 1 mom. omfattas av tillämpningsområdet för finsk lag. Om avtalet ingås med en utländsk tillsynsmyndighet tillämpas enligt 6 § 3 mom. i lagförslaget inte finsk lag på tillsynen över konglomeratet. Av det beslut om bildande av ett konglomerat som fattas med stöd av lagförslaget 9 § skall det framgå vilket lands lagstiftning som då tillämpas. I praktiken fastställs den tillämpliga lagen enligt den lag som gäller den utländska tillsynsmyndigheten i fråga. På grund av de nedan föreslagna bestämmelserna om branschspecifika förutsättningar för koncession förutsätter ingåendet av ett avtal att den utländska tillsynsmyndigheten med stöd av den tillämpliga utländska lagen har motsvarande behörighet som finska tillsynsmyndighet er. I momentet bestäms dessutom att ett avtal som avses i momentet kan ingås endast när det gäller tillsynen över sådana konglomerat där företaget i toppen av konglomeratet inte är ett finskt reglerat företag.

Enligt 2 mom. är det på motsvarande sätt möjligt att komma överens om att någon av de finska tillsynsmyndigheterna åtar sig uppgifterna som samordnande tillsynsmyndighet för andra konglomerat än sådana som med stöd av 6 § 1 mom. omfattas av tillämpningsområdet för finsk lag. Härvid skall Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen tillsammans ingå ett avtal med den utländska tillsynsmyndighet som på basis av artikel 10 i direktivet är samordnande tillsynsmyndighet. I dylika fall tillämpas med stöd av 6 § 2 mom. finsk lag på tillsynen över konglomeratet. En förutsättning för avtalet är enligt det nämnda momentet att antingen konglomeratets moderföretag är ett finskt oreglerat företag eller att åtminstone ett av de reglerade företag som hör till konglomeratet är ett

finskt företag. Eftersom finska tillsynsmyndighet ers behörighet enbart kan grunda sig på finsk lag förutsätts dessutom att finsk lag kan tillämpas på tillsynen över konglomeratet i fråga enligt lagstiftningen i moderföretagets och alla dess reglerade dotterföretags hemstat.

I 3 mom. bestäms, utöver vad som följer av de ovan föreslagna bestämmelserna när det gäller avtal med utländska tillsynsmyndighet er, om de allmänna förutsättningarna för de avtal som avses i 1 och 2 mom. Ett avtal om en överföring av tillsynsansvaret kan ingås endast om det finns vägande skäl därtill med hänsyn till en effektiv tillsyn över konglomeratet. Dylika situationer kan förekomma t.ex. då konglomeratets moderföretag är en holdingsammanslutning som inte i praktiken sköter konglomeratets centraliserade styrning utan de reglerade dotterföretagen leds självständigt och konglomeratets affärsverksamhet koncentreras någon annanstans än till moderföretagets hemstat. I dessa fall kan det vara ändamålsenligare att tillsynsmyndigheten i det land där den egentliga affärsverksamheten huvudsakligen idkas är samordnande tillsynsmyndighet. En skriftlig avsiktsförklaring skall upprättas om avtalet om överföring av tillsynsansvaret. Enligt artikel 10.3 i direktivet skall förklaringen undertecknas av alla centrala tillsynsmyndigheter. Med centrala tillsynsmyndigheter avses i enlighet med 2 § 14 punkten i förslaget, på motsvarande sätt som i artikel 2.17 i direktivet, den tillsynsmyndighet som med stöd av lagen är samordnande tillsynsmyndighet samt de tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över de branschspecifika underkonglomerat som hör till ett konglomerat.

Enligt momentet skall avsiktsförklaringen delges företaget i toppen av konglomeratet.

9 §. *Identifiering av ett konglomerat och dess holdingsammanslutning.* I paragrafen bestäms om förfarandet för identifiering av ett konglomerat som avses i lagen. Bestämmelser om de minimikrav som ställs på förfarandet för identifiering av ett konglomerat ingår i artikel 4 i direktivet. Enligt artikeln ligger ansvaret för

identifieringsförfarandet på de tillsynsmyndigheter som övervakar de reglerade företag som hör till ett konglomerat.

Enligt 1 mom. skall ett finskt reglerat företag som hör till ett konglomerat omedelbart sedan det fått veta att det hör till ett konglomerat underrätta tillsynsmyndigheten om detta. Anmälan kan lämnas antingen till Finansinspektionen eller till Försäkringsinspektionen, oberoende av inom vilken bransch företaget är verksamt. I direktivet ingår inte någon motsvarande bestämmelse. Anmälningsskyldigheten enligt momentet gäller alla finska reglerade företag som hör till ett sådant konglomerat som uppfyller villkoren i 3 § och på vilka finsk lag tillämpas direkt med stöd av 6 § 1 mom. Anmälan skall göras såväl när ett konglomerat bildas eller upplöses som när ett företag börjar hör till ett redan befintligt konglomerat eller upphör att hör till ett dylikt konglomerat.

Enligt 2 mom. skall Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen sedan den tagit emot den anmälan som avses i 1 mom. eller annars får veta att ett konglomerat bildats eller upplösts eller att ett reglerat företag hör till ett konglomerat omedelbart meddela detta till den andra finska tillsynsmyndigheten. Därefter skall den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 § är samordnande tillsynsmyndighet höra de andra centrala tillsynsmyndigheterna om huruvida konglomeratet hör till lagens tillämpningsområde eller huruvida det upphört att hör till det. Efter detta skall den samordnande tillsynsmyndigheten fatta beslut om att konglomeratet bildats eller upplösts. Beslutet skall delges företaget i toppen av konglomeratet, de finska reglerade företag som hör till konglomeratet, de centrala tillsynsmyndigheterna samt Europeiska kommissionen.

I 3 mom. bestäms om det minsta innehållet i det beslut som avses i 2 mom. Av beslutet skall för det första framgå vilket företag i konglomeratet som betraktas som företaget i toppen av konglomeratet samt detta företags hemort. Av beslutet skall dessutom framgå vilka andra företag som i enlighet med 3 § betraktas som företag som hör till

konglomeratet samt dessa företags hemort. Av beslutet skall i fråga om varje företag som hör till konglomeratet också framgå om det är ett företag i finansbranschen i enlighet med 2 § 1 mom. 6 punkten eller ett företag i försäkringsbranschen i enlighet med 7 punkten i samma moment eller ett företag som står utanför dessa branscher. Vidare skall av beslutet framgå den samordnande tillsynsmyndigheten och andra centrala tillsynsmyndigheter samt de grunder på vilka konglomeratet anses uppnå de tröskelvärden som anges i 4 §. Om konglomeratets moderföretag inte har hemort i Finland eller om inte ett enda reglerat företag med hemort i Finland hör till konglomeratet skall av beslutet dessutom framgå de grunder enligt vilka finsk lag tillämpas på konglomeratet.

2 kap. Allmänna krav som gäller företag som hör till ett konglomerat

10 §. *Regelbunden anmälningsskyldighet.* I 1 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 14 § 1 mom. 1 och 2 punkten i den nuvarande lagen om den skyldighet att regelbundet lämna upplysningar som gäller konglomerat. Enligt 1 punkten skall företaget i toppen av konglomeratet lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar om namn, adress, bransch, balansomslutning, de viktigaste ägarna och deras andel av alla aktier eller andelar i företaget och de röster dessa medför samt styrelsemedlemmarnas, verkställande direktörens och revisorernas namn, hemort och medborgarskap i fråga om varje företag som hör till konglomeratet samt ändringar som inträffat i dessa uppgifter. Upplysningarna skall lämnas årligen.

Enligt 2 punkten skall moderföretaget årligen lämna den samordnande tillsynsmyndigheten koncernbokslutet för moderföretaget. Till denna del tillämpas bestämmelsen endast då företaget i toppen av konglomeratet är ett moderföretag.

Enligt 2 mom. i förslaget kan den samordnande tillsynsmyndigheten meddela närmare föreskrifter om de upplysningar som skall lämnas. I föreskrifterna är det bl.a. möjligt att begränsa skyldigheten att lämna upplysningar som avses i 1 mom. 1 punkten

till företag som är betydelsefulla med hänsyn till konglomeratets storlek eller affärsverksamhet.

I paragrafen föreskrivs med avvikelse från den nuvarande lagen inte om lämnande av upplysningar om aktie- och fastighetsinnehav, stora kundrisker och interna affärstransaktioner eftersom bestämmelser om anmälan av stora kundrisker intas i 21 §, bestämmelser om aktie- och fastighetsinnehav i 23 § och bestämmelser om interna affärstransaktioner i de branschspecifika bestämmelser som föreslås nedan. I 24 § ingår dessutom bestämmelser om tillsynsmyndigheternas skyldighet att till den samordnande tillsynsmyndigheten lämna de upplysningar om interna affärstransaktioner som de fått vid den branschspecifika tillsynen.

I 2 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 14 § 2 mom. i den nuvarande lagen om den samordnande tillsynsmyndighetens rätt att meddela närmare föreskrifter om lämnandet av upplysningar enligt 1 mom. Innan föreskrifterna meddelas skall de andra centrala tillsynsmyndigheternas utlåtande begäras om dem.

11 §. *Anmälan om förvärv av aktier och andelar i ett konglomerats holdingsammanslutning.* I paragrafen bestäms om den skyldighet att anmäla förvärv och överlåtelse av aktier eller andelar i en holdingsammanslutning som ägarkontrollen i ett konglomerats holdingsammanslutning förutsätter. Bestämmelsen motsvarar 8 § i den nuvarande lagen. På den anmälningsskyldighet som ansluter sig till innehavet i ett konglomerats holdingsammanslutning tillämpas samma principer som på ägarkontrollen i kreditinstitut och värdepappersföretag.

12 §. *Tillsynsmyndighets rätt att motsätta sig förvärv.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 9 § i den nuvarande lagen om den samordnande tillsynsmyndighetens rätt att motsätta sig förvärv av aktier eller andelar i ett konglomerats holdingsammanslutning. Också till denna del tillämpas på ägarkontrollen i ett konglomerats holdingsammanslutning samma principer som på ägarkontrollen i kreditinstitut och

värdepappersföretag.

13 §. *Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 10 § i den nuvarande lagen om de begränsningar som gäller rätten för ett företag som hör till ett konglomerat att förvärva bestämmande inflytande i ett företag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. På företag som hör till ett konglomerat tillämpas till denna del samma bestämmelser som på företag som hör till ett kreditinstituts konsolideringsgrupp. Med avvikelse från den nuvarande lagen tillämpas bestämmelsen också på förvärv av ett fondbolag. Utvidgningen är nödvändig i synnerhet eftersom ett fondbolag med stöd av den nya lagstiftningen om placeringsfonder vid sidan om egentlig fondverksamhet också kan erbjuda vissa placeringstjänster. Dessutom ändras paragrafen så, att det förvärv som avses i paragrafen kan förbjudas endast då det företag som förvärvas efter förvärvet hör till ett konglomerat.

14 §. *Ledningen av ett konglomerats holdingsammanslutning.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 11 § i den nuvarande lagen om de behörighets- och tillförlitlighetskrav som ställs på styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt på verkställande direktören och dennes suppleant i ett konglomerats holdingsammanslutning. På dessa förvaltningspersoner ställs samma tillförlitlighetskrav som på motsvarande förvaltningspersoner i kreditinstitut och dess holdingsammanslutning. Genom bestämmelsen genomförs också det krav i artikel 13 i direktivet enligt vilket de personer som leder verksamheten i en holdingsammanslutning skall ha ett tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet.

15 §. *Revision i ett konglomerats holdingsammanslutning.* I paragrafens 1 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 12 § 1 mom. i den nuvarande lagen om behörighetsvillkoren för revisorer i ett konglomerats holdingsammanslutning. I 2 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 2 mom. i nämnda paragraf om revisorns särskilda anmälningsskyldighet.

Bestämmelsen skall ha samma innehåll som bestämmelserna om behörighetsvillkoren och den särskilda anmälningsskyldigheten för kreditinstituts revisorer.

I 3 mom. bestäms på motsvarande sätt som i den nuvarande lagen om begränsning av revisorns ansvar.

16 §. *Intern kontroll.* Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 13 § i den nuvarande lagen. Paragrafens 1 mom. tillämpas endast på sådana företag i toppen av ett konglomerat som är moderföretag, eftersom andra företag med ägarintresse i praktiken inte har den styrmakt över konglomeratet som tillämpningen av bestämmelsen förutsätter. Genom bestämmelsen och de tillsynsmyndighets föreskrifter som utfärdas med stöd av den genomförs också bestämmelserna i artikel 9 i direktivet. De myndighetsföreskrifter som utfärdas med stöd av 3 mom. skall därmed minst motsvara de krav som i artikel 9 i direktivet ställs på den interna kontrollen och riskhanteringsförfarandena i reglerade företag som hör till ett konglomerat. I paragrafen bibehålls dock en reglering i enlighet med den nuvarande lagen som är striktare än kraven i direktivet och som med avvikelse från direktivet också gäller konglomeratets holdingsammanslutning och andra oreglerade företag som hör till konglomeratet.

3 kap.

Tillsyn över konglomerats ekonomiska ställning

17 §. *Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen.* I 1 mom. bestäms på motsvarande sätt som i artikel 6.3 i direktivet om vilka till ett konglomerat hörande företag som räknas till konglomeratet vid tillämpningen av bestämmelserna om tillsynen över dess ekonomiska ställning. I det föreslagna momentet bestäms att vid tillämpningen av de bestämmelser i 18—23 § som gäller konglomeratets kapitaltäckning samt stora kundrisker och andra riskkoncentrationer skall till konglomeratet hänföras endast konglomeratets holdingsammanslutning och sådana företag som räknas till konglomeratet enligt 3 § och som är antingen sådana företag

i finansbranschen som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten eller sådana företag i försäkringsbranschen som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten. Holdingsammanslutningar inbegrips alltid i ett konglomerat, oberoende av annan affärsverksamhet som de eventuellt idkar. Företag i finans- och försäkringsbranschen inbegrips i ett konglomerat också då de är dotterföretag till ett annat företag som hör till konglomeratet än ett företag i finans- och försäkringsbranschen, om den sammanräknade indirekta andel som ett annat företag i finans- eller försäkringsbranschen som hör till konglomeratet och holdingsammanslutningen har i ett dylikt företag motsvarar definitionen av dotterföretag eller ägarintresseföretag. På motsvarande sätt inbegrips i ett konglomerat sådana ägarintresseföretag, som är företag i finans- och försäkringsbranschen, till ett dylikt annat företag än ett företag i finans- och försäkringsbranschen, om också den andel som ett annat företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till konglomeratet eller holdingsammanslutningen har i ett dylikt företag motsvarar definitionen av ägarintresseföretag. Vid tillämpningen av de bestämmelser i 21—23 § i detta kapitel som gäller stora kundrisker och andra riskkoncentrationer, räknas till ett konglomerat endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt deras i bokföringslagen avsedda samföretag. Också till denna del förutsätter tillämpningen dessutom att dessa företag är företag i finans- eller försäkringsbranschen.

I 2 mom. bestäms på motsvarande sätt som i artikel 6.5 i direktivet om undantagen beträffande tillämpningsområdet för beräkningen av kapitaltäckningen. Enligt momentet kan den samordnande tillsynsmyndigheten i enskilda fall besluta att ett i 1 mom. avsett företag som hör till ett konglomerat inte behöver tas med i beräkningen av kapitaltäckningen. Ett villkor för beslutet är att det inte är nödvändigt att ta med företaget i beräkningen av kapitaltäckningen för att syftet med tillsynen över konglomeratet skall uppnås. Den samordnande tillsynsmyndigheten kan fatta

beslutet utan de andra tillsynsmyndigheternas samtycke, men ett utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna skall begäras innan beslutet fattas. Beslutet kan t.ex. gälla sådana företag som på grund av sin storlek eller affärsverksamhet inte kan ha väsentlig inverkan på konglomeratets ekonomiska ställning.

Dessutom kan ett företag som avses i 1 mom. och som hör till ett konglomerat även utan beslut av tillsynsmyndigheten lämnas utanför beräkningen av kapitaltäckningen om företaget hör till ett sådant kreditinstitut eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller om företaget omfattas av den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat och företaget på grund av dess ringa betydelse inte har behövts beaktas vid den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag eller den extra tillsynen över försäkringsbolag.

18 §. *Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat.* I paragrafen bestäms om beräkningen av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat vid tillämpningen av de bestämmelser i detta kapitel som gäller beräkningen av begränsningarna i fråga om konglomeratets kapitaltäckningskrav och stora kundrisker.

Enligt förslaget 1 mom. motsvarar begreppen kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett reglerat företag som hör till ett konglomerat, i enlighet med vad som närmare bestäms i momentet, vad som tillämpas på respektive företag vid beräkningen av dess kapitaltäckningskrav i enlighet med lagstiftningen för branschen i fråga. För konglomeratets holdingsammanslutning och för andra till konglomeratet hörande oreglerade företag i finans- eller försäkringsbranschen fastställs en kalkylerad kapitalbas och ett kalkylerat minimibelopp av kapitalbasen ett med iakttagande av ovan nämnda bestämmelser för branschen i fråga, oberoende av om dylika företag beaktas vid den beräkning av kapitaltäckningen på konglomeratnivå som görs enligt de branschspecifika

bestämmelserna.

Enligt direktivet skall konglomeratets holdingsammanslutnings kapitalbas beräknas enligt bestämmelserna om den bransch som är större i konglomeratet. Eftersom det i den finska försäkringslagstiftningen bestäms att en försäkringsholdingsammanslutnings risker inte alls beaktas i beräkningen av ett försäkringsbolags jämkade kapitaltäckning, skulle en tillämpning av försäkringslagstiftningen till denna del på konglomerats holdingsammanslutningar lämna eventuellt också betydande risker i anslutning till holdingsammanslutningens verksamhet helt obeaktade vid beräkningen av kapitaltäckningen. Av denna orsak görs i paragrafen en avvikelse från direktivet så, att i fråga om konglomeratets holdingsammanslutning beräknas minimibeloppet av kapitalbasen alltid enligt de bestämmelser som tillämpas på företag i finansbranschen. Däremot fastställs en holdingsammanslutnings kapitalbas antingen enligt kreditinstituts- eller försäkringslagstiftningen beroende på vilken bransch som är större i konglomeratet. Eftersom direktivet innebär en minimiharmonisering och eftersom den föreslagna bestämmelsen leder till ett strängare slutresultat i den nationella lagstiftningen än i direktivet, ställer direktivet inte några hinder för den föreslagna bestämmelsen.

Enligt momentet kan kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i ett utländskt kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till konglomeratet samt på motsvarande sätt verksamhetskapitalet och dess minimibelopp i ett utländskt försäkringsbolag som hör till konglomeratet beräknas med tillämpning av lagstiftningen i kreditinstitutets, värdepappersföretagets eller försäkringsbolagets hemstat. Motsvarande princip tillämpas också på den konsoliderade kapitalbasen och dess samt på det jämkade verksamhetskapitalet och minimibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen och minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet. En förutsättning för att en dylik utländsk lag skall kunna tillämpas är dock i huvudregel att kreditinstitutets,

värdepappersföretagets eller försäkringsbolagets hemort finns i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eftersom det då är möjligt att säkerställa att den tillämpliga lagen inte avsevärt avviker från finsk lag. Utländsk lag skall dock kunna tillämpas undantagsvis också när det är fråga om ett utländsk företag, vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Förutsättningen är att företagets hemstat förutsätter att företaget har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen. Genom bestämmelsen underlättas beräkningen av kapitaltäckningen i multinationella konglomerat eftersom det trots att definitionen av kapitalbasen har harmoniserats genom direktivet är möjligt att detaljerna i definitionerna avsevärt avviker från varandra mellan olika länder. I dessa fall kan tillämpningen av finsk lag också på fastställandet av kapitalbasen i utländska företag som hör till konglomeratet förutsätta ett stort antal rättelser vid sammanställningen av de branschspecifika talen i beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning, utan att det extra arbetet för företagen och tillsynsmyndigheterna som dylika rättelser medför motsvarar den nytta som fås.

I paragrafen ingår inte några särskilda bestämmelser om vilken andel av ägarintresseföretagens kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen beaktas vid beräkningen av kapitaltäckningen. Till den del som konglomeratet omfattar branschspecifika undergrupper, beaktas ägarintresseföretagen i enlighet med de branschspecifika bestämmelserna. Eftersom beaktandet av ägarintresseföretag i övrigt är beroende av vilken av de beräkningsmetoder som ingår i bilagan till direktivet som används, bestäms särskilt om saken för varje metod för sig i den förordning av statsrådet som avses i 19 § i förslaget.

I 2 mom. bestäms att till den del som konglomeratet omfattar sådana undergrupper för vilka den konsoliderade kapitalbasens minimibelopp eller det jämkade verksamhetskapitalets minimibelopp räknas ut enligt den branschspecifika lagstiftningen, skall, i stället för det sammanräknade

beloppet av enskilda kapitalbaser och minimibelopp av kapitalbasen eller på motsvarande sätt det sammanräknade verksamhetskapalet och det sammanräknade minimibelopp av kapitalbasen för företag som hör till dylika undergrupper, som dessa företags kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen beaktas undergruppens konsoliderade kapitalbas och minimibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen eller på motsvarande sätt det jämkade verksamhetskapalet och minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapalet. Vid beräkningen av kravet i fråga om det jämkade verksamhetskapalet får dock beaktas endast försäkringsbolaget och dess dotter- och ägarintresseföretag. Däremot skall en försäkringsholdingsammanslutning och dess andra än ovan avsedda dotter- eller ägarintresseföretag beaktas särskilt i enlighet med förslaget i 1 mom. b-punkten så, att för dem räknas ett separat kapitalkrav ut i enlighet med de principer som tillämpas på företag i finansbranschen.

I synnerhet i fråga om dylika försäkringsundergrupper skall man härvid säkerställa att de principer för att beräkna kapitaltäckningskravet som anges närmare i den förordning som avses i 19 § inte leder till ett dubbelt kapitalkrav i fråga om försäkringsbolag som ägs av en försäkringsholdingsammanslutning.

19 §. *Kapitaltäckningskrav för konglomerat.* I 1 mom. uppställs i enlighet med artikel 6.2 i direktivet ett kvantitativt kapitaltäckningskrav för konglomerat. Enligt momentet skall konglomeratets kapitalbas alltid vara större än minibeloppet av kapitalbasen. Konglomeratets kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen räknas i enlighet med 20 § i förslaget och den förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av 20 § 5 mom. I den nuvarande lagen ställs inte några kvantitativa kapitaltäckningskrav på konglomeraten.

I 2 mom. bestäms i enlighet med artikel 6.2 i direktivet att företaget i toppen av konglomeratet är skyldigt att regelbundet inge rapporter om kapitaltäckningen till den samordnande tillsynsmyndigheten. Enligt momentet skall företaget i toppen av

konglomeratet en gång i kvartalet göra en beräkning av kapitaltäckningen och sända den till den samordnande tillsynsmyndigheten. Av beräkningen skall konglomeratets kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen samt skillnaden mellan dem framgå. Den samordnande tillsynsmyndigheten kan dessutom med stöd av 26 § i förslaget meddela närmare föreskrifter om anmälningsskyldigheten. I dessa kan det krävas att också motsvarande upplysningar som gäller enskilda företag eller undergrupper som hör till konglomeratet och som ligger till grund för upplysningarna på konglomeratnivå skall anmälas.

Enligt 2 mom. kan den samordnande tillsynsmyndigheten medge undantag från beräkningen av kapitaltäckningen om företaget i toppen av konglomeratet hör till ett annat konglomerat i vilket kapitaltäckningen beräknas enligt denna paragraf. Enligt 6 § i förslaget tillämpas lagen inte alls på sådana underkonglomerat i vilka moderföretaget är ett dotterföretag i ett konglomerat som avses i denna lag eller i motsvarande lag i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I praktiken skall momentet således tillämpas i situationer där företaget i toppen av ett konglomerat är ett annat företag med ägarintresse än moderföretaget.

I 3 mom. uppställs för konglomeratet dessutom, i enlighet med artikel 6.2 i direktivet, ett krav av allmän natur enligt vilket företaget i toppen av konglomeratet för konglomeratet skall fastställa en plan för upprätthållande av konglomeratets kapitaltäckning. I lagen uppställs inte några närmare krav på innehållet i planen, men den skall ge både ledningen i företaget i toppen av konglomeratet och den samordnande tillsynsmyndigheten förutsättningar att bedöma om konglomeratets kapitalbas är tillräcklig. Momentet tillämpas också på andra företag i toppen av ett konglomerat än moderföretaget. Det är dock inte möjligt att ställa samma krav på den plan som krävs av dylika företag som på moderföretaget eftersom andra företag med ägarintresse i praktiken inte har samma styrmakt över hela konglomeratet som moderföretaget.

20 §. *Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av kapitaltäckningskravet för konglomerat.* I paragrafen bestäms om de allmänna principer som skall tillämpas vid beräkningen av konglomeratets kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen.

Enligt 1 mom. betraktas som konglomeratets kapitalbas det belopp som fås genom att den i 18 § avsedda kapitalbasen i de företag som hör till konglomeratet räknas samman. Från kapitalbasen dras av den interna kapitalbasen i de företag som hör till konglomeratet och det interna bidrag som uppkommit till följd av de interna affärstransaktionerna. Vid beräkningen av konglomeratets kapitalbas skall dessutom beaktas de begränsningar som anges i 2—4 mom. Som ett konglomerats minsta kapitalbas betraktas på motsvarande sätt ett belopp som fås genom att den enligt 18 § beräknade kapitalbasens minimibelopp i de företag som hör till konglomeratet räknas samman.

I 2 mom. bestäms att om den sammanräknade kapitalbasen i de företag som hör till samma bransch i konglomeratet överskrider det sammanräknade kapitalbasens minimibelopp som krävs av dessa företag, får av denna sammanräknade kapitalbas, till den del det sammanräknade kapitalbasens minimibelopp överskrider, vid beräkningen av kapitaltäckningen för hela konglomeratet beaktas endast den kapitalbas som uppfyller både de krav som ställs på kapitalbasen i kreditinstitutslagen och de krav som ställs på verksamhetskapitalet i lagen om försäkringsbolag.

Enligt momentet skall i fråga om företag som hör till ett sådant företags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller som omfattas av den extra tillsynen över företag som hör till ett konglomerat, i stället för kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen beaktas den konsoliderade kapitalbasen och det jämkade verksamhetskapitalet samt på motsvarande sätt minibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen och minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet.

I enlighet med bilaga 1 till direktivet får den kapitalreserv som avses i momentet på konglomeratnivå således beaktas endast till

den del som den omfattar poster som motsvarar både definitionen av kapitalbas i kreditinstitutslagen och definitionen av verksamhetskapital i lagen om försäkringsbolag.

Enligt 3 mom. får till konglomeratets kapitalbas, till den del minimibeloppet av kapitalbasen i ett enskilt företag överskrider, räknas endast de övriga till konglomeratet hörande företagens andel i kapitalbasen. Bestämmelsen motsvarar kravet i direktivets bilaga på att man till konglomeratets kapitalbas endast får räkna sådana enskilda företags kapitalbasposter som fritt står till förfogande i konglomeratet. I enlighet med momentet får kapitalbasen i alla företag som räknas till konglomeratet beaktas oberoende av momentet till ett belopp som motsvarar minimibeloppet av kapitalbasen i företaget i fråga. Till den del som den sammanräknade kapitalbasen i ett enskilt företag överskrider minimibeloppet av kapitalbasen i detta företag, får såsom konglomeratets kapitalbas dock beaktas endast den del av överskottet som vid en upplösning av företaget skulle höra till de övriga företag som hör till konglomeratet och därmed skulle kunna användas också för att täcka förluster för andra företag som hör till konglomeratet. Av bestämmelsen följer att till konglomeratets kapitalbas får inte räknas t.ex. minoritetens andel i kapitalbasen eller kapitallån eller debenturer som instanser utanför konglomeratet tecknat till den del som kapitalbasen i företaget överskrider minibeloppet av kapitalbasen.. I momentet bestäms dessutom att om en sådan kapitalbas med stöd av lag, bolagsordning eller myndighetsbeslut begränsats i fråga om utdelningsbarheten eller i övrigt inte står till förfogande för att täcka förluster i andra företag som hör till konglomeratet skall poster som står under dylika begränsningar inte heller tas med i kapitalbasen till den del som företagets kapitalbas överskrider företagets minsta kapitalbas. En dylik begränsning av utdelningsbarheten kan t.ex. vara ett enligt skälighetsprincipen till försäkringstagarna hörande belopp av försäkringsbolagets resultat för räkenskapsperioden.

I 4 mom. bestäms om hur

minoritetsandelen av kapitalunderskottet i ett dotterföretag som hör till konglomeratet skall beaktas. Oberoende av vilken metod som tillämpas skall skillnaden mellan minimiloppet av kapitalbasen och en ännu mindre kapitalbas i varje dotterbolag bibehållas till fullt belopp i beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning, oberoende av hur stor andel av dotterföretagets aktier eller andelar moderföretaget äger. Med tillstånd av den samordnande tillsynsmyndigheten kan kapitalunderskottet dock beaktas i motsvarande förhållande som moderföretagets ägarandel. Ett dylikt tillstånd kan enligt bilaga 1 till direktivet beviljas om moderföretagets ansvar för dotterföretagets förluster är entydigt begränsat till ett belopp som motsvarar moderföretagets ägarandel.

Närmare bestämmelser om beräkningen av kapitaltäckningen utfärdas enligt förslagets 5 mom. genom förordning av statsrådet. Eftersom det i bilagan till direktivet sägs att beräkningen av kapitaltäckningen skall göras med iakttagande av någon av de tre metoder som beskrivs i bilagan eller en kombination av dessa metoder, är det möjligt att genom förordning utfärda närmare bestämmelser endast om tillämpningen av dessa metoder. De principerna som föreslås i paragrafen skall på det sätt direktivet förutsätter tillämpas på alla i direktivets bilaga tillåtna metoder, även om detaljerna för tillämpningen av principerna till vissa delar avviker från varandra beroende på den valda metoden. Sådana metoder som tillåts i bilagan är den metod med full sammanställning som för närvarande tillämpas på kreditinstitut, den avräknings- och totalmetod som för närvarande tillämpas på försäkringsbolag samt en metod som grundar sig på bokfört värde.

21 §. *Kundrisker och rapportering av dem.* I 1 mom. definieras kundrisker. Med kundrisker avses i denna lag, på motsvarande sätt som i 69 § kreditinstitutslagen, summan av de fordringar och investeringar som hänförs sig till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap samt förbindelser utanför

balansräkningen. Med förbindelser utanför balansräkningen jämställs kreditförsäkringar. Vid tillämpningen av momentet skall även delningen av den motpartsrisk som kreditförsäkringen föranleder med den tagna återförsäkringen beaktas genom en minskning av motpartsrisken. Med en given kreditförsäkring jämställs på motsvarande sätt en återförsäkring av kreditförsäkringen.

Som kundrisker beaktas enligt 2 mom., på samma sätt som i fråga om kreditinstitut, inte sådana poster som har dragits av från den i 18 § avsedda kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat, poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom 48 timmar efter betalningen eller poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats, beroende på vilket som sker tidigare. Dessutom föreslås att begreppet kundrisker inte skall omfatta de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar och som avses i 10 kap. 3 a § lagen om försäkringsbolag, eftersom ansvaret för värdesänkningen av dylika placeringsobjekt i praktiken enbart ligger på kunden och eftersom placeringsobjekten därmed inte medför någon motpartsrisk för ett försäkringsbolag som hör till konglomeratet.

I 3 mom. definieras stora kundrisker, likaså på motsvarande sätt som i kreditinstitutslagen. Med en stor kundrisk avses i denna lag en kundrisk vars belopp utgör minst 10 % av konglomeratets kapitalbas. Konglomeratets kapitalbas beräknas enligt 18-20 § i förslaget, dock med beaktande av vad som i 17 § bestäms om företag som hör till ett konglomerat vid tillämpningen av denna och 22 och 23 §.

Enligt 4 mom. skall konglomeratets moderföretag rapportera sina stora kundrisker till den samordnande tillsynsmyndigheten minst fyra gånger om året.

22 §. *Begränsningar av kundriskerna.* I 1 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 70 och 71 § kreditinstitutslagen att en

kundrisk i ett konglomerat inte får stiga till ett belopp som överstiger 25 % eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag i ett företag som hör till ett konglomerat eller moderföretagets dotterföretag, 20 % av konglomeratets kapitalbas. Bestämmelser om de undantag som gäller kundrisker mellan företag i finans- och försäkringsbranschen som omfattas av tillämpningsområdet för den ekonomiska tillsynen över ett konglomerat ingår i 4 mom. och därmed gäller den strängare begränsningen ovan i huvudsak endast sådana koncernföretag som inte hör till finans- och försäkringsbranschen och som står utanför tillsynen över ett konglomerats ekonomiska ställning.

I 2 mom. bestäms likaså på motsvarande sätt som i 70 § kreditinstitutslagen om den kumulativa begränsning som gäller stora kundrisker och som tillämpas utöver de begränsningar som avses i 1 mom. och som tillämpas på en kundgrupp. Enligt momentet får de stora kundriskerna sammanlagt inte stiga till ett belopp som överstiger 800 % av konglomeratets kapitalbas.

I 3 mom. bestäms om en skyldighet att anmäla om de ovan avsedda kundrisksgränserna överskrids. Om summan av ett konglomerats kundrisker eller stora kundrisker överstiger den gräns som anges i 1 eller 2 mom. skall konglomeratets moderföretag omedelbart rapportera detta till den samordnande tillsynsmyndigheten. I lagen ingår inte några särskilda bestämmelser om vilka åtgärder som skall vidtas vid brott mot begränsningarna av kundriskerna. Med stöd av 32 § i förslaget skall den samordnande tillsynsmyndigheten sedan den mottagit anmälan sända den till de andra tillsynsmyndigheterna som i sin tur vidtar behövliga åtgärder i enlighet med de branschspecifika bestämmelser som gäller dem. De branschspecifika tillsynsmyndigheterna kan därmed i sista hand återta koncessionen för ett reglerat företag om ett dylikt företag hör till ett konglomerat vars kundrisker överskrider de gränser som anges i denna paragraf.

Enligt förslagets 4 mom. hänförs till kundriskerna vid tillämpningen av denna paragraf inte

1) poster som hänförs till 76 § I gruppen i kreditinstitutslagen, om inte gruppindelningen uteslutande baserar sig på sådan garanti som avses i I gruppen 6 punkten,

2) sådana till 76 § II gruppen 1 och 2 punkten i kreditinstitutslagen hänförliga poster vilkas återstående löptid är högst ett år, om inte gruppindelningen uteslutande baserar sig på garanti som avses i II gruppen 1 och 2 punkten; vid beräkningen av kundrisken får dessutom lämnas obeaktat 80 % av varje sådan post med en återstående löptid om mer än ett år men högst tre år som kan hänföras till 76 § II gruppen 1 punkten,

3) fordringar vilkas säkerhet består av en insättning eller därmed jämförbart annat värdepapper i det till ett konglomerat hörande företag som givit lånet eller i ett dylikt företags moder- eller dotterföretag,

4) kundrisker som hänför sig till ett dotterföretag till ett företag som hör till ett konglomerat, om dotterföretaget är ett företag i finans- eller försäkringsbranschen,

5) bindande kreditlöften för en kortare tid än ett år och därmed jämförbara förbindelser som kan sägas upp utan förbehåll,

6) masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund och masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter enligt lagen om hypoteksbanker (1240/1999) och därmed jämförbara utländska masskuldebrevslån med säkerheter,

7) övriga fordringar och investeringar samt förbindelser utanför balansräkningen vilkas säkerhet består av värdepapper som den samordnande tillsynsmyndigheten har godkänt och som lätt kan förvandlas till pengar, samt fordringar som sparbankerna och de andelsbanker som inte hör till sammanslutningen av andelsbanker har i centralinstitutet för dessa banker då deras kundrisker beräknas.

De poster som avses i 1 och 2 punkten skall vara sådana poster som anges i de punkter i kreditinstitutslagen som nämns i dessa punkter, oberoende av om det är fråga om en fordran som ett företag i finans- eller försäkringsbranschen som hör till ett konglomerat har.

Det föreslagna momentet motsvarar förslaget till 70 § 4 mom.

kreditinstitutslagen.

Enligt 5 mom. skall vid tillämpningen av denna paragraf en kundrisk anses hänföra sig till borgensmannen, om ett annat kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag har ställt proprieborgen för kunden. Med proprieborgen och insättningar enligt 4 mom. 3 punkten får jämföras kreditderivatavtal som uppfyller av den samordnande tillsynsmyndigheten godkända villkor. Enligt momentet skall vid beräkningen av konglomeratets kundrisker de kundrisker som är förenade med sådana samföretag som avses i bokföringslagen beaktas i samma förhållande som vid sammanställningen av samföretagets balansräkning med kreditinstitutets eller holdingsammanslutningens koncernbalans.

Enligt 6 mom. kan den samordnande tillsynsmyndigheten på ansökan av konglomeratets moderföretag bevilja tillstånd att avvika från de begränsningar som föreskrivs i denna paragraf, om en stor kundrisk hänför sig till något annat än ett i 4 mom. 4 punkten avsett kreditinstitut, finansiellt institut, tjänsteföretag eller försäkringsbolag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat. Momentet motsvarar det nya 6 mom. som föreslås i 70 § kreditinstitutslagen.

I 7 mom. bestäms att gränserna i 1 och 2 mom. inte tillämpas på ett konglomerat när det bildas. Om ett konglomerats kundrisker härvid överskrider dessa gränser får kundriskerna dock inte öka från den nivå de hade när konglomeratet bildades. Enligt de föreslagna ikraftträdelsebestämmelserna skall motsvarande principer tillämpas på konglomerat som börjar omfattas av lagens tillämpningsområde när lagen träder i kraft.

I 8 mom. bestäms om det undantag som gäller konglomerat som grundar sig på en sammanslutning av andelsbanker. Enligt det föreslagna momentet tillämpas på stora kundrisker i dylika konglomerat i stället för bestämmelserna i denna paragraf samma principer som med stöd av 7 § 4 mom. lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform tillämpas på stora kundrisker i en sammanslutning av andelsbanker.

23 §. *Tillsyn över andra riskkoncentrationer.* I 1 mom. bestäms på

motsvarande sätt som i 14 § 1 mom. 5 punkten i den nuvarande lagen att konglomeratets moderföretag årligen är skyldigt att meddela konglomeratets fastighets- och aktieinnehav samt konglomeratets strategi beträffande aktie- och fastighetsinnehavet och konglomeratets interna gränser för det totala innehavet.

Enligt det föreslagna 2 mom. i paragrafen skall konglomeratets moderföretag dessutom följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i konglomeratets affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Konglomeratets moderföretag skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

Enligt 26 § i förslaget kan den samordnande tillsynsmyndigheten meddela närmare föreskrifter om uppfyllandet av den anmälningsskyldighet som avses i denna paragraf.

24 §. *Tillsyn över interna affärstransaktioner.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i artikel 8 i direktivet om tillsynen över interna affärstransaktioner. Enligt 1 mom. skall Finansinspektionen, i sådana fall då den inte själv är samordnande tillsynsmyndighet, lämna den samordnande tillsynsmyndigheten, i praktiken Försäkringsinspektionen, sådana upplysningar som den fått med stöd av 71 a § kreditinstitutslagen eller 31 § lagen om värdepappersföretag och som gäller affärstransaktioner mellan ett företag som hör till kreditinstitutets och värdepappersföretagets konsolideringsgrupp och företag som hör till samma koncern. Motsvarande skyldighet gäller Försäkringsinspektionen när det gäller lämnande av upplysningar som den fått vid tillsynen över försäkringsbolag till Finansinspektionen när denna är samordnande tillsynsmyndighet. Eftersom 71 a § kreditinstitutslagen, 31 § lagen om värdepappersföretag, 14 b kap. 8 § lagen om försäkringsbolag och 12 a kap. 8 § lagen om försäkringsföreningar i praktiken omfattar alla interna affärstransaktioner som är av betydelse med tanke på tillsynen över de företag som hör till konglomeratet, är det inte

nödvändigt att i denna lag särskilt bestämma om den skyldighet som företagen som hör till konglomeratet har att anmäla interna affärstransaktioner.

I 2 mom. bestäms dessutom om den samordnande tillsynsmyndighetens skyldighet att av utländska tillsynsmyndigheter begära upplysningar om de utländska företag som avses i 1 mom. och som hör till ett konglomerat.

Eftersom denna lag inte tillämpas på konglomerat som står utanför tillämpningsområdet enligt 6 § föreslås att lagen om Finansinspektionen och lagen om försäkringsbolag kompletteras så, att Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen skall lämna upplysningar som de fått med stöd av nämnda lagrum också till sådana utländska tillsynsmyndigheter som har till uppgift att övervaka konglomerat som inte omfattas av tillämpningsområdet för finsk lag.

25 §. *Sanering av ett konglomerats verksamhet.* I paragrafen bestäms i enlighet med artikel 16 i direktivet om de åtgärder som företaget i toppen av konglomeratet skall vidta för att återställa en försvagad kapitaltäckning i konglomeratet.

Enligt 1 mom. skall företaget i toppen av konglomeratet inom en av den samordnande tillsynsmyndigheten bestämd tid för godkännande tillställa tillsynsmyndigheten en plan för att återställa kapitaltäckningen, om det på basis av den beräkning som avses i 18 § konstateras att konglomeratets kapitaltäckning är negativ eller att kapitaltäckningen äventyras. Konglomeratets kapitaltäckning kan anses vara äventyrad på det sätt som avses i momentet t.ex. då det efter den senaste beräkningen av kapitaltäckningen noteras betydande förluster.

Enligt 2 mom. skall planen för att återställa kapitaltäckningen innehålla

1) förslag till åtgärder som behövs för att återställa kapitaltäckningen,

2) en utredning om på vilket sätt de föreslagna åtgärderna antas påverka insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna på ett betryggande sätt,

3) den tid inom vilken åtgärderna avses bli vidtagna.

I 3 mom. i förslaget bestäms att om planen för att återställa kapitaltäckningen inte har kunnat genomföras inom den utsatta tiden eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna, skall den samordnande tillsynsmyndigheten anmäla detta till de behöriga tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över de reglerade företag som hör till ett konglomerat. I lagen bestäms inte särskilt om de åtgärder som tillsynsmyndigheterna skall vidta i dylika situationer utan tillsynsmyndigheternas rättigheter och skyldigheter att vidta behövliga åtgärder gentemot företag som hör till ett konglomerat fastställs enligt de bestämmelserna i denna lag och de allmänna bestämmelserna om respektive bransch.

26 §. *Närmare föreskrifter.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 81 a § kreditinstitutslagen att den samordnande tillsynsmyndigheten kan utfärda närmare bestämmelser om tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel. I paragrafen skall dock den normgivningsmakt som tilldelats tillsynsmyndigheten vara på så sätt exakt avgränsad att den endast kan gälla föreskrifter som behövs för att uppfylla direktivets krav och som är mer detaljerade än i lagen samt det närmare innehållet i fråga om den regelbundna anmälningsskyldighet som gäller kapitaltäckningen, stora kundrisker och riskkoncentrationer, t.ex. enhetliga uppställningar för rapportering.

4 kap.

Bokslut

27 §. *Ett konglomerats holdingsammanslutnings bokslut.* I 1 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 18 § 2 mom. i den nuvarande lagen att ett konglomerats holdingsammanslutnings räkenskapsperiod är ett kalenderår. När ett konglomerat inleder eller avslutar sin verksamhet får räkenskapsperioden dock vara kortare eller längre än ett kalenderår, dock högst 18 månader.

I 2 mom. bestäms på motsvarande sätt som

i 18 § 3 mom. i den nuvarande lagen att bokslutet för ett konglomerats holdingsammanslutning skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

Med avvikelse från den nuvarande lagen föreskrivs inte särskilt om det normsystem som tillämpas på ett konglomerats holdingsammanslutnings bokslut. På upprättandet av bokslut för en holdingsammanslutning tillämpas således alltid enbart den allmänna bokföringslagstiftningen.

28 §. *Koncernbokslut.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 19 § i den nuvarande lagen om de principer som tillämpas på koncernbokslutet för ett konglomerats moderföretag.

Enligt 1 mom. tillämpas på ett konglomerats koncernbokslut i första hand de principer som anges i detta kapitel. Tillämpningsområdet för bestämmelserna i kapitlet avviker dock från den allmänna definition av konglomerat som föreslås i 1 kap. så till vida att bestämmelserna tillämpas endast i situationer där ett konglomerats moderföretag samtidigt är en koncerns moderföretag enligt bokföringslagen. Kapitlets tillämpningsområde är alltså snävare än den allmänna definitionen av konglomerat, eftersom alla de moderföretag i konglomerat vilka definieras enligt 3 § inte berörs av skyldigheten enligt bokföringslagen att upprätta koncernbokslut.

Om moderföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag eller deras i kreditinstitutslagen eller lagen om värdepappersföretag avsedda holdingsammanslutning, tillämpas kreditinstitutslagen på koncernbokslutet, om något annat inte följer av bestämmelserna i detta kapitel. Om moderföretaget är ett försäkringsbolag tillämpas på motsvarande sätt lagen om försäkringsbolag på koncernbokslutet till den del inget annat bestäms i detta kapitel. Om moderföretaget är någon annan slags sammanslutning tillämpas endast bokföringslagen på koncernbokslutet i den mån ingenting annat bestäms i detta kapitel.

Paragrafen tillämpas inte på sådana koncerner där finans- eller

försäkringsverksamhetens andel är så liten att de inte motsvarar den allmänna definitionen av konglomerat.

I 2 mom. bestäms med avvikelse från 6 kap. 4 § 2 mom. bokföringslagen att sådana koncernföretags bokslut som har upprättats i enlighet med specialbestämmelserna i kreditinstitutslagen eller lagen om försäkringsbolag inte behöver ändras innan de sammanställs i fråga om sådana principer som i dessa lagar regleras på ett sätt som skiljer sig från moderföretagets bokslutsprinciper eller de bokslutsprinciper som i huvudsak skall iakttas i koncernen. Sålunda skall t.ex. koncernföretagets tillgångar i koncernbokslutet uppskattas i enlighet med de specialbestämmelser som gäller koncernföretaget i fråga. Före sammanställningen skall bokslutet dock ändras i enlighet med 6 kap. 4 § 2 mom. bokföringslagen i fråga om sådana bokslutsprinciper, t.ex. periodiseringen av anskaffningsutgifterna för anläggningstillgångar, beträffande vilka det inte finns några branschspecifika bestämmelser. När momentet tillämpas kan man dock beakta den princip som ingår i nämnda lagrum i bokföringslagen, enligt vilken undantag från huvudregeln att koncernföretagets bokslut skall ändras får göras av särskilda skäl. Sålunda kan utan hinder av det föreslagna momentet även andra bokslutsprinciper än de som de branschspecifika bestämmelserna förutsätter lämnas utan ändring, om sådana särskilda skäl som avses i bokföringslagen föreligger.

Enligt 3 mom. kan ett till en koncern hörande kreditinstitut, värdepappersföretags eller försäkringsbolags dotterföretag och intresseföretag lämnas utanför koncernbokslutet, om det med stöd av de bestämmelser som skall tillämpas på kreditinstitutet, värdepappersföretaget eller försäkringsbolaget i fråga kan lämnas utanför koncernbokslutet. I övrigt tillämpas enbart 6 kap. 3 § bokföringslagen.

Enligt 4 mom. skall i koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen särskilt anges finansverksamhetens poster, försäkringsverksamhetens poster och den övriga verksamhetens poster. Finans- och

försäkringsverksamheten definieras i enlighet med förslaget till 4 §.

29 §. *Närmare bestämmelser, anvisningar, utlåtanden och tillstånd.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 20 § i den nuvarande lagen om närmare bestämmelser, anvisningar, utlåtanden och tillstånd som gäller ett konglomerats holdingsammanslutnings koncernbokslut. Med avvikelse från den nuvarande paragrafen utfärdas alla närmare bestämmelser om tillämpningen av detta kapitel genom förordning av statsrådet. Genom förordningen är det möjligt att utfärda bestämmelser om scheman för balansräkningen och resultaträkningen, finansieringsanalysen, upplysningarna i noterna till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och i verksamhetsberättelsen, scheman för koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys, upplysningarna i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationerna och specifikationerna av noterna. Enligt paragrafen kan den behöriga tillsynsmyndigheten, liksom för närvarande, ge anvisningar och utlåtanden om tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel. Dessutom kan tillsynsmyndigheten på de villkor som anges i paragrafen bevilja tillstånd att avvika från bestämmelserna i detta kapitel.

Enligt 1 mom. är Finansinspektionen den tillsynsmyndighet som är behörig att ge anvisningar, utlåtanden och tillstånd när moderföretaget i en koncern som avses i 25 § är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett sådant konglomerats holdingsammanslutning där företagen i finansbranschen står för en andel i konglomeratet som i enlighet med förslaget till 6 § är större än den andel som företagen i försäkringsbranschen står för.

Enligt 2 mom. är Försäkringsinspektionen behörig tillsynsmyndighet när moderföretaget i en koncern som avses i detta kapitel är ett försäkringsbolag eller ett sådant konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsverksamhetens andel i

konglomeratet är större än finansverksamhetens andel.

I 3 mom. bestäms att Finansinspektionen i de situationer som avses i 1 mom. skall höra Försäkringsinspektionen och att Försäkringsinspektionen i de situationer som avses i 2 mom. på motsvarande sätt skall höra Finansinspektionen innan anvisningar, utlåtanden eller undantagstillstånd enligt denna paragraf ges. Dessutom skall dessa tillsynsmyndigheter begära utlåtande av bokföringsnämnden i frågor som är av betydelse för tillämpningen av den allmänna bokföringslagstiftningen.

30 §. *Tillämpning av internationella redovisningsstandarder.* I paragrafen bestäms att på företag som upprättar bokslut eller koncernbokslut med iakttagande av de internationella redovisningsstandarderna tillämpas inte vad som bestäms i detta kapitel. Innehållet i bokslutet och koncernbokslutet för dylika företag fastställs därmed uteslutande i enlighet med de internationella redovisningsstandarderna. På motsvarande sätt som i den föreslagna ändringen av bokföringslagen är det dock möjligt att genom förordning av statsrådet utfärda bestämmelser om lämnande av sådana tilläggsuppgifter som kompletterar bokslutet men som inte förutsätts enligt de internationella redovisningsstandarderna.

5 kap.

Tillsynsmyndigheternas uppgifter

31 §. *Den samordnande tillsynsmyndighetens uppgifter.* I 1 mom. bestäms på motsvarande sätt som i artikel 11 i direktivet och delvis i 15 § i den nuvarande lagen om den samordnande tillsynsmyndighetens uppgifter. Enligt 1 punkten i momentet har den samordnande tillsynsmyndigheten till uppgift att övervaka att de företag som hör till ett konglomerat fullgör sina skyldigheter enligt denna lag. Tillsynen hänför sig i huvudsak till det företag i toppen av konglomeratet som närmast berörs av skyldigheterna i denna lag. Eftersom de föreslagna bestämmelserna i 16 § 2 mom. om huruvida den interna kontrollen och riskhanteringssystemen är tillräckliga

också gäller andra företag som hör till konglomeratet, skall den i momentet angivna allmänna tillsynsuppgiften hänföra sig förutom till företaget i toppen av konglomeratet också till sådana andra inhemska och utländska reglerade och oreglerade företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till konglomeratet. För de inhemska företagens del innebär detta i praktiken en rätt att utföra kontroll och erhålla uppgifter och en rätt att ålägga vite för uppfyllande av kraven i 16 § 2 mom. För de utländska företagens del innebär den allmänna tillsynsuppgift som avses i momentet att man skall sörja för ett tillräckligt tillsynssamarbete med den utländska tillsynsmyndigheten. Den samordnande tillsynsmyndigheten har därmed en allmän skyldighet att övervaka att de företag som hör till ett konglomerat fullgör sina skyldigheter enligt denna lag. Den samordnande tillsynsmyndighetens skyldighet att utöva tillsyn gäller däremot inte de skyldigheter som de företag som hör till ett konglomerat har enligt lagstiftningen om respektive bransch.

Med stöd av 2 punkten skall den samordnande tillsynsmyndigheten tillsammans med de andra centrala tillsynsmyndigheterna minst en gång per år göra en bedömning av hur klar konglomeratets struktur är med tanke på tillsynen, av organisationens funktion, den interna kontrollens tillräcklighet, de verkningar som konglomeratets interna affärstransaktioner har på konglomeratets reglerade företag, konglomeratets riskkoncentrationer samt kapitalbasens och risktäckningskapacitetens tillräcklighet. Bestämmelsen grundar sig på artikel 11.1 b, c och d i direktivet.

Enligt 3 punkten har den samordnande tillsynsmyndigheten till uppgift att tillsammans med de andra centrala tillsynsmyndigheterna årligen utarbeta en plan för tillsynen över konglomeratet. Planen skall omfatta både kontroll av de företag som hör till konglomeratet och andra tillsynsåtgärder som gäller konglomeratet. Bestämmelsen grundar sig på artikel 11.1 e i direktivet.

Enligt 4 punkten har den samordnande

tillsynsmyndigheten till uppgift att i samarbete med de andra centrala tillsynsmyndigheterna utarbeta en plan för förfarandet i krissituationer. Bestämmelsen grundar sig likaså på artikel 11.1 e i direktivet.

Enligt 5 punkten har den samordnande tillsynsmyndigheten till uppgift att meddela företag som hör till konglomeratet anvisningar för iakttagandet av denna lag. När det gäller andra företag än företaget i toppen av konglomeratet skall uppgiften, i överensstämmelse med vad som anförs i samband med 1 mom., begränsas till givande av anvisningar om tillämpningen av de bestämmelser som avses i 16 § 2 punkten i förslaget och som gäller intern kontroll och riskhanteringsmetoder. Bestämmelsen motsvarar 15 § 1 punkten i den nuvarande lagen.

Enligt 6 punkten skall den samordnande tillsynsmyndigheten be att den andra tillsynsmyndigheten utför granskning i de till ett konglomerat hörande företag som står under dennas tillsyn så ofta och i den utsträckning som behövs för tillsynen över konglomeratet utöver den tillsyn som den andra tillsynsmyndigheten annars utövar med stöd av den lagstiftning som gäller den. Bestämmelsen motsvarar till denna del artikel 11.2 i direktivet. Dessutom skall den samordnande tillsynsmyndigheten själv utföra dylik granskning i de till ett konglomerat hörande företag som inte annars står under offentlig tillsyn eller i vilka den andra tillsynsmyndigheten inte inom skälig tid sedan ovan avsedda begäran inkommit har utfört granskningen.

Enligt 7 punkten skall den samordnande tillsynsmyndigheten göra nödvändiga framställningar till de andra tillsynsmyndigheterna om de åtgärder som den samordnande tillsynsmyndigheten anser motiverade på grundval av de upplysningar som erhållits om ett konglomerat. Bestämmelsen motsvarar artikel 11 a i direktivet.

I 2 mom. bestäms på motsvarande sätt som i 15 § 2 mom. i den nuvarande lagen att innan den samordnande tillsynsmyndigheten meddelar en anvisning enligt 1 mom. 5 punkten skall den begära de andra

tillsynsmyndigheternas utlåtande om anvisningen samt på förhand meddela den andra tillsynsmyndigheten om granskning enligt 6 punkten av ett tillsynsobjekt som övervakas av sistnämnda tillsynsmyndighet. Enligt den nämnda punkten kan den samordnande tillsynsmyndigheten utföra en dylik granskning endast om den andra tillsynsmyndigheten inte inom skälig tid sedan begäran inkommit har utfört granskningen.

32 §. *Utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt om i artikel 12 i direktivet om skyldigheten för de tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över ett konglomerat att sinsemellan byta upplysningar som är relevanta med tanke på tillsynen över konglomeratet. Dylika upplysningar är enligt den nämnda artikeln åtminstone

a) identifiering av hur alla större enheter som tillhör det finansiella konglomeratet är grupperade och av de behöriga tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över de reglerade enheterna i gruppen,

b) det finansiella konglomeratets strategier,

c) det finansiella konglomeratets finansiella ställning, särskilt när det gäller kapitaltäckning, transaktioner inom det finansiella konglomeratet, riskkoncentration och lönsamhet,

d) det finansiella konglomeratets största aktieägare och ledning,

e) organisation, riskhantering och system för intern kontroll på det finansiella konglomeratets nivå,

f) förfaranden för insamling av uppgifter från enheterna i ett finansiellt konglomerat samt kontroll av de uppgifterna,

g) negativ utveckling i reglerade enheter eller i andra enheter i det finansiella konglomeratet som skulle kunna påverka de reglerade enheterna allvarligt, samt

h) större sanktioner och exceptionella åtgärder som de behöriga tillsynsmyndigheterna vidtar i enlighet med särreglerna eller direktivet.

I 1 mom. bestäms om den samordnande tillsynsmyndighetens skyldighet att lämna upplysningar till andra inhemska och

utländska tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över ett konglomerat. Enligt momentet skall den samordnande tillsynsmyndigheten omedelbart tillställa de andra tillsynsmyndigheterna beslut som den fattat med stöd av denna lag samt med stöd av dessa lagrum och 2 mom. erhållna anmälningar och andra upplysningar som är viktiga för tillsynen över ett konglomerat liksom också utredningar och planer som utarbetats med stöd av 31 §.

I 2 mom. bestäms om Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens skyldighet att lämna upplysningar till den samordnande tillsynsmyndigheten. Enligt momentet skall skyldigheten att lämna upplysningar gälla upplysningar som behövs för fullgörandet av uppgifterna enligt 31 § och viktiga beslut som fattats om tillsynsobjekten och påföljder för tillsynsobjekten. Dessutom skall Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen på begäran av den samordnande tillsynsmyndigheten tillställa denna andra upplysningar som finns hos tillsynsmyndigheten och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konglomeratet. Sådana upplysningar som avses i momentet är för det första upplysningar om kapitaltäckning, stora kundrisker och andra riskkoncentrationer i de reglerade företag som hör till ett konglomerat eller i företag som hör till deras konsolideringsgrupp eller omfattas av den extra tillsynen samt upplysningar om tillsynsobjektens interna kontroll och riskhanteringsmetoder. Dessutom gäller skyldigheten att lämna upplysningar andra upplysningar som tillsynsmyndigheten erhållit vid tillsynen, t.ex. väsentliga upplysningar om konglomeratets struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplysningar och dess tillförlitlighet.

Enligt 3 mom. i förslaget skall Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen på eget initiativ tillställa varandra och andra tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över företag som hör till ett konglomerat också upplysningar som de erhållit vid tillsynen och som kan ha

avgörande betydelse med tanke på den andra tillsynsmyndighetens branschspecifika tillsynsuppgifter.

Eftersom denna lag tillämpas endast på konglomerat som omfattas av tillämpningsområdet för finsk lag i enlighet med 6 § skall i lagen om Finansinspektionen och i lagen om Försäkringsinspektionen särskilt bestämmas om Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens skyldighet att lämna motsvarande upplysningar till den samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet som avses i direktivet och på vilken utländsk lag tillämpas i stället för denna lag.

Särskilda bestämmelser

33 §. *Tystnadsplikt.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 21 § i den nuvarande lagen om tystnadsplikten för de företag som hör till ett konglomerat. Enligt paragrafen skall de företag som hör till ett konglomerat ha samma tystnadsplikt som kreditinstitut och företag som hör till deras konsolideringsgrupp. Genom bestämmelsen genomförs artikel 14.1 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

34 §. *Skyldighet för ett företag som hör till ett konglomerat att lämna upplysningar till företaget i toppen av konglomeratet.* I paragrafen bestäms, i synnerhet för att säkerställa att företaget i toppen av ett konglomerat kan uppfylla sin rapporteringsskyldighet enligt denna lag, att de företag som hör till ett konglomerat utan hinder av vad som bestäms någon annanstans i lag är skyldiga att lämna företaget i toppen av konglomeratet upplysningar som det behöver för fullgörandet av sina skyldigheter enligt denna lag. Bestämmelsen har särskild betydelse när det gäller att erhålla upplysningar om ägarintresseföretag, eftersom företaget i toppen av konglomeratet annars inte har bestämmande inflytande över dessa.

35 §. *Vite och andra befogenheter.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 22 § i den nuvarande lagen om den samordnande tillsynsmyndighetens rätt att förelägga företag som hör till ett konglomerat vite samt om andra tillsynsbefogenheter som

den samordnande tillsynsmyndigheten har gentemot företag som hör till ett konglomerat. Genom denna bestämmelse genomförs artiklarna 16 och 17.1 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat.

Enligt 1 mom. kan den samordnande tillsynsmyndigheten vid vite ålägga ett företag som hör till ett konglomerat att fullgöra sina skyldigheter, om det inte har fullgjort sina skyldigheter enligt denna lag. På motsvarande sätt kan den tillsynsmyndighet som övervakar ett reglerat företag som hör till ett konglomerat förelägga ett dylikt reglerat företag vite för att effektivisera iakttagandet av bestämmelserna i denna lag.

Enligt 2 mom. tillämpas på utdömande av vite vad som särskilt bestäms om utdömande av vite som den i 1 mom. avsedda tillsynsmyndigheten förelagt. I enlighet med detta tillämpas på vite som förelagts av Finansinspektionen vad som bestäms i 24 § lagen om Finansinspektionen och på vite som förelagts av Försäkringsinspektionen vad som bestäms i 14 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag och 12 kap. 6 § lagen om försäkringsföreningar.

I 3 mom. bestäms att utöver vad som bestäms i denna lag gäller i fråga om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i egenskap av samordnande tillsynsmyndighet med avseende på ett konglomerats holdingsammanslutning vad som bestäms i lagen om Finansinspektionen och i fråga om Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter i egenskap av samordnande tillsynsmyndighet med avseende på ett konglomerats holdingsammanslutning vad som bestäms i lagen om försäkringsbolag.

36 §. *Straffbestämmelser.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 23 § i den nuvarande lagen att det är straffbart att uppsåtligen i strid med 12 eller 13 § förvärva aktier eller andelar i ett konglomerats holdingsammanslutning, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

37 §. *Skadeståndsskyldighet.* I paragrafen bestäms på motsvarande sätt som i 24 § i den nuvarande lagen att styrelsemedlemmarna,

förvaltningsrådets medlemmar och verkställande direktören i ett konglomerats holdingsammanslutning är skyldiga att ersätta en skada som de i sitt uppdrag uppsåtligt eller av vållande har orsakat genom brott mot denna lag eller förordningar eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

1.2. Kreditinstitutslagen

5 §. *Koncern och konsolideringsgrupp*. Det föreslås att lag- och paragrafhänvisningarna i 5 mom. ändras så att de motsvarar den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Med avvikelse från den nuvarande lagen föreslås att ett konglomerats holdingsammanslutning inte skall betraktas som en i denna lag avsedd holdingsammanslutning vid tillämpningen av 8 och 9 kap. i denna lag, eftersom det föreslås att bestämmelser motsvarande nämnda lagar fogas till nämnda lag. Dessutom föreslås att till momentet fogas en hänvisning till 65 d § som gäller beräkandet av depositionsbankernas garantiavgift till insättningsgarantifonden. Genom hänvisningen säkerställs att de föreslagna ändringarna inte påverkar de nuvarande grunderna för beräkandet av garantiavgiften.

8 §. *Firma*. Det föreslås att i 1 mom. på motsvarande sätt som i 2 mom. i den nuvarande paragrafen föreskrivs att endast depositionsbanker, Finlands Bank och Nordiska Investeringsbanken i sin firma får använda benämningen "bank". Utan hinder av förbudet får benämningen dock användas om det är uppenbart att användning av ordet inte på ett missvisande sätt hänvisar till depositionsbankernas verksamhet. Med avvikelse från den nuvarande lagen bestäms inte särskilt i det föreslagna momentet om annan användning av benämningen, eftersom bestämmelsen enligt det nedan föreslagna 3 mom. i motsvarighet till principerna i firmalagen kommer att tillämpas också på bifirma och sekundärt kännetecken. Sakinnehållet i lagen ändras inte till följd av det föreslagna momentet.

Det föreslagna 2 mom. ersätter det nuvarande 3 mom. Enligt momentet får ett företag även utan tillsynsmyndighetens tillstånd i sin firma använda en hänvisning till firman i fråga om en depositionsbank som hör till samma koncern, konsolideringsgrupp eller i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsett finans- och försäkringskonglomerat som företaget. Ett företag som hör till sammanslutningen av andelsbanker får enligt förslaget dessutom i sin firma använda en hänvisning till andelsbankerna. I fråga om andra situationer tillämpas uteslutande generalklausulen i 1 mom.

Enligt momentet är det tillåtet att använda endast en sådan firma där man hänvisar till firman i fråga om en depositionsbank som hör till samma koncern, konsolideringsgrupp eller finans- och försäkringskonglomerat eller, när det gäller sammanslutningen av andelsbanker, till andelsbankerna generellt. Enligt förslaget är det däremot inte tillåtet att direkt foga ordet "bank" till firman.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs av tydlighetsskäl att paragrafens bestämmelser om firma skall gälla även bifirma och sekundärt kännetecken. Med begreppen bifirma och sekundärt kännetecken avses motsvarande begrepp så som de anges i 1 § 2 mom. firmalagen (128/1979).

9 a §. *Regionalt tillämpningsområde för bestämmelser som tillämpas på en konsolideringsgrupp*. Utifrån artikel 53 i direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut innehåller den föreslagna paragrafen bestämmelser om det regionala tillämpningsområdet för den gruppbaseade tillsynen gällande kreditinstitut. Motsvarande bestämmelse ingår inte i den gällande lagen. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i tillämpliga delar 6 § i den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Om ett finskt kreditinstitut hör till en konsolideringsgrupp som blir utanför tillämpningsområdet för denna paragraf skall Finansinspektionen i enlighet med det nedan föreslagna 3 mom. i 11 § säkerställa att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på ett sätt som

motsvarar denna lag eller att kreditinstitutets tillhörighet till en sådan konsolideringsgrupp inte på annat sätt äventyrar stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet. Om denna tillsyn över en utländsk konsolideringsgrupp inte motsvarar kraven enligt nämnda moment skall Finansinspektionen återkalla kreditinstitutets koncession.

I sådana fall där kreditinstitut har beviljats koncession i två eller flera medlemsstater och kreditinstitutet har samma holdingsammanslutning som moderföretag skall, enligt artikel 53.2 i ovan nämnda direktiv, de behöriga tillsynsmyndigheterna i berörda medlemsstater försöka träffa en överenskommelse om vilken av dessa tillsynsmyndigheter som skall utöva den gruppbaseade tillsynen. I avsaknad av en sådan överenskommelse ansvarar tillsynsmyndigheten i konsolideringsgruppens moderföretags hemstat för den gruppbaseade tillsynen, ifall minst ett av företagen i konsolideringsgruppen har beviljats koncession i denna stat. I annat fall skall den gruppbaseade tillsynen utövas av den tillsynsmyndighet som beviljat det kreditinstitut som har den största balansomslutningen koncession.

Huvudregeln i den föreslagna 1 punkten i 1 mom. är att lagen tillämpas på sådana konsolideringsgrupper, vilkas moderföretag har hemort i Finland och när antingen moderföretaget eller åtminstone ett av moderföretagets dotterföretag är ett kreditinstitut som omfattas av finsk lagstiftning.

De av direktivet ställda kraven på gruppbasead tillsyn, bl.a. tillräcklig riskhantering på gruppnivå och annan intern tillsyn samt konsoliderad kapitaltäckningsberäkning och det inhämtande av information som detta förutsätter, hänförs i regel till konsolideringsgruppens moderföretag. Också direktivets bestämmelser om fastställande av den tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen grundar sig på att det i allmänhet är mest ändamålsenligt att överlåta ansvaret för den gruppbaseade tillsynen till tillsynsmyndigheten i moderföretagets hemstat också i det fallet att

moderföretaget inte är ett kreditinstitut.

Det är därför mest ändamålsenligt att det nationella tillämpningsområdet för lagen i princip bestäms enligt moderföretagets hemstat, varvid det kan säkerställas att man på den gruppbaseade tillsynen kan tillämpa lagen i den stat där den tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen är behörig. Eftersom direktivets utgångspunkt å andra sidan är en ökad tillsyn över kreditinstitutet och kraven i direktivet inte i sig hänför sig till ett oreglerat moderföretag, föreslås att i 1 mom. som en förutsättning för lagens tillämpningsområde dessutom föreskrivs att åtminstone ett kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen skall vara ett finskt kreditinstitut.

I artikel 53 i direktivet föreskrivs särskilt om bestämmande av vilken tillsynsmyndighet som har ansvar för gruppbasead tillsyn i sådana fall där det inte finns något kreditinstitut i moderföretagets hemstat. Av direktivet följer att en finsk tillsynsmyndighet skulle fungera som tillsynsmyndighet med ansvar för gruppbasead tillsyn också i sådana fall där moderföretagets hemort är i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ifall ett finskt kreditinstitut i fråga om sin balansomslutning är det största av alla kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen. Å andra sidan är det inte ändamålsenligt att en finsk tillsynsmyndighet blir tvungen att tillämpa utländsk lag på den gruppbaseade tillsynen. För att säkerställa att en finsk tillsynsmyndighet i dylika situationer skall kunna tillämpa finsk lag, föreslås att i 1 mom. 2 punkten föreskrivs att man även på tillsynen över en sådan konsolideringsgrupp tillämpar finsk lag.

Direktivet förutsätter att de tillsynsmyndigheter som deltar i den gruppbaseade tillsynen vid behov skall kunna komma överens om att även någon annan tillsynsmyndighet än den behöriga tillsynsmyndigheten i moderföretagets hemstat skall kunna ansvara för den gruppbaseade tillsynen. Beträffande möjligheten att ingå sådana avtal om överföring av tillsynsansvaret föreskrivs nedan i den 9 b § som föreslås. Därför

föreslås att i 2 mom. föreskrivs att lagen kan tillämpas också på tillsynen i fråga om en sådan annan än i 1 mom. avsedd konsolideringsgrupp, vars moderföretag är ett finskt företag eller av vars dotterföretag minst ett är ett finskt kreditinstitut. Om momentet tillämpas på den grund att av de företag som hör till konsolideringsgruppen endast en holdingsammanslutning har hemort i Finland, skall åtminstone ett av de reglerade dotterföretagen i konsolideringsgruppen ha hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Också i dessa situationer måste man kunna säkerställa att finska tillsynsmyndigheter kan tillämpa finsk lag. En förutsättning för tillämpning av punkten är därför att man i fråga om tillsynen över konsolideringsgruppen kan tillämpa finsk lag. Därmed bör man innan ett i detta moment avsett avtal ingås kunna säkerställa att lagstiftningen i hemstaten för de företag som hör till konsolideringsgruppen inte hindrar att finsk lag tillämpas på den gruppbaseade tillsynen. Enligt det föreslagna 3mom. i 9 b § är dessutom en allmän förutsättning för ingående av ett avtal att det med hänsyn till en effektiv övervakning finns vägande skäl för en överföring av tillsynsansvaret.

Av ovan nämnda artikel 53 i direktivet följer likaså att ansvaret för den gruppbaseade tillsynen, också i sådana fall där moderföretaget är ett finskt företag, vid behov skall vila på en utländsk tillsynsmyndighet. Finansinspektionens möjlighet att genom avtal avstå från tillsynsansvaret skall dock inte gälla en sådan konsolideringsgrupp där moderföretaget är ett finskt reglerat företag. Också i sådana fall skall tillsynsmyndigheten kunna tillämpa sin egen hemstats lag på tillsynen. Därför föreslås att i 3 mom. föreskrivs att finsk lag inte tillämpas om man på det sätt som avses nedan i 9 b § har kommit överens om överföring av tillsynsansvaret på en behörig tillsynsmyndighet i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Ett i momentet avsett avtal kan enligt förslaget ingås endast på det villkoret att den utländska tillsynsmyndigheten är behörig att utöva gruppbasead tillsyn på ett sätt som

motsvarar finsk lag. På basis av direktivet skulle i princip de behöriga tillsynsmyndigheterna i alla stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ha denna behörighet. Eftersom det även för ingående av avtal som avses i detta moment med stöd av 9 b § 3 mom. måste finnas vägande skäl med hänsyn till en effektiv övervakning, måste de finska tillsynsmyndigheterna således före överföringen av tillsynsansvaret försäkra sig bl.a. om att direktivet på ett adekvat sätt har genomförts i hemstaten för den tillsynsmyndighet som övertar tillsynsansvaret också när det gäller denna tillsynsmyndighets behörighet.

9 b §. *Överföring av tillsynsuppgiften på en annan tillsynsmyndighet.* Paragrafen avses motsvara 8 § i den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

10 §. *Koncession.* Det föreslås att man till 10 § på det sätt som förutsatts i artiklarna 29.2 och 29.3 i direktiv 2002/87/EG fogar en bestämmelse om skyldigheten att vid ansökan om koncession höra den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över ett utländskt moderföretag också i sådana fall där moderföretaget är ett försäkringsbolag eller värdepappersföretag. Samtidigt avser man att förtydliga paragrafens disposition genom att dela upp det nuvarande 2 mom. till två olika moment så, att 2 mom. innehåller bestämmelser om de utlåtanden som skall begäras hos inhemska instanser om en koncessionsansökan och det nya 3 mom. bestämmelser om de utlåtanden som skall begäras hos utländska tillsynsmyndigheter.

11 §. *Beviljande av koncession.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom. Enligt förslaget tillämpas momentet på ett kreditinstitut som hör till en sådan i 5 § avsedd konsolideringsgrupp eller till ett sådant finans- och försäkringskonglomerat på vilket finsk lag inte tillämpas.

Utöver vad som i 2 mom. föreskrivs om villkoren för koncession innehåller det föreslagna 3 mom. en bestämmelse, enligt vilken en ytterligare förutsättning för

beviljande av koncession är att man kan säkerställa att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen eller finans- och försäkringskonglomeratet på ett sätt som motsvarar denna lag. Om konsolideringsgruppens eller finans- och försäkringskonglomeratets moderföretag finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan kraven i lagrummet i regel anses vara uppfyllda, eftersom man i fråga om hela konsolideringsgruppen utövar harmoniserad tillsyn som i tillräcklig grad motsvarar finsk lag, oavsett i vilken stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet moderföretaget finns.

I enlighet med artikel 18.1 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat skall tillräckligheten gällande tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet i fråga om stater som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet konstateras enligt det förfarande som anges i nämnda artikel sedan den i direktivet avsedda kommittén rådfrågats. Avsikten är att motsvarande bestämmelser skall införas också i direktiv 2000/12/EG som gäller tillsynen över kreditinstitut. En förutsättning för beviljande av koncession avses därmed i princip vara att tillräckligheten i fråga om den utländska tillsynen har konstaterats enligt det förfarande som anges i de ovan nämnda direktiven. Konstaterandet av att tillsynen är tillräcklig förutsätter att den utländska tillsynsmyndigheten har behörighet som motsvarar direktiven att utöva tillsyn över hela konsolideringsgruppen eller konglomeratet samt att konsolideringsgruppen eller konglomeratet till väsentliga delar uppfyller direktivets krav.

Enligt det föreslagna momentet kan koncession dock beviljas även i andra fall där man på annat sätt kan säkerställa att kreditinstitutets tillhörighet till en konsolideringsgrupp eller ett konglomerat som avses i momentet inte äventyrar stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet. Enligt momentet uppfylls denna förutsättning om man kan säkerställa att den konsoliderade soliditeten, de konsoliderade stora

kundriskerna, konsolideringsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om en holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag eller, på motsvarande sätt, att konglomeratets soliditet, stora kundrisker, interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om konglomeratets moderföretag, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Denna förutsättning skulle avvika från den tillräcklighet gällande tillsyn som fastställs enligt det ovan avsedda förfarandet på basis av direktiven så, att man i fråga om tillsynen över ett konglomerat inte förutsätter att motsvarande lagstiftning och myndighetstillsyn existerar i moderföretagets hemstat, utan endast att man kan visa att de krav som avses i momentet och som motsvarar finsk lagstiftning uppfylls på nivån för hela konsolideringsgruppen eller konglomeratet. Eftersom uppfyllandet av kraven i praktiken skall kunna påvisas i fråga om alla företag som hör till konsolideringsgruppen eller konglomeratet och då de finska tillsynsmyndigheterna inte har rätt att kontrollera utländska företag, bör den utländska tillsynsmyndigheten ha tillräcklig behörighet att kontrollera de företag som hör till konsolideringsgruppen eller konglomeratet. Dessutom skall man med stöd av en avsiktsförklaring mellan tillsynsmyndigheterna eller på annat sätt säkerställa att en utländsk tillsynsmyndighet på begäran av Finansinspektionen utför de nödvändiga kontrollerna.

16 §. *Kreditgivning och investering i vissa fall.* Det föreslås att paragrafens tillämpningsområde utvidgas att gälla all kreditgivning och därmed jämförbar finansiering som gäller ett kreditinstituts närmaste krets samt investeringar i företag som hör till den närmaste kretsen. Den föreslagna bestämmelsen täcker dels de försäkringsbolag som avses i den nuvarande paragrafen, dels även de övriga sammanslutningar som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som kreditinstitutet samt de i föreslagna 3 mom.

nämnda fysiska personerna och de sammanslutningar och stiftelser där dessa personer har bestämmande inflytande. Det är därmed inte längre nödvändigt att ha separata bestämmelser om kreditgivning gällande försäkringsbolag.

Enligt 1 mom. skall beslut som gäller kreditgivning till en fysisk person, en sammanslutning eller stiftelse som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och beslut om investeringar i ett företag som hör till den närmaste kretsen eller de allmänna villkoren för beviljande av kredit till och investeringar i ett sådant godkännas i kreditinstitutets styrelse. I fråga om framför allt små kreditinstitut och större krediter är det ändamålsenligt att enskilda kredit- och investeringsbeslut fattas i kreditinstitutets styrelse. I stora kreditinstitut och när det gäller krediter och investeringar som är av liten betydelse med tanke på tillsynen, bl.a. sedvanliga personalkrediter och koncernföretagens sedvanliga kontinuerliga finansiering, är det tillräckligt att man i styrelsen beslutar om endast de allmänna villkoren för krediterna. Dylika allmänna villkor är i synnerhet de principer som gäller krävda säkerheter, ränta samt förnyande och återbetalning av krediter och likaså de principer enligt vilka det pris som skall betalas för aktier i ett företag tillhörande den närmaste kretsen eller för andra kapitalinstrument bestäms.

Enligt vad som förslås senare tillämpas den bestämmelse som ingår i 71 a § 3 mom. och som gäller iakttagandet av marknadsmässiga principer i affärstransaktioner med stöd av momentet också på sådan kreditgivning till den närmaste kretsen som avses i denna paragraf. I fråga om sedvanliga personalkrediter skall man dock kunna avvika från de marknadsmässiga principerna. Begreppet sedvanliga personalkrediter kan anses omfatta sådana krediter som beviljas ledningen och den övriga personalen på samma villkor.

Enligt den föreslagna 1 punkten hör till den närmaste kretsen en fysisk person eller juridisk person som på grundval av ägande, optionsrätt eller konverteringslån innehar eller kan inneha minst fem procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller det

röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i en sammanslutning som hör till kreditinstitutets koncern eller i en sammanslutning som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet. Enligt förslaget tillämpas punkten dock inte om det företag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen. Exempelvis fastighetsbolagen kan tillhöra denna kategori. Finansinspektionen kan också till denna del meddela närmare tillämpningsföreskrifter med stöd av det 7 mom. som föreslås nedan.

Enligt den föreslagna 2 punkten hör till ett kreditinstituts närmaste krets likaså medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, medlemmarna och suppleanterna i styrelsen, verkställande direktören och dennes suppleant, revisorerna samt den som har motsvarande ställning i ett sådant företag som avses i 1 punkten.

Enligt den föreslagna 3 punkten i momentet hör till den närmaste kretsen också en i 2 punkten avsedd persons barn samt make eller den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande. Enligt förslaget anses den närmaste kretsen inte omfatta andra nära släktingar, eftersom övervakningen av sådana bestämmelser i kreditinstitutet skulle vara svår och, i flertalet fall, oändamålsenlig. Om det är uppenbart att krediter som avses i paragrafen har beviljats dylika personer för kringgående av bestämmelserna i denna paragraf, kan man ingripa i saken med stöd av t.ex. de bestämmelser som gäller den allmänna lämpligheten och tillförlitligheten i fråga om medlemmarna i förvaltningsorganen och verkställande direktören.

Enligt den föreslagna 4 punkten i momentet hör till den närmaste kretsen dessutom en sammanslutning eller en stiftelse om den fysiska person, sammanslutning eller stiftelse som avses i 1—3 punkten ensam eller tillsammans med någon annan sådan person eller sammanslutning har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § bokföringslagen.

Enligt det föreslagna 3 mom. skall kreditinstitutet föra en förteckning över de fysiska personer, sammanslutningar och stiftelser som enligt 3 mom. hör till den

närmaste kretsen. I momentet föreskrivs dessutom att uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt krediter som beviljats i förteckningen nämnda fysiska personer, sammanslutningar och stiftelser och i 1 mom. avsedda beslut eller villkor gällande investeringar i en sammanslutning skall anmälas till Finansinspektionen. Med stöd av det föreslagna 8 mom. kan Finansinspektionen meddela de närmare föreskrifter som med tanke på tillsynen behövs i fråga om förande av en förteckning som avses i momentet samt i fråga om anmälan till Finansinspektionen av uppgifter som avses i momentet.

Enligt det föreslagna nya 6 mom. tillämpas bestämmelserna i paragrafen också på krediter och investeringar som sådana finska finansiella institut som hör till kreditinstitutets konsolideringsgrupp beviljar sin närmaste krets. Också ett kreditinstituts holdingsammanslutning betraktas som ett i momentet avsett finansiellt institut. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att bestämmelserna om kreditgivning till den närmaste kretsen inte kringgås genom styrande av kreditgivningen via andra företag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Enligt det föreslagna 7 mom. kan Finansinspektionen vid behov meddela närmare föreskrifter om det förfarande som skall tillämpas vid registreringen av beslut gällande kreditgivning och investering som avser den närmaste kretsen, t.ex. om de uppgifter som skall nämnas i styrelsens beslut, samt om skyldigheten att anmäla kredit- och investeringsbeslut till Finansinspektionen. Enligt förslaget kan Finansinspektionen likaså meddela föreskrifter om införande av sådana fysiska personer, sammanslutningar och stiftelser, vilka enligt 2 mom. hör till den närmaste kretsen, i det register som avses i 3 mom.

17 a §. *Ledningen av kreditinstitut och holdingsammanslutningar.* Hänvisningarna i 1—3 mom. till vice verkställande direktören ändras i enlighet med terminologin i lagen om aktiebolag till hänvisningar till verkställande direktörens suppleant.

19 a §. *Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska*

samarbetsområdet. Det föreslås att till 1 mom. på motsvarande sätt som i fråga om 13 § 1 mom. i den ovan föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat fogas en hänvisning till fondbolag.

67 §. *Kassareserv.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Samtidigt föreslås att rubriken för kapitlet ändras så att hänvisningen till kassareserven stryks.

68 §. *Generalklausul om riskkontroll.* Det föreslås att paragrafens tillämpningsområde till följd av det ovan föreslagna upphävandet av 67 § utvidgas så, att i paragrafen hänvisas också till kontrollen av likviditetsriskerna. Finansinspektionen kan med stöd av 3 mom. meddela närmare föreskrifter om de krav som ställs på riskkontrollsystemen också när det gäller likviditetsriskerna.

68 a §. *Övervakningen av riskkoncentrationer.* Det föreslås att till lagen, i motsvarighet till det föreslagna 23 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, fogas en generalklausul om övervakningen av riskkoncentrationer.

Enligt det föreslagna 1 mom. i paragrafen skall ett kreditinstitut följa de länderrisker, valutarisker, ränterisker och branschrisker som ingår i dess affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Enligt förslaget skall kreditinstitutet också lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

Enligt det föreslagna 2 mom. skall den i 1 mom. föreskrivna skyldigheten gälla hela konsolideringsgruppen ifall kreditinstitutet omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om innehållet beträffande anmälningsskyldigheten enligt denna paragraf samt ange hur ofta anmälningarna skall göras.

70 §. *Begränsningar av kundriskerna.* Det föreslås att 4 mom. 4 punkten i paragrafen ändras så, att de företag inom finans- och försäkringsbranschen som i enlighet med 17 § lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat hör till ett konglomerat kan jämföras med i punkten

avsedda företag som hör till samma konsolideringsgrupp, eftersom man på tillsynen över ett konglomerat också i större utsträckning skulle tillämpa bestämmelser motsvarande den gruppbaseade tillsynen gällande kreditinstitut i den omfattning som föreskrivs i nämnda paragraf. Vidare föreslås att tillämpningsområdet i fråga om punkten avgränsas så, att konsolideringsgruppens och finans- och försäkringskonglomeratets interna ansvarsförbindelser står utanför kundriskbegränsningarna endast till den del som det är fråga om ett moderföretags finansiering till ett dotterföretag. Bestämmelsen stöder den princip som internationell tillsynspraxis förutsätter och enligt vilken den finansiella ställningen hos ett konglomerat och därtill hörande företag åtminstone inte utan särskild tillsyn skall kunna förbättras genom att man skaffar finansiering till ett moderföretag via dess dotterföretag, eftersom de medel som på detta sätt skaffats till moderföretaget skulle kunna överföras tillbaka till dotterföretaget såsom eget kapital, vilket skulle leda till en konstgjord förbättring av den finansiella ställningen. I det nedan föreslagna 5 mom. bestäms dock att Finansinspektionen kan bevilja tillstånd att avvika från de begränsningar som föreskrivs i paragrafen till den del som det är fråga om annan finansiering än i denna punkt avsedd intern finansiering som gäller en konsolideringsgrupp eller ett finans- och försäkringskonglomerat.

Till följd av den föreslagna ändringen ovan i 4 mom. 4 punkten föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom. Enligt nämnda punkt ingår i begreppet stor kundrisk också en konsolideringsgrupps och ett finans- och försäkringskonglomerats interna ansvarsförbindelser i sådana fall där kundrisken hänför sig till ett annat företag tillhörande konglomeratet än till kreditinstitutets dotterföretag. Eftersom det inte är ändamålsenligt – åtminstone inte fullt ut – att i alla förekommande fall tillämpa i denna paragraf nämnda begränsningar på dylika interna ansvarsförbindelser, föreslås i momentet att Finansinspektionen på ansökan av ett kreditinstitut skall kunna bevilja

tillstånd att avvika från de begränsningar som föreskrivs i denna paragraf. Avsikten är att den föreslagna undantagsbestämmelsen skall tillämpas i situationer där Finansinspektionen kan försäkra sig om att det i dylik intern finansiering inte är fråga om konstgjord förbättring av ett konglomerats eller de därtill hörande företagens finansiella ställning.

Enligt det föreslagna momentet avses motsvarande bestämmelser bli tillämplade också på interna ansvar som gäller sammanslutningen av andelsbanker.

71 a §. *Interna affärstransaktioner.* Det föreslås att rubriken för paragrafen ändras till följd av det föreslagna nya 4 mom.

Det föreslås att paragrafen struktureras på ett tydligare sätt så, att i 1 mom. bestäms om ett kreditinstituts skyldighet att, även då kreditinstitutet inte är föremål för gruppbasead tillsyn, anmäla affärstransaktioner som det ingår med företag som hör till dess närmaste krets. Det föreslås att anmälningsskyldigheten, på samma sätt som för närvarande, skall gälla också affärstransaktioner som ingår av företag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Det föreslås att anmälningsskyldigheten utvidgas i 1 mom. 1 punkten så, att denna skyldighet gäller också ömsesidiga affärstransaktioner mellan företag som tillhör samma konsolideringsgrupp. Till övriga delar föreslås att tillämpningsområdet i huvudsak skall motsvara 1 mom. i den nuvarande paragrafen så, att ett kreditinstitut till Finansinspektionen skall anmäla sådana affärstransaktioner där motparten är

1) ett företag som inte hör till kreditinstitutets konsolideringsgrupp, men som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller som är ett i bokföringslagen avsett ägarintresseföretag för kreditinstitutet eller för ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet,

2) en sådan i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) avsedd pensionsstiftelse som grundats av ett arbetsgivarföretag som hör till kreditinstitutets konsolideringsgrupp eller till samma koncern eller konsolideringsgrupp som det och vars verksamhetskrets omfattar personer som är anställda hos arbetsgivarföretaget, eller

3) en i lagen om försäkringskassor (1164/1992) avsedd pensionskassa vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos ett arbetsgivarföretag som hör till kreditinstitutets konsolideringsgrupp eller till samma koncern eller konsolideringsgrupp som det.

Det föreslås att 2 mom. ändras framför allt i fråga om små tillsynsobjekt så, att också affärstransaktioner som understiger en miljon euro enligt den nuvarande lagen skall anmälas om de överstiger ett belopp som motsvarar 5 % av företagets kapitalbas.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., enligt vilket i paragrafen avsedda interna affärstransaktioner inte får göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana affärstransaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Bestämmelsen förutsätter i praktiken ett krav om tillämpning av marknadspriser. På kreditgivning till och annan investering av medel såsom eget eller främmande kapital i företag som enligt den föreslagna 16 § hör till kreditinstitutets närmaste krets skall dessutom tillämpas vad som i nämnda paragraf föreskrivs om kreditgivning till den närmaste kretsen. Momentet innehåller dessutom en bestämmelse om att kravet på marknadsvillkor inte behöver tillämpas när koncernföretagen skaffar tjänster hos ett företag inom koncernen. Sålunda kan man grunda ett internt tjänsteföretag för tillhandahållande av t.ex. bokföringstjänster, fastighetsskötsel eller andra tjänster som koncernen behöver, varvid koncernföretagen kan köpa tjänster till ett pris som motsvarar kostnaderna för produktionen av dem.

Bestämmelsen i momentet avses inte gälla sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag om dotterföretaget är ett finansiellt institut eller tjänsteföretag som hör till samma konsolideringsgrupp eller om dotterföretaget är ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter konsolideringsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

Den i paragrafen föreslagna anmälningsskyldigheten avses komplettera den anmälningsskyldighet som föreskrivs i den ovan föreslagna 16 § och enligt vilken kreditinstitutet skall anmäla uppgifter om krediter som beviljats den i paragrafen definierade närmaste kretsen och uppgifter om investeringar i företag som tillhör den närmaste kretsen. Enligt nämnda paragraf skall 3 mom. i denna paragraf tillämpas också på villkoren för dylika krediter och investeringar som gäller den närmaste kretsen.

79 §. *Konsoliderad kapitalbas.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 6 mom. i vilket på motsvarande sätt som i den föreslagna 19 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat bestäms att om kapitalbasens belopp för ett företag som hör till en konsolideringsgrupp överstiger kapitalbasens minimibelopp i fråga om företaget, får av denna kapitalbas beträffande den del som överstiger kapitalbasens minimibelopp beaktas endast den andel som hör till de övriga företagen som hör till konsolideringsgruppen. Sådan kapitalbas som avses i momentet och som i fråga om utdelningsbarheten har begränsats med stöd av lag, bolagsordning eller stadgar eller myndighetsbeslut eller som i övrigt inte står till förfogande för att täcka förluster i andra företag inom konsolideringsgruppen får enligt förslaget inte heller räknas till konglomeratets kapitalbas. Genom denna bestämmelse säkerställs att i den konsoliderade kapitalbasen ingår endast sådana poster som står till förfogande för att täcka konsolideringsgruppens förluster.

80 §. *Skyldighet att öka kapitalbasen och den konsoliderade kapitalbasen.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket den i paragrafen föreskrivna skyldigheten att öka den konsoliderade kapitalbasen gäller också fall där det kapitalkrav som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat underskrids.

81 §. *Begränsningar av vinstutdelningen till följd av soliditeten och stora kundrisker.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket den begränsning av användningen av vinstmedel som föreskrivs i

paragrafen kan tillämpas också när minimibeloppet av kapitalbasen i fråga om ett konglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat inte motsvarar kapitalkravet enligt nämnda lag.

1.3. Lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

23 §. *Likviditet.* Paragrafens 1 mom. föreslås bli upphävt i analogi med det föreslagna upphävandet av 67 § kreditinstitutslagen. Eftersom ett moment upphävs skall rubriken för paragrafen enligt förslaget ändras för att bättre motsvara paragrafens kvarvarande innehåll.

1.4. Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

2 §. Paragrafen ändras för att motsvara den ändring som genom lag 887/2002 har gjorts i lagen om aktiebolag. Enligt den föreslagna paragrafen skall minst en av kreditinstitutets stiftare och minst en styrelsemedlem samt verkställande direktören vara bosatta i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5 a §. I lagen föreslås en ny 5 a § med bestämmelser om möjligheten att bevilja verkställighetstillstånd för ett kreditinstituts fusion även i de fall då en borgenär har motsatt sig fusionen. Har en borgenär motsatt sig fusion skall registermyndigheten begära Finansinspektionens utlåtande om hur ett verkställande av fusionen påverkar borgenärens ställning och om fusionen behöver verkställas för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstituten. Registermyndigheten skall utan hinder av det som i 5 § 3 mom. föreskrivs om villkoren för beviljande av verkställighetstillstånd bevilja verkställighetstillstånd trots att borgenären motsätter sig detta, om Finansinspektionen i sitt utlåtande anser att verkställandet av fusionen inte försvagar borgenärens ekonomiska ställning och det finns ett sådant vägande skäl till att utan dröjsmål verkställa

fusionen som en effektiv tillsyn över kreditinstituten förutsätter.

Avsikten är att bestämmelsen skall tillämpas i situationer där en borgenär inte kan påvisa sig ha anledning att motsätta sig en fusion på grund av att den egna ekonomiska ställningen skulle försvagas. En förutsättning för att bestämmelsen skall tillämpas är dessutom att fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstituten. Bestämmelsen kan således tillämpas närmast i situationer där fusionen behövs för att verksamhetsbetingelserna för ett kreditinstitut som deltar i fusionen, t.ex. tillräcklig kapitaltäckning eller lönsamhet eller en yrkeskunnig ledning, skall kunna säkerställas.

Genom att tillämpa bestämmelsen kan man, i synnerhet i situationer där ett kreditinstitut i en svag ekonomisk ställning håller på att fusioneras med ett solidare kreditinstitut, säkerställa att ingen äventyrar fusionen bara för att ställa till förtret eller annars utan tillräcklig orsak motsätta sig. Innan Finansinspektionen ger det utlåtande som avses i momentet skall den höra såväl borgenären i fråga som det överlåtande kreditinstitutet.

1.5. Sparbankslagen

2 §. Paragrafens 2 mom. ändras på motsvarande sätt som den ovan föreslagna 2 § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

42 §. Paragrafens 3 mom. ändras på motsvarande sätt som den ovan föreslagna 2 § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

73 §. I paragrafen föreslås ett nytt 4 mom. som motsvarar den 5 a § som ovan föreslås bli fogad till lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

1.6. Lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

2 §. Paragrafen ändras på motsvarande sätt som den ovan föreslagna 2 § i lagen om

affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

3 §. Paragrafen får en tydligare struktur. I sak ändras lagen inte.

23 a §. I lagen föreslås en ny 23 a § som motsvarar den 5 a § som ovan föreslås bli fogad till lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform samt det 73 § 4 mom. som föreslås bli fogat till sparbankslagen.

1.7. Lagen om värdepappersföretag

6 §. *Konsolideringsgrupp.* Den nuvarande bestämmelsen i 6 mom. upphävs i överensstämmelse med den ändring som ovan föreslås i 5 § kreditinstitutslagen. I momentet föreslås i stället en bestämmelse enligt vilken det regionala tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn i värdepappersföretag på samma sätt som i kreditinstitut skall bestämmas enligt det som föreskrivs i de föreslagna nya 9 a och 9 b § i kreditinstitutslagen.

10 §. *Beviljande av verksamhetstillstånd.* Till paragrafen fogas nya 2 och 5 mom. på det sätt artikel 27.1 och 27.2 i direktiv 2002/87/EG förutsätter, varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom. och nuvarande 4 mom. blir 6 mom. Det föreslagna 2 mom. motsvarar det nya 2 mom. som föreslås i 11 § kreditinstitutslagen, och det föreslagna 5 mom. motsvarar det 3 mom. som föreslås i 10 § i samma lag.

12 b §. *Ledningen av värdepappersföretag och holdingsammanslutningar.* Hänvisningarna i 1—3 mom. till vice verkställande direktören ändras enligt terminologin i lagen om aktiebolag till att gälla verkställande direktörens suppleant.

15 b §. *Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* Paragrafens 1 mom. utökas med en hänvisning till fondbolag i enlighet med det föreslagna 13 § 1 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

31 §. *Minimibeloppet av kapitalbasen och interna affärstransaktioner.* Paragrafen utökas med ett nytt 7 mom. som motsvarar det nya 2 mom. som föreslås i 80 § kreditinstitutslagen. Rubriken för paragrafen ändras dessutom på motsvarande sätt som

den föreslagna rubriken för 71 a § kreditinstitutslagen.

1.8. Lagen om Finansinspektionen

15 §. *Granskningsrätt och rätt att få uppgifter.* I 4 mom. föreslås en sådan ändring att den granskningsrätt och rätt att få uppgifter som avses i paragrafen skall gälla också inhemska och utländska företag som avses i den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Bestämmelsen motsvarar 17 § i den nuvarande lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, och med den genomförs artikel 14.2 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

31 §. *Rätt att inspektera och få uppgifter om finska företag inom utländska konsolideringsgrupper eller finans- och försäkringskonglomerat.*

Tillämpningsområdet för 1 och 2 mom. utvidgas genom att momenten föreslås bli tillämpade också på finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Via denna bestämmelse genomförs artiklarna 14.2 och 15 i direktiv 2002/87/EG som gäller finans- och försäkringskonglomerat.

Till paragrafen fogas dessutom en bestämmelse som motsvarar det föreslagna 31 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Enligt det föreslagna momentet skall Finansinspektionen meddela den tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över ett konglomerat de upplysningar som avses i lagrummet också i de fall då konglomeratet med stöd av 6 § i den nämnda lagen inte omfattas av finsk lag. Via bestämmelsen i momentet genomförs bestämmelserna i artikel 12 i direktiv 2002/87/EG, som gäller finans- och försäkringskonglomerat, till den del bestämmelserna skall tillämpas på konglomerat som inte omfattas av finsk lag.

1.9. Lagen om försäkringsbolag

1 kap. Allmänna stadganden

5 b §. I paragrafen stryks hänvisningen till bestämmelserna om extra tillsyn i 14 b kap. lagen om försäkringsbolag. Med stöd av hänvisningen tillämpas dessa bestämmelser för närvarande på ett konglomerats holdingsammanslutning som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om företagen i försäkringsbranschen står för en större andel i konglomeratet än företagen i finansbranschen, räknat enligt 6 § 2 mom. i den sistnämnda lagen. Hänvisningen blir onödig eftersom den nya lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat innehåller de bestämmelser som behövs i frågan. Av samma orsak stryks bestämmelsen om Försäkringsinspektionens skyldighet att begära utlåtande av Finansinspektionen.

I paragrafen görs dessutom en teknisk ändring genom att hänvisningarna till den nuvarande lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ändras till att gälla motsvarande nya lag.

2 kap. Försäkringsbolags bildande

1 a §. Paragrafens 2 mom. ändras för att motsvara den ändring som genom lag 887/2002 gjordes i lagen om aktiebolag och den ändring som föreslås i 2 § lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform. Enligt ändringen skall minst en av ett försäkringsbolags stiftare vara bosatt eller ha sin hemort i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar undantag. I analogi med motsvarande bestämmelse som föreslås i den ovan nämnda lagen föreskrivs i momentet dessutom om förutsättningarna för undantag.

2 a §. Till paragrafen fogas nya 2 och 3 mom. som gäller förfarandet när ett försäkringsbolag bildas och som motsvarar artiklarna 22.1 och 23.1 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Enligt direktivet skall samråd med behöriga tillsynsmyndigheter i den andra berörda

medlemsstaten genomföras innan auktorisation beviljas för ett försäkringsföretag, om företaget har en i direktivet nämnd anknytning till den andra medlemsstaten.

I 2 mom. föreskrivs att social- och hälsovårdsministeriet skall begära utlåtande om ett försäkringsbolags koncessionsansökan av tillsynsmyndigheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om det försäkringsbolag som skall bildas kommer att vara dotterföretag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i denna stat eller dotterföretag till moderföretaget till ett sådant företag eller om samma fysiska eller juridiska personer kommer att ha bestämmande inflytande såväl i det försäkringsbolag som skall bildas som i ett sådant ovan nämnt företag.

I direktivet nämns de frågor som medlemsländernas behöriga tillsynsmyndigheter särskilt skall behandla i ett samrådsförfarande. Av denna anledning föreskrivs i 3 mom. att det i utlåtanden som begärs av tillsynsmyndigheter i en annan medlemsstat särskilt bör bedömas aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt överlämnas de uppgifter gällande ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över försäkringsbolaget.

5 §. Paragrafen utökas med ett 2 mom. som gäller förutsättningarna för att ett försäkringsbolag skall beviljas koncession. Momentet skall enligt förslaget tillämpas på försäkringsbolag som tillhör ett sådant finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

I det nya 2 mom. föreskrivs att ett villkor för att försäkringsbolaget skall beviljas koncession är att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka konglomeratet. Alternativt bör det gå att säkerställa att försäkringsbolagets tillhörighet till ett konglomerat inte på något

annat sätt äventyrar stabiliteten i bolagets verksamhet. Vid bedömningen av stabiliteten beaktas konglomeratets solvens, riskkoncentrationerna, konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett konglomerats holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet. Till innehållet motsvarar momentet de föreslagna bestämmelserna om förutsättningarna för kreditinstituts koncession i 11 § 3 mom. kreditinstitutslagen.

2 a kap. **Bedrivande av direkt försäkring utomlands**

17 §. I paragrafen görs en teknisk ändring genom att hänvisningen i den ändras så att den motsvarar den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

3 kap. **Delägarskap i försäkringsbolag**

3 §. I artiklarna 24.1 och 25.1 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat föreskrivs att det samrådsförfarande mellan tillsynsmyndigheterna som föreslås i 2 kap. 5 § 2 mom. skall utvidgas till att gälla förvärv av vissa gränsöverskridande innehav. Tillsynsmyndigheterna skall höra de behöriga tillsynsmyndigheterna i en annan medlemsstat, om köparen av ett innehav är ett försäkringsföretag, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag med auktorisation i en annan medlemsstat eller moderföretag till ett sådant företag, eller en fysisk eller juridisk person som har bestämmande inflytande i ett sådant företag, och om det företag som köparen vill förvärva ett innehav i som resultat av detta förvärv skulle komma att bli ett dotterföretag till köparen eller hamna under dennas bestämmande inflytande.

På grund av direktivet föreslås att ett nytt 7 mom. fogas till 3 §. Enligt momentet skall Försäkringsinspektionen begära ett utlåtande av tillsynsmyndigheten i en annan medlemsstat, om den direkta eller indirekta andel av de aktier eller garantandelar i ett

försäkringsbolag som den som förvärvar en andel som avses i direktivet har på grund av förvärvet överstiger 10, 20, 33 eller 50 procent av försäkringsbolagets aktie- eller garantikapital på det sätt som nämns i 3 § 1 och 2 mom.

7 kap. **Bolagets ledning**

3 §. Paragrafens 1 mom. ändras på motsvarande sätt som den ovan föreslagna 2 kap. 1 a §, så att minst en av styrelsemedlemmarna i ett försäkringsbolag skall vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. I momentet föreskrivs dessutom, i enlighet med de motsvarande bestämmelser som föreslås ovan, om förutsättningarna för tillstånd.

10 kap. **Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld**

11 §. I 5 mom. görs en teknisk ändring genom att hänvisningen i den ändras för att motsvara den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

14 kap. **Tillsynen över försäkringsbolag och över företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat**

Kapitelrubriken ändras på grund av de föreslagna 3 och 4 a §, som gäller tillsynen över företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

3 §. Genom den bestämmelse som skrivs in i paragrafen utvidgas tillsynsmyndighetens rätt till upplysningar i enlighet med artikel 14.2 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Försäkringsinspektionen skall ha rätt till upplysningar inte bara av finska försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar utan också av inhemska och utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen

om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den.

4 a §. I 1—3 mom. genomförs artikel 15 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. I artikeln föreskrivs om det förfarande genom vilket behöriga tillsynsmyndigheter kan få uppgifter om verksamheten vid ett reglerat eller icke reglerat företag som är beläget i en annan medlemsstat och ingår i ett finansiellt konglomerat, antingen genom att själva kontrollera företagets verksamhet eller genom att delta i den kontroll som tillsynsmyndigheterna i medlemsstaten i fråga utför.

Enligt 1 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att på begäran av en tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utföra granskningar i ett företag i Finland som hör till ett finans- eller försäkringskonglomerat där det ingår minst ett försäkringsföretag med hemort i staten i fråga.

Enligt 2 mom. skall Försäkringsinspektionen ha rätt att utföra en granskning eller att delta i sådan i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om Försäkringsinspektionen har begärt detta av den tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i staten i fråga och denna tillsynsmyndighet tillåter det. Granskningen kan gälla ett företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det också ingår ett finst försäkringsbolag eller en försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar.

I 3 mom. föreskrivs att den tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan begära av Försäkringsinspektionen att granskning utförs i ett företag i Finland. Försäkringsinspektionen skall uppfylla begäran genom att antingen utföra granskningen själv eller låta den

tillsynsmyndighet som framställt begäran delta i granskningen.

I 4 mom. föreskrivs i överensstämmelse med artikel 12 i direktiv 2002/87/EG, som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om samarbete och utbyte av uppgifter mellan behöriga tillsynsmyndigheter i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Enligt direktivet skall de behöriga tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över reglerade företag i ett finansiellt konglomerat och den behöriga tillsynsmyndighet som utses till samordnare för detta konglomerat ha ett nära samarbete med varandra. I artikeln betonas hur viktigt det är med utbyte av uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen. I artikeln anges också de frågor gällande tillsynen som tillsynsmyndigheterna tillsammans måste se till att åtminstone samla in och utbyta uppgifter om sinsemellan.

Enligt 4 mom. skall Försäkringsinspektionen på eget initiativ meddela den tillsynsmyndighet som ansvarar för försäkringsinspektionen i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, såvida Försäkringsinspektionen inte avtalar något annat med den nämnda tillsynsmyndigheten, de uppgifter som i paragrafen nämns om tillsynsobjektens organisation, ekonomi, strategi och riskhantering. Försäkringsinspektionen skall dessutom på begäran av tillsynsmyndigheten i fråga tillstålla denna andra uppgifter som finns hos Försäkringsinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen.

14 b kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §. I artikel 28.1 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ändras de definitioner av företag med ägarintresse, anknutet företag, försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet som finns i artikel 1 i direktiv 98/78/EG om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en

försäkringsgrupp. Som företag med ägarintresse och anknutna företag räknas efter ändringen även företag som i enlighet med artikel 12.1 i rådets sjunde direktiv om sammanställd redovisning (83/349/EEG) står under enhetlig ledning eller vars förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan består av samma personer som ett annat företags. I definitionen av försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet exkluderas företag som inte är blandade finansiella holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG.

I 1 mom. 4 och 5 punkten ändras definitionen av företag med ägarintresse och anknutet företag enligt direktivet, varvid som företag med ägarintresse och anknutet företag också räknas ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen.

I 1 mom. 9 punkten ändras definitionen av mångbranschholdingsammanslutning i enlighet med definitionen i direktivet, varvid ett kriterium som utesluter ett moderföretag ur begreppet mångbranschholdingsammanslutning också skall anses vara att moderföretaget är en i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedd holdingsammanslutning.

8 §. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i den föreslagna 71 a § kreditinstitutslagen att transaktioner som avses i paragrafen inte får göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Momentet tillämpas ändå inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

1.10. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Arbetspensionsförsäkringsbolag skall enligt 2 § 4 punkten i den ovan föreslagna lagen om

tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat inte räknas som försäkringsbolag vid tillämpningen av den nämnda lagen. Därför utökas den förteckning i 3 mom. som anger vilka bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som inte skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag med en hänvisning till de ovan föreslagna 2 kap. 5 § 2 mom. och 14 kap. 4 a § i lagen om försäkringsbolag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas inte heller 2 kap. 1 a § 2 mom. eller 7 kap. 3 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag, för vilkas del ovan föreslås lindringar i hemvistkraven för försäkringsbolags stiftare och styrelsemedlemmar.

Arbetspensionsförsäkringsbolagen verkar på nationell basis, och inga ändringar behöver göras i fråga om dem. Hemvistkraven för arbetspensionsförsäkringsbolags stiftare och styrelsemedlemmar kvarstår oförändrade, eftersom bestämmelser som motsvarar de nuvarande bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag tas med i 6 § 4 mom. och 9 § 3 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

6 §. *Koncession.* Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket en förutsättning för att koncession skall beviljas är att minst hälften av ett arbetspensionsförsäkringsbolags stiftare är bosatta i eller, om en stiftare är en juridisk person, har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar undantag. I momentet föreskrivs dessutom, i enlighet med de motsvarande bestämmelser som föreslås ovan, om förutsättningarna för tillstånd. För närvarande omfattas arbetspensionsförsäkringsbolagen av en motsvarande bestämmelse i 2 kap. 1 a § 2 mom. lagen om försäkringsbolag. Bestämmelsen tas med i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom hemvistkravet för stiftare föreslås bli lindrat i den nämnda paragrafen i lagen om försäkringsbolag.

9 §. *Arbetspensionsförsäkringsbolagets förvaltningsråd och styrelse.* I 3 mom. stryks hänvisningen till 7 kap. 3 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag där det föreskrivs om

hemvistkraven för styrelse och verkställande direktör. Eftersom bestämmelsen i lagen om försäkringsbolag föreslås bli ändrad, tas en bestämmelse som gäller arbetspensionsförsäkringsbolag med i 12 § 2 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

12 §. *Särskilda behörighetsvillkor för ledningen.* Paragrafens 1 mom. ändras inte.

Paragrafen får ett nytt 2 mom. Enligt det skall minst hälften av medlemmarna i styrelsen och förvaltningsrådet samt verkställande direktören för ett arbetspensionsförsäkringsbolag vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. I momentet föreskrivs dessutom, i enlighet med de motsvarande bestämmelser som föreslås ovan, om förutsättningarna för tillstånd. För närvarande omfattas arbetspensionsförsäkringsbolagen av motsvarande bestämmelser i 7 kap. 3 § 1 mom. och 7 kap. 7 § 3 mom. lagen om försäkringsbolag. Bestämmelsen tas med i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom hemvistkravet för medlemmar i styrelsen och förvaltningsrådet föreslås bli lindrat i lagen om försäkringsbolag.

Paragrafens 3 och 4 mom. skall enligt förslaget motsvara de nuvarande 2 och 3 mom.

Paragrafens 5 mom. motsvarar det nuvarande 4 mom. Momentets hänvisning till lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ändras likväl till att gälla motsvarande nya lag.

1.11. Lagen om försäkringsföreningar

1 kap. Allmänna stadganden

6 a §. I paragrafen preciseras definitionen av tjänsteföretag för att motsvara 1 kap. 5 a § lagen om försäkringsbolag. Som tjänsteföretag räknas också en sammanslutning som huvudsakligen producerar tjänster för en eller flera försäkringsföreningar genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter.

6 b §. Definitionen av försäkringsholdingsammanslutning i lagen

om försäkringsföreningar ändras för att motsvara 1 kap. 5 b § lagen om försäkringsbolag. Dessutom tas den definition som för närvarande finns i 1 § 9 punkten i 12 a kap., som gäller extra tillsyn över försäkringsgrupper, in i 1 kap., eftersom begreppet

försäkringsholdingsammanslutning inte förekommer bara i 12 a kap. Samtidigt upphävs 12 a kap. 1 § 9 punkten som obehövlig.

2 kap. Bildande av en försäkringsförening

1 §. Paragrafens 2 mom. ändras på motsvarande sätt som den ovan föreslagna 2 kap. 1 a § i lagen om försäkringsbolag så att minst en av försäkringsföreningens stiftare skall vara bosatt i eller ha sin hemort i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. I momentet föreskrivs dessutom, i enlighet med de motsvarande bestämmelser som föreslås ovan, om förutsättningarna för undantag.

6 kap. Försäkringsföreningens ledning

3 §. Paragrafens 1 mom. ändras på motsvarande sätt som den ovan föreslagna 7 kap. 3 § i lagen om försäkringsbolag så att minst en av medlemmarna i försäkringsföreningens styrelse skall vara bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. I momentet föreskrivs dessutom, i enlighet med de motsvarande bestämmelser som föreslås ovan, om förutsättningarna för undantag.

Paragrafens 2 och 3 mom. ändras för att motsvara 7 kap. 3 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag. Styrelsen och verkställande direktören skall leda försäkringsföreningen med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Den som är omyndig, försatt i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara medlem av en försäkringsförenings förvaltningsråd.

Till paragrafen fogas 4 och 5 mom. med motsvarande bestämmelser som i 3 § 3 och 4 mom. lagen om försäkringsbolag. Bestämmelserna gäller meddelande om ändringar i fråga om förvaltningspersoner samt tillämpning av bestämmelserna om förvaltningspersoner på försäkringsholdingsammanslutningar.

3 a §. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i 7 kap. 3 a § 1 mom. lagen om försäkringsbolag om en persons behörighet att i en försäkringsförening vara verkställande direktör eller dennes suppleant. En sådan person får inte vara verkställande direktör eller dennes suppleant för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma koncern som försäkringsföreningen eller för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsföreningen.

10 kap. **Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld**

4 a §. Paragrafens innehåll ändras för att motsvara 10 kap. 3 c § lagen om försäkringsbolag. Således skall också en försäkringsholdingsammanslutning ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskkontrollsystem med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsföreningens verksamhet.

9 b §. I det nya 3 mom. tas en bestämmelse med som gäller upprättande av koncernbokslut och som motsvarar 10 kap. 11 § 5 mom. lagen om försäkringsbolag. I sektorsöverskridande finans- och försäkringskonglomerat får koncernbokslutet upprättas i enlighet med 3 kap. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

11 kap. **Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar**

8 §. Bestämmelserna om den interna kreditgivningen inom en koncern ändras för att motsvara bestämmelserna om försäkringsbolag i 12 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag. Regleringen har tidigare bara gällt koncerner men utsträcks nu i 1 mom. till att gälla också konglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Enligt 2 mom. skall bestämmelserna om kreditgivning på motsvarande sätt tillämpas på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

12 kap. **Tillsynen över försäkringsföreningarna**

4 §. I det nya 5 mom. utökas Försäkringsinspektionens rätt att granska en försäkringsförenings och dess dottersamfunds rörelse och verksamhet till att gälla också en finsk försäkringsholdingsammanslutning och dess dottersamfund. Granskningsrätten motsvarar till innehållet 14 kap. 4 § 3 mom. lagen om försäkringsbolag.

5 §. Tillsynsmyndigheternas rätt till upplysningar utvidgas till att utöver försäkringsföreningar även omfatta finska försäkringsholdingsammanslutningar samt inhemska och utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Genom bestämmelsen införlivas artikel 14.2 i direktiv 2002/87/EG som gäller tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat i vår lagstiftning på motsvarande sätt som för försäkringsbolagens del genom 14 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag.

12 a kap **Extra tillsyn över försäkringsgrupper**

1 §. I 4, 5 och 10 punkten ändras definitionerna av företag med ägarintresse, anknutet företag och mångbranschholdingsammanslutning enligt artikel 28.1 i direktiv 2002/87/EG, som gäller tillsyn över finans- och

försäkringskonglomerat, på motsvarande sätt som samma definitioner för försäkringsbolagens del föreslås bli ändrade i 14 b kap. 1 § 1 mom. 4, 5 och 9 punkten lagen om försäkringsbolag. Punkten 9 i paragrafen upphävs i enlighet med 1 kap. 6 b §.

5 §. Paragrafens 1 mom. ändras för att motsvara 14 b kap. 5 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag. Den beräkning av den jämkade solvensen som utförs med tanke på den extra tillsynen över en försäkringsförening skall således vid sidan av andra anknutna företag beakta också företag som är kreditinstitut eller finansiella institut enligt kreditinstitutslagen eller värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag.

6 §. Paragrafens 1 mom. ändras för att motsvara 14 b kap. 6 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag. Den beräkning av den jämkade solvensen som utförs med tanke på den extra tillsynen över en försäkringsförenings moderföretag skall således vid sidan av andra till moderföretagen anknutna företag beakta också företag som är kreditinstitut eller finansiella institut enligt kreditinstitutslagen eller värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag.

8 §. Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. som motsvarar den föreslagna 14 b kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa, dock senast den 11 augusti 2004. Detta datum har satts som tidsfrist för det nationella genomförandet av direktivet om tillsyn över finansiella konglomerat. De bestämmelser om tillsyn över konglomerats ekonomiska ställning som finns i 3 kap. i den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat skall likväl enligt direktivet tillämpas från och med den 1 januari 2005. Dessutom tillämpas bokslutsbestämmelserna i 3 kap. i den nuvarande lagen, som upphävs genom den föreslagna lagen, till den 1 januari 2005.

3. Lagstiftningsordning

Enligt regeringens uppfattning kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning. De frågor som är av betydelse för lagstiftningsordningen anknuter antingen till tvingande bestämmelser i direktivet eller motsvarar principer som redan tidigare har skrivits in i gällande kreditinstitutslagstiftning.

Det finns dock anledning att inhämta grundlagsutskottets utlåtande om propositionen. När lagstiftningsordningen prövas bör man särskilt fästa vikt vid följande punkter i lagförslagen.

I 6–8 § i den föreslagna lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ingår en princip som är tvingande på grund av direktivet och enligt vilken tillsynsmyndigheterna i de berörda staterna sinsemellan skall kunna komma överens om det huvudsakliga ansvaret för tillsynen över multinationella konglomerat. Enligt lagförslaget skall principen beaktas genom att en tillsynsmyndighet i Finland kan låta bli att tillämpa lagen, om den kan säkerställa att en behörig tillsynsmyndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet åtar sig att sköta dessa uppgifter. På motsvarande sätt kan lagen i de fall som den närmare anger tillämpas i andra situationer än de som med stöd av lag direkt hör till tillämpningsområdet för finsk lag, om en behörig tillsynsmyndighet i Finland åtar sig att sköta uppgifterna i fråga.

I 5 §, 6 § 5 mom., 17 § 2 mom. och 22 § 5 mom. i det nämnda lagförslaget samt i 70 § 4 mom. i lagförslag 2 ingår nya bestämmelser som tillåter en särskild prövningsrätt för Finansinspektionen. Denna prövningsrätt motsvarar till sin art och omfattning likväl de tvingande bestämmelserna i direktivet och den nivå som internationellt krävs av en god finanstillsyn, och prövningsrätten avviker inte nämnvärt från den prövningsrätt som nuvarande särslagstiftning ger dessa tillsynsmyndigheter.

I 4 § 5 mom., 20 § 5 mom. och 26 § i det första lagförslaget och i 16 § 7 mom., 68 a § 3 mom. och 71 § i det andra förslaget ingår dessutom bestämmelser om delegering av

normgivningsmakt. Den delegerade normgivningsmakt som bestämmelserna avser begränsas likväl till bestämmelser och föreskrifter som behövs för verkställandet av direktivet eller som annars har karaktären av teknisk komplettering, och till sin omfattning avviker de inte avsevärt från motsvarande bestämmelser i den nuvarande

särlagstiftningen. I synnerhet det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i den nämnda 20 § begränsas avsevärt av det faktum att de närmare föreskrifter som utfärdas genom förordning måste uppfylla de detaljbestämmelser om tillämpliga metoder för beräkning av kapitaltäckningen som ingår i en bilaga till direktivet.

1.

Lag**om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

I denna lag bestäms om de krav som skall ställas på finans- och försäkringskonglomerats verksamhet samt om tillsynen över konglomeraten. Syftet med tillsynen är att trygga en ostörd verksamhet på finans- och försäkringsmarknaden, se till att finans- och försäkringskonglomeraten leds enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut* kreditinstitut som avses i 2 § kreditinstitutslagen (1607/1993) och motsvarande utländska kreditinstitut,

2) *värdepappersföretag* värdepappersföretag som avses i 4 § lagen om värdepappersföretag (579/1996) och motsvarande utländska värdepappersföretag,

3) *fondbolag* fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och motsvarande utländska fondbolag,

4) *försäkringsbolag* försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), med undantag av arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), och motsvarande utländska försäkringsbolag; vad som i denna lag

bestäms om försäkringsbolag tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

5) *reglerade företag* kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag,

6) *företag i finansbranschen* kreditinstitut, värdepappersföretag, i kreditinstitutslagen och lagen om värdepappersföretag avsedda tjänsteföretag och finansiella institut, fondbolag och förvaringsinstitut samt med dem jämförbara utländska företag, med undantag för sådana fondbolag och förvaringsinstitut som avses i 7 punkten,

7) *företag i försäkringsbranschen* försäkringsbolag,

försäkringsholdingsammanslutningar och tjänsteföretag som avses i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar, fondbolag och förvaringsinstitut som är ett i denna punkt avsett företags dotterföretag eller ett ägarintresseföretag i vilket de företag som avses i denna punkt sammanlagt äger en större andel än de företag som avses i 6 punkten samt med ovan i denna punkt avsedda företag jämförbara utländska företag,

8) *moderföretag* företag som har bestämmande inflytande i ett annat företag på det sätt som avses i 1 kap. 5 § bokföringslagen (1336/1997),

9) *dotterföretag* företag där moderföretaget har bestämmande inflytande enligt 8 punkten,

10) *ägarintresseföretag* företag

a) i vilka ett annat företag direkt eller indirekt äger minst 20 procent av aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller bolagsandelarna,

b) i vilka ett annat företag har minst 20 procent av det röstetal som aktierna, medlemsandelarna, garantiandelarna eller bolagsandelarna medför och detta röstetal baserar sig på ägande, medlemskap, bolagsordning, bolagsavtal eller andra med dessa jämförbara regler eller annat avtal,

c) i vilka ett annat företag har rätt att utse eller avsätta minst en femtedel av medlemmarna i styrelsen eller i ett organ som utser styrelsen, och rätten att utse baserar sig på samma omständigheter som röstetalet enligt b-punkten, eller

d) i vilka ett annat företag har någon annan sådan ägarandel som skapar en varaktig förbindelse mellan dessa företag och som är avsedd att främja företagets verksamhet eller den verksamhet som ett företag inom samma koncern bedriver,

11) *företag med ägarintresse* moderföretag och företag som har ett sådant ägarintresse i ett annat företag som avses i 10 punkten,

12) *konglomerats holdingsammanslutningar* andra än reglerade moderföretag i en företagsgrupp som bildar ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § 1 mom.,

13) *tillsynsmyndigheter* Finansinspektionen, Försäkringsinspektionen och motsvarande tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

14) *centrala tillsynsmyndigheter*

a) myndigheter som med stöd av 6—8 § eller motsvarande utländska lag är samordnande tillsynsmyndigheter för ett finans- och försäkringskonglomerat,

b) andra tillsynsmyndigheter som har ansvar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till ett konglomerat eller för den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat,

c) tillsynsmyndigheter som har ansvar för tillsynen över sådana reglerade företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat och på vilka den gruppbaseade eller extra tillsyn som avses i b-punkten inte tillämpas,

d) andra tillsynsmyndigheter som har ansvar för tillsynen över reglerade företag som hör till ett finans- och

försäkringskonglomerat än sådana som avses i a—c-punkten, om de myndigheter som avses i a—c-punkten enhälligt så beslutar.

Vid tillämpning av 1 mom. 8—11 punkten räknas till ägar- och röstandelarna även aktier och andelar som hör till en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) som grundats av ett arbetsgivarföretag inom den i 3 § 2 mom. avsedda företagsgruppen och vars verksamhetskrets omfattar personer som är anställda hos arbetsgivarföretaget, eller till en pensionskassa enligt lagen om pensionskassor (1164/1992) vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos ett arbetsgivarföretag inom företagsgruppen.

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

Med finans- och försäkringskonglomerat (konglomerat) avses

1) företagsgrupper i vilka företaget med ägarintresse är ett reglerat företag och vilka uppfyller samtliga följande villkor:

a) minst ett av de företag som hör till företagsgruppen är ett företag i finansbranschen och minst ett företag i försäkringsbranschen,

b) den sammanräknade andel som företagen i finansbranschen och den sammanräknade andel som företagen i försäkringsbranschen står för i företagsgruppen är båda var för sig betydande vid beräkning enligt 4 §,

2) företagsgrupper i vilka moderföretaget inte är ett reglerat företag och vilka uppfyller samtliga följande villkor:

a) minst ett av moderföretagets dotterföretag är ett reglerat företag,

b) minst ett av de företag som hör till företagsgruppen är ett företag i finansbranschen och minst ett företag i försäkringsbranschen,

c) den sammanräknade andel som företagen i finansbranschen och den sammanräknade andel som företagen i försäkringsbranschen står för i företagsgruppen är båda var för sig betydande vid beräkning enligt 4 §,

d) den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i företagsgruppen är betydande vid beräkning enligt 4 §.

Med företagsgrupp avses vid tillämpningen av 1 mom. 1 punkten en grupp som består av moderföretaget, moderföretagets dotterföretag och deras ägarintresseföretag eller, om företaget med ägarintresse är ett annat företag än moderföretaget, företaget med ägarintresse och dess ägarintresseföretag, samt vid tillämpning av 1 mom. 2 punkten en grupp som består av moderföretaget, moderföretagets dotterföretag och deras ägarintresseföretag.

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas konglomerat av

1) sådana reglerade företag mellan vilka det finns en i 4 a § kreditinstitutslagen, 6 a § lagen om värdepappersföretag och 1 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses i denna paragraf samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen,

2) institut som enligt 3 § 1 mom. lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) hör till en sammanslutning som avses i nämnda paragraf och sådana företag i försäkringsbranschen i vilka nämnda institut ensamma eller tillsammans har sådant bestämmande inflytande som avses i 2 § 1 mom. 8 punkten eller som är ett dylikt instituts ägarintresseföretag, förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig står för i en dylik grupp är betydande vid beräkning enligt 4 §.

Med ett företag i toppen av ett konglomerat avses i denna lag företaget med ägarintresse i det konglomerat som avses i 1 mom. 1 punkten, moderföretaget i det konglomerat som avses i 2 punkten i nämnda moment, i ett konglomerat som avses i 3 mom. 1 punkten, det reglerade företag som har den största balansomslutningen, samt i ett konglomerat som avses i 3 mom. 2 punkten

sammanslutningens centralinstitut.

4 §

Tröskelvärden som tillämpas på konglomerat

Den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i en företagsgrupp eller i en i 3 § 3 mom. avsedd grupp är betydande på det sätt som avses i 3 § 1 mom. 2 d-punkten och 3 § 3 mom., om det sammanräknade beloppet av dessa företags balansomslutningar överstiger 40 procent av det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för alla företag som hör till företagsgruppen. Vid tillämpningen av detta moment hänförs arbetspensionsförsäkringsbolag inte till en företagsgrupp.

Den sammanräknade andel som företagen i finansbranschen och den sammanräknade andel som företagen i försäkringsbranschen (branschandel) står för i alla de företag i finans- eller försäkringsbranschen som hör till företagsgruppen eller till den grupp som avses i 3 § 3 mom. är vardera betydande på det sätt som avses i 3 § 1 mom. 1 b- eller 2 c-punkten eller 3 § 3 mom. om minst ett av följande villkor uppfylls:

1) det enligt 3 mom. beräknade genomsnittet av andelarna av balansräkningen och kapitalkravet överstiger 10 procent i båda branscherna,

2) det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för företag som hör till den mindre branschen överstiger 6 miljarder euro,

3) rörelseintäkternas andel i de företag i finansbranschen och de företag i försäkringsbranschen som hör till ett konglomerat överstiger vardera 10 procent av de sammanräknade intäkterna i de företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till konglomeratet.

Det i 2 mom. 1 punkten avsedda genomsnittet fås genom att man först räknar ut förhållandet mellan de sammanräknade balansomslutningarna för företagen i branschen och de sammanräknade balansomslutningarna för alla företag i finans- och försäkringsbranschen (relationstal 1) och förhållandet mellan det

sammanräknade kapitalkravet för företagen i branschen och det sammanräknade kapitalkravet för de företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till konglomeratet (relationstal 2) och därefter beräknar det aritmetiska medelvärdet av relationstalen 1 och 2. Med kapitalkrav avses i detta moment de enligt 18 § 1 mom. beräknade kapitalbasens minimibelopp i ett reglerat företag som hör till ett konglomerat. Om gruppbaserad eller extra tillsyn tillämpas på det reglerade företaget avses med kapitalkrav det enligt 18 § 2 mom. beräknade kapitalbasens minimibelopp.

Om två eller flera av företagen i samma bransch i konglomeratet eller, vid tillämpning av 1 mom., två eller flera företag i finans- och försäkringsbranschen bildar en koncern som inte i väsentlig utsträckning omfattar företag i andra branscher och som upprättar ett koncernbokslut, beaktas vid tillämpning av bestämmelserna i 1—3 mom. i stället för balansräkningen koncernens balansräkning för dessa företags del. Till balansomslutningen och koncernens balansomslutning läggs vid tillämpningen av denna paragraf det kreditmotvärde för förbindelser utanför balansräkningen som beräknats enligt 77 § kreditinstitutslagen. Av balansomslutningen för ägarintresseföretag, förbindelserna utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna beaktas vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som företag som hör till konglomeratet sammanlagt äger i ägarintresseföretaget. Om ägarintresset helt eller delvis grundar sig på rätten att utse eller avsätta styrelsemedlemmar, beaktas av balansomslutningen, förbindelserna utanför balansräkningen, kapitalkravet och rörelseintäkterna vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar den andel som de styrelsemedlemmar som berörs av denna rätt utgör av det totala antalet styrelsemedlemmar, om det belopp som beräknats på detta sätt är större än det belopp som beräknats på basis av ägarandelen.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna och 5 §.

5 §

Undantag som gäller tillämpningen av tröskelvärden

Om den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 1 mom., tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 35 procent på konglomeratet under de tre följande åren. Om den andel som företagen i finansbranschen eller i försäkringsbranschen står för i konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 1 eller 3 punkten tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 8 procent på konglomeratet under de tre följande åren. Om det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för de företag i finansbranschen eller i försäkringsbranschen som hör till konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 2 punkten, tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 5 miljarder euro på konglomeratet under de tre följande åren. Den tillsynsmyndighet som enligt 7 eller 8 § är samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet kan sedan de andra centrala tillsynsmyndigheterna för konglomeratet gett sitt samtycke därtill besluta att tillämpningen av bestämmelserna i detta moment på konglomeratet upphör innan ovan avsedda tidsfrist på tre år har löpt ut.

Den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 eller 8 § är samordnande tillsynsmyndighet kan besluta att

1) lagen inte tillämpas på konglomeratet eller att den endast tillämpas delvis, om den mindre branschens andel i konglomeratet överskrider det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 2 punkten men underskrider det tröskelvärde som anges i 1 och 3 punkten i nämnda moment,

2) ett företag som med hänsyn till syftet med tillsynen har ringa betydelse i konglomeratet kan lämnas obeaktat vid beräkningen av de tröskelvärden som avses i 4 § och i denna paragraf,

3) på konglomeratet tillämpas inte denna lag om endast villkoret i 3 punkten av de villkor som ställs i 4 § 2 mom. uppfylls eller

om det att villkoren i 4 § 1 eller 2 mom. uppfylls endast beror på att förbindelser utanför balansräkningen beaktas i enlighet med 4 § 4 mom.,

4) lagen tillämpas inte på ett konglomerat innan det fortlöpande har uppfyllt tröskelvärdena enligt 4 § 1 och 2 mom. under minst tre års tid.

Det beslut som avses i 1 mom. och 2 mom. 1, 2 och 4 punkten kan fattas endast med samtycke av de andra centrala tillsynsmyndigheterna och endast om tillämpningen av lagen endast har ringa betydelse med hänsyn till syftet med lagen eller om det skulle vara olämpligt eller missvisande att tillämpa lagen med hänsyn till syftet med den. Det beslut som avses i 2 mom. 3 punkten kan fattas om det inte finns särskilda skäl för att tillämpa lagen.

6 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas på sådana konglomerat till vilka åtminstone ett finskt reglerat företag hör ifall

1) företaget i toppen av konglomeratet har sin hemort i Finland, eller

2) företaget i toppen av konglomeratet har sin hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och samtliga följande villkor uppfylls:

a) i hemstaten för företaget i toppen av konglomeratet finns inte något reglerat företag som hör till konglomeratet,

b) ett finskt reglerat företag som hör till konglomeratet är verksamt i den bransch som beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större i konglomeratet,

c) balansomslutningen för ett reglerat företag som avses i b-punkten är större än balansomslutningen för något annat reglerat företag som hör till konglomeratet och som är verksamt i samma bransch samt som har hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Lagen tillämpas dessutom på sådana andra än i 1 mom. avsedda konglomerat som uppfyller samtliga följande villkor:

1) företaget i toppen av konglomeratet eller åtminstone ett av moderföretagets reglerade

dotterföretag i det konglomerat som avses i 3 § 1 mom. 2 punkten har hemort i Finland,

2) företaget i toppen av konglomeratet och åtminstone ett av de reglerade företag som hör till konglomeratet har hemort i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3) Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen har på det sätt som avses i 8 § 2 mom. tillsammans kommit överens med de andra centrala tillsynsmyndigheterna om att endera av de förstnämnda tillsynsmyndigheterna är samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet och att finsk lag tillämpas på tillsynen över konglomeratet.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. tillämpas lagen inte om den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 § skulle vara samordnande tillsynsmyndighet på det sätt som avses i 8 § 1 mom. har kommit överens med de andra centrala tillsynsmyndigheterna om att en behörig myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tar på sig ansvaret för tillsynen över konglomeratet.

Lagen tillämpas inte på sådana konglomerat (underkonglomerat) i vilka moderföretaget är dotterföretag till ett företag som hör till ett konglomerat som avses i denna lag eller motsvarande lag i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det sistnämnda konglomeratet övervakas enligt denna lag eller på ett sätt som motsvarar denna lag.

Den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 eller 8 § är samordnande tillsynsmyndighet kan fatta beslut om att avvika från tillämpningen av lagen i de fall som avses i 3 § 3 mom. Beslut om avvikelse kan fattas om det inte finns särskilda skäl för att tillämpa lagen på dylika konglomerat.

7 §

Tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen samarbetar vid tillsynen över konglomeraten. Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen skall dessutom

samarbeta med andra tillsynsmyndigheter.

Om inte något annat följer av 8 § är Finansinspektionen samordnande tillsynsmyndighet för konglomerat som avses i 6 § 1 mom. 1 punkten ifall företaget i toppen av konglomeratet är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett konglomerats holdingsammanslutning i ett sådant konglomerat där den andel som företagen i finansbranschen står för i konglomeratet är större än den andel som företagen i försäkringsbranschen står för vid beräkning enligt 4 § 2 mom. 1 punkten. Om inte något annat följer av 8 § är Försäkringsinspektionen samordnande tillsynsmyndighet för konglomerat som avses i 6 § 1 mom. 1 punkten ifall företaget i toppen av konglomeratet är ett försäkringsbolag eller ett konglomerats holdingsammanslutning i ett sådant konglomerat där den andel som företagen i försäkringsbranschen står för i konglomeratet är större än den andel som företagen i finansbranschen står för vid beräkning enligt 4 § 2 mom. 1 punkten.

Om inte något annat följer av 8 § är Finansinspektionen samordnande tillsynsmyndighet för konglomerat som avses i 6 § 1 mom. 2 punkten ifall det reglerade företag som avses i punkten är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett fondbolag, och Försäkringsinspektionen ifall det reglerade företag som avses i punkten är ett försäkringsbolag.

Vad som bestäms i denna lag begränsar inte den andra tillsynsmyndighetens rättigheter och skyldigheter att på det sätt som bestäms i någon annan lag övervaka ett företag eller en företagsgrupp som hör till ett konglomerat.

8 §

Överföring av tillsynsuppgiften på en annan tillsynsmyndighet

Med avvikelse från vad som bestäms i 7 § kan en tillsynsmyndighet som med stöd av 7 § är samordnande tillsynsmyndighet med en annan tillsynsmyndighet som avses i 7 § samt med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska

samarbetsområdet ingå avtal om att en tillsynsmyndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är samordnande tillsynsmyndighet eller om att en dylik annan tillsynsmyndighet delvis åtar sig att sköta vad som enligt denna lag ankommer på den samordnande tillsynsmyndigheten. Ett avtal om att en utländsk tillsynsmyndighet är samordnande tillsynsmyndighet kan ingås om företaget i toppen av konglomeratet inte är ett finskt reglerat företag.

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen kan under de förutsättningar som anges i 6 § 2 mom. med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ingå avtal om att Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet i ett konglomerat som avses i 6 § 2 mom.

I 1 och 2 mom. avsedda avtal kan ingås om det finns vägande skäl därtill med hänsyn till en effektiv tillsyn över konglomeratet. En skriftlig avsiktsförklaring skall upprättas av avtalet. Förklaringen skall undertecknas av alla centrala tillsynsmyndigheter och delges företaget i toppen av konglomeratet.

9 §

Identifiering av ett konglomerat och dess holdingsammanslutning

Ett reglerat företag som hör till ett konglomerat som avses i 6 § 1 mom. och som har hemort i Finland skall omedelbart sedan det fått veta att det hör till ett konglomerat underrätta Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen om detta.

Har Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen tagit emot den anmälan som avses i 1 mom. eller får de annars veta att ett konglomerat har bildats eller upplösts skall de omedelbart meddela detta till den andra tillsynsmyndigheten. Om den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 § skall vara samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet anser att konglomeratet hör eller upphört att höra till tillämpningsområdet för denna lag, skall den

efter att ha hört de andra centrala tillsynsmyndigheterna fatta beslut om detta och meddela det till företaget i toppen av konglomeratet, till de reglerade företag som hör till konglomeratet och som har hemort i Finland, till de andra centrala tillsynsmyndigheterna samt till Europeiska kommissionen.

Av det beslut om bildande av ett konglomerat som avses i 2 mom. skall framgå

1) företaget i toppen av konglomeratet och dess bransch och hemort,

2) andra företag som hör till konglomeratet, deras bransch och hemort,

3) den tillsynsmyndighet som är samordnande tillsynsmyndighet samt andra centrala tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över konglomeratet,

4) de grunder på vilka konglomeratet anses uppnå de tröskelvärden som anges i 4 §,

5) de grunder enligt vilka finsk lag tillämpas på konglomeratet, om konglomeratets moderföretag eller inget av de reglerade företag har hemort i Finland konglomeratet har inte hemort i Finland.

2 kap.

Allmänna krav som gäller företag som hör till ett konglomerat

10 §

Regelbunden anmälningsskyldighet

Företaget i toppen av konglomeratet skall utöver vad som bestäms någon annanstans i denna lag årligen lämna den samordnande tillsynsmyndigheten följande upplysningar:

1) namn, adress, bransch, balansomslutning, de viktigaste ägarna och deras andel av alla aktier eller andelar i företaget och de röster dessa medför samt styrelsemedlemmarnas, verkställande direktörens och revisorernas namn, hemort och medborgarskap i fråga om de företag som hör till konglomeratet samt ändringar som inträffat i dessa uppgifter,

2) koncernbokslutet för konglomeratets moderföretag.

Den samordnande tillsynsmyndigheten

meddelar närmare föreskrifter om lämnandet av upplysningar enligt 1 mom. Innan föreskrifterna meddelas skall de andra centrala tillsynsmyndigheternas utlåtande begäras om dem.

11 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar i ett konglomerats holdingsammanslutning

Om någon har för avsikt att i ett konglomerats holdingsammanslutning direkt eller indirekt förvärva en andel som utgör minst 10 procent av dess aktie-, garanti- eller andelskapital eller som medför minst 10 procent av röstetalet för aktierna eller andelarna, skall Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen på förhand underrättas om förvärvet.

Om en andel som avses i 1 mom. ökas så att den uppgår till minst 20, 33 eller 50 procent av aktie-, garanti- eller andelskapitalet eller medför åtminstone lika stor rösträtt eller så att konglomeratets holdingsammanslutning blir ett dotterföretag, skall den tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. underrättas också om detta förvärv.

Vid beräkningen av den ägar- och röstandel som avses i 1 och 2 mom. tillämpas 1 kap. 5 § och 2 kap. 9 § 1 och 2 mom. värdepappersmarknadslagen (495/1989).

En anmälan enligt 1 och 2 mom. skall också göras när innehavet sjunker under de andelar som anges i 1 och 2 mom.

Den tillsynsmyndighet som mottagit en anmälan enligt 1, 2 eller 4 mom. skall omedelbart delge den samordnande tillsynsmyndigheten denna anmälan.

Konglomeratets holdingsammanslutning skall minst en gång om året underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten om de i 1 och 2 mom. avsedda andelarnas ägare och hur stort innehavet är samt omedelbart anmäla sådana förändringar i innehavet av andelar som kommit till dess kännedom.

12 §

Myndighets rätt att motsätta sig förvärv

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan inom tre månader från att ha mottagit en

anmälan enligt 11 § förbjuda förvärvet av en andel, om det med hänsyn till erhållen utredning om ägarnas tillförlitlighet och lämplighet eller annars är sannolikt att innehavet av andelen skulle äventyra konglomeratets holdingsammanslutnings eller konglomeratets affärsverksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

Om förvärv av en andel inte anmäls eller om andelen har förvärvats trots den samordnande tillsynsmyndighetens förbud, kan den samordnande tillsynsmyndigheten förbjuda att aktie- eller andelsförvärvet införs i aktieboken och aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen. Om den samordnande tillsynsmyndigheten efter att andelen har förvärvats observerar att innehavet av andelen allvarligt äventyrar konglomeratets eller dess holdingsammanslutnings verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper, kan den samordnande tillsynsmyndigheten kräva att det aktie- eller andelsförvärv som har införts i aktieboken eller aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen skall ogiltigförklaras för högst ett år i sänder.

Innan den samordnande tillsynsmyndigheten fattar ett beslut enligt 1 och 2 mom. skall den begära utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Samtycke till förvärvet får inte ges, om minst en av de andra centrala tillsynsmyndigheterna motsätter sig förvärvet.

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Ett företag som hör till ett konglomerat får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § bokföringslagen i ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält det på förhand till den samordnande tillsynsmyndigheten eller om den samordnande tillsynsmyndigheten efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den

tid som anges i 2 mom.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan inom tre månader efter att ha mottagit en anmälan enligt 1 mom. förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom., om det företag som är föremål för förvärvet hör till ett konglomerat och om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som skall tillämpas på företaget väsentligt försvårar en effektiv tillsyn över konglomeratet.

Innan den samordnande tillsynsmyndigheten fattar ett beslut enligt 2 mom. skall den begära utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Samtycke till förvärvet får inte ges, om minst en annan central tillsynsmyndighet motsätter sig förvärvet.

14 §

Ledningen av ett konglomerats holdingsammanslutning

Styrelsen och verkställande direktören för ett konglomerats holdingsammanslutning skall leda konglomeratets holdingsammanslutning med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och dennes suppleant skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De skall dessutom ha sådan allmän kännedom om finans- och försäkringsverksamhet som kan anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av konglomeratets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om han eller hon under de fem senaste åren genom en dom som har vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som styrelsemedlem eller suppleant eller som verkställande direktör eller dennes suppleant i ett konglomerats holdingsammanslutning.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara ett konglomerats holdingsammanslutnings styrelsemedlem eller suppleant eller

verkställande direktör eller dennes suppleant, om

1) personen vid skötseln av sina uppgifter har ådagalagt uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i konglomeratets verksamhet, insättarnas eller investerarnas ställning, borgenärernas fördel eller de försäkrade förmånerna, eller

2) personen inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom.

Konglomeratets holdingsammanslutning skall omedelbart underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten om utbyte av de personer som avses i 1 mom.

15 §

Revision i ett konglomerats holdingsammanslutning

Till revisor för ett konglomerats holdingsammanslutning får väljas endast en sådan godkänd revisor som avses i 2 § 2 punkten revisionslagen (936/1994). Minst en revisor för ett konglomerats holdingsammanslutning skall uppfylla kraven i 4 § revisionslagen eller vara en sådan revisionssammanslutning som avses i 5 § revisionslagen.

Revisorn för ett konglomerats holdingsammanslutning skall omedelbart till den samordnande tillsynsmyndigheten anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller konglomeratets holdingsammanslutning och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) bryta mot de skyldigheter som ett konglomerats holdingsammanslutning har enligt denna lag,

2) äventyra konglomeratets holdingsammanslutnings eller dess dotterföretags fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller till att ett nekande utlåtande ges om fastställande av bokslutet.

En revisor som handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som åtgärder enligt detta moment eventuellt orsakar.

16 §

Intern kontroll

Ett konglomerats moderföretag skall ha med hänsyn till konglomeratets verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Ett konglomerats holdingsammanslutning samt ett företag i finans- och försäkringsbranschen som hör till ett konglomerat skall ha med hänsyn till sin verksamhet tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan meddela närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

3 kap.

Tillsyn över konglomerats ekonomiska ställning

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Med avvikelse från 3 § räknas vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—23 § endast företagen i finans- och försäkringsbranschen samt ett konglomerats holdingsammanslutning till ett konglomerat. Av de företag som avses i detta moment räknas vid tillämpningen av bestämmelserna i 21—23 § endast konglomeratets moderföretag och dess dotterföretag samt deras i bokföringslagen avsedda samföretag till ett konglomerat.

Företag som hör till ett konglomerat kan vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—23 §, enligt vad den samordnande tillsynsmyndigheten beslutar, lämnas obeaktat ifall tillämpningen av bestämmelserna inte är nödvändig för uppnående av syftet med tillsynen över konglomeratet. Innan den samordnande tillsynsmyndigheten fattar beslutet skall den begära ett utlåtande om saken av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Företag som hör till ett sådant kreditinstitut eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp

som hör till ett konglomerat eller företag som omfattas av den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat kan dessutom, även utan beslut av tillsynsmyndigheten, lämnas obeaktat om det på grund av dess ringa betydelse har lämnats obeaktat i samband med den gruppbaseade tillsynen eller den extra tillsynen.

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—23 §:

a) den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 9 kap. kreditinstitutslagen, när det är fråga om ett finskt eller ett annat än i punkten d avsett utländskt kreditinstitut, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretags holdingsammanslutning, ett konglomerats holdingsammanslutning där finansbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än försäkringsbranschens andel, eller ett annat företag i finansbranschen som är dotterföretag eller ägarintresseföretag till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, deras holdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingsammanslutning,

b) den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 31 § lagen om värdepappersföretag, när det är fråga om ett finskt eller ett annat än i punkten d avsett utländskt värdepappersföretag,

c) den kapitalbas och det minibelopp av kapitalbasen som avses i 6 § lagen om placeringsfonder, när det är fråga om ett finskt eller ett annat än i punkten d avsett utländskt fondbolag,

d) kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen enligt bestämmelserna i de i a—c-punkten avsedda företagens hemstat, när det är fråga om ett utländskt företag som motsvarar företagen i de nämnda punkterna och vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller det är fråga om ett annat utländskt företag som

motsvarar företagen i de nämnda punkterna och vars hemstat förutsätter att dylika företag har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen,

e) det verksamhetskapi- tal och det minimibelopp av verksamhetskapi- talet som avses i 11 kap. lagen om försäkringsbolag, när det är fråga om ett inhemskt liv- eller skadeförsäkringsbolag eller ett annat än i punkten g avsett utländskt liv- eller skadeförsäkringsföretag eller återförsäkringsföretag,,

f) det verksamhetskapi- tal och det minimibelopp av verksamhetskapi- talet som avses i 10 a kap. lagen om försäkringsföreningar, när det är fråga om en försäkringsförening,

g) verksamhetskapi- talet och minimibeloppet av verksamhetskapi- talet enligt bestämmelserna i försäkringsföretagets hemstat, när det är fråga om ett utländskt försäkringsföretag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller det är fråga om ett annat utländskt försäkringsföretag, vars hemstat förutsätter att dylika företag har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen; om dylika bestämmelser tillämpas på försäkringsföretag men inte på återförsäkringsföretag kan verksamhetskapi- talet och minimibeloppet av verksamhetskapi- talet för ett återförsäkringsföretag beräknas som om det var fråga om ett försäkringsföretag i nämnda hemstat,

h) det verksamhetskapi- tal som avses i 11 kap. lagen om försäkringsbolag och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 78 § kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett tjänsteföretag, ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut som avses i 2 § 7 punkten eller ett konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel.

Om ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag hör till en konsolideringsgrupp som avses i 5 §

kreditinstitutslagen eller till en motsvarande utländsk konsolideringsgrupp, beaktas i de företag som hör till konsolideringsgruppen i stället för den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 1 mom. den konsoliderade kapitalbasen som avses i 79 § kreditinstitutslagen eller i motsvarande utländska lag och det minimibelopp av den konsoliderade kapitalbasen som avses 79 a § kreditinstitutslagen eller i motsvarande utländska lag. Om ett försäkringsföretag som hör till ett konglomerat ingår i en beräkning av den jämkade solvensen enligt 14 b kap. 5 eller 6 § lagen om försäkringsbolag eller i motsvarande utländska beräkningar av den jämkade solvensen skall i stället för det verksamhetskaptal och det minimibelopp av verksamhetskaptalet som avses i 1 mom. beaktas det jämkade verksamhetskaptalet och minimibeloppet av det jämkade verksamhetskaptalet. Vid tillämpningen av detta moment kan till beräkningen av den jämkade solvensen hänföras endast försäkringsbolag och deras dotter- och ägarintresseföretag.

19 §

Kapitaltäckningskrav för konglomerat

För trygghet av konglomeratets kapitaltäckning skall dess kapitalbas fortlöpande vara minst lika stor som minimibeloppet av kapitalbasen i konglomerat.

Företaget i toppen av konglomeratet skall en gång i kvartalet göra en beräkning av kapitaltäckningen och sända den till den samordnande tillsynsmyndigheten. Av beräkningen skall framgå den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 1 mom. samt skillnaden mellan dem. Den samordnande tillsynsmyndigheten kan medge företaget i toppen av konglomeratet ett undantag från tillämpningen av detta moment om företaget i toppen av konglomeratet hör till ett annat konglomerat på vilket denna paragraf eller motsvarande lagstiftning i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillämpas, och alla företag som hör till det förstnämnda

konglomeratet ingår i det sistnämnda konglomeratet.

Företaget i toppen av konglomeratet skall för konglomeratet fastställa en plan för upprätthållande av konglomeratets kapitaltäckning.

20 §

Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckningskrav

Som ett konglomerats kapitalbas betraktas, om inte något annat följer av 2—4 mom., ett belopp som fås genom att kapitalbasen i de företag som hör till konglomeratet räknas samman och genom att härifrån dras av den interna kapitalbasen och det interna bidrag som uppkommit till följd av de interna affärstransaktionerna. Som minimibeloppet av kapitalbasen i ett konglomerat betraktas ett belopp som fås genom att minimibelopp av kapitalbasen i de företag som hör till konglomeratet räknas samman.

Om den sammanräknade kapitalbasen i de företag som hör till samma bransch i konglomeratet överskrider den sammanräknade minimibeloppet av kapitalbasen som krävs av dessa företag, får av denna sammanräknade kapitalbas, till den del det sammanräknade minimibeloppet av kapitalbasen överskrids, vid beräkningen av kapitaltäckningen för konglomeratet beaktas endast den kapitalbas som uppfyller både de krav som ställs på kapitalbasen i kreditinstitutslagen och de krav som ställs på verksamhetskaptalet i lagen om försäkringsbolag. Vad som i detta moment bestäms om kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen tillämpas på motsvarande sätt på den konsoliderade kapitalbasen och det jämkade verksamhetskaptalet samt på minimibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen och på minimibeloppet av det jämkade verksamhetskaptalet i fråga om företag som hör till ett sådant företags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller som omfattas av den extra tillsynen över företag som hör till ett konglomerat.

Om kapitalbasen i ett företag som hör till

ett konglomerat överskrider det minimibelopp av kapitalbasen som krävs av företaget, får av denna kapitalbas, till den del minimibeloppet av kapitalbasen överskrids, beaktas endast den andel som de övriga företagen som hör till konglomeratet står för. Sådan kapitalbas som avses i detta moment och som i fråga om utdelningsbarheten har begränsats med stöd av lag, bolagsordning eller stadgar eller myndighetsbeslut eller som i övrigt inte står till förfogande för att täcka förluster i andra företag som hör till konglomeratet får inte heller räknas till konglomeratets kapitalbas till den del som företagets kapitalbas överskrider minimibeloppet av kapitalbasen i företaget.

Om minimibeloppet av kapitalbasen i ett dotterföretag som hör till konglomeratet är större än dess kapitalbas skall skillnaden beaktas till fullt belopp vid beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning, om inte den samordnande tillsynsmyndigheten i ett enskilt fall tillåter att skillnaden får beaktas i motsvarande förhållande som moderföretagets ägarandel i ett dylikt företag.

Närmare föreskrifter om beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med kundrisker i ett företag som hör till ett konglomerat avses i denna lag summan av de fordringar, investeringar och förbindelser utanför balansräkningen som hänförs sig till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Med förbindelser utanför balansräkningen jämföras kreditförsäkring.

I kundriskerna ingår emellertid inte

1) sådana poster som har dragits av från den i 18 § avsedda kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat,

2) poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom 48 timmar efter betalningen,

3) poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats, beroende på vilket som sker tidigare,

4) de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar och som avses i 10 kap. 3 a § lagen om försäkringsbolag.

Med en stor kundrisk avses i denna lag kundrisk vars belopp utgör minst 10 procent av konglomeratets kapitalbas.

Konglomeratets moderföretag skall rapportera sina stora kundrisker till den samordnande tillsynsmyndigheten minst fyra gånger om året.

22 §

Begränsningar av kundriskerna

En kundrisk får inte stiga till ett belopp som överstiger 25 procent eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag i ett företag som hör till ett konglomerat eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av konglomeratets kapitalbas.

De stora kundriskerna får sammanlagt inte stiga till ett belopp som överstiger 800 procent av konglomeratets kapitalbas.

Om summan av ett konglomerats kundrisker eller stora kundrisker överstiger den gräns som anges i 1 eller 2 mom., skall konglomeratets moderföretag omedelbart rapportera detta till den samordnande tillsynsmyndigheten.

Till kundriskerna hänförs inte vid tillämpningen av denna paragraf

1) poster som hänförs till 76 § I gruppen i kreditinstitutslagen, om inte gruppindelningen uteslutande baserar sig på sådan garanti som avses i 6 punkten i den nämnda gruppen,

2) sådana till 76 § II gruppen 1 och 2 punkten i kreditinstitutslagen hänförliga poster vilkas återstående löptid är högst ett år, om inte gruppindelningen uteslutande baserar sig på garanti som avses i 1 och 2 punkten i den nämnda gruppen; vid beräkningen av kundrisken får dessutom

lämnas obeaktat 80 procent av varje sådan post med en återstående löptid om mer än ett år men högst tre år som kan hänföras till 1 punkten i den nämnda gruppen,

3) fordringar vilkas säkerhet består av en insättning eller därmed jämförbart annat värdepapper i det till ett konglomerat hörande företag som givit lånet eller i ett dylikt företags moder- eller dotterföretag,

4) kundrisker som hänför sig till ett dotterföretag till ett företag som hör till ett konglomerat, om dotterföretaget är ett företag i finans- eller försäkringsbranschen,

5) bindande kreditlöften för en kortare tid än ett år och därmed jämförbara förbindelser som kan sägas upp utan förbehåll,

6) masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund och masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter enligt lagen om hypoteksbanker (1240/1999) och därmed jämförbara utländska masskuldebrevslån med säkerheter,

7) övriga fordringar och investeringar samt förbindelser utanför balansräkningen vilkas säkerhet består av värdepapper som den samordnande tillsynsmyndigheten har godkänt och som lätt kan förvandlas till pengar, samt fordringar som sparbankerna och de andelsbanker som inte hör till sammanslutningen av andelsbanker har i centralinstitutet för dessa banker då deras kundrisker beräknas.

Vid tillämpningen av denna paragraf anses en kundrisk hänföra sig till borgensmannen, om ett annat kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag har ställt proprieborgen för kunden. Med proprieborgen och insättningar enligt 4 mom. 3 punkten får jämföras kreditderivatavtal som uppfyller av den samordnande tillsynsmyndigheten godkända villkor. Vid beräkningen av konglomeratets kundrisker skall de kundrisker som är förenade med sådana samföretag som avses i bokföringslagen beaktas i samma förhållande som vid sammanställningen av samföretagets balansräkning med kreditinstitutets eller holdingsammanslutningens koncernbalans.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan på ansökan av konglomeratets moderföretag bevilja tillstånd att avvika från de begränsningar som föreskrivs i denna

paragraf, om en stor kundrisk hänför sig till något annat än ett i 4 mom. 4 punkten avsett kreditinstitut, finansiellt institut, tjänsteföretag eller försäkringsbolag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana stora kundrisker som konglomeratet hade när det bildades. Om ett konglomerats kundrisk eller summan av de stora kundrisker som avses i 2 mom. överstiger den gräns som anges i denna paragraf när konglomeratet bildas, får kundrisken dock inte stiga från vad den var när konglomeratet bildades.

Med avvikelse från vad som bestäms i denna paragraf tillämpas på en i 3 § 3 mom. 2 punkten avsedd sammanslutning vad som i 7 § 4 mom. lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform bestäms om stora kundrisker i en sammanslutning av andelsbanker.

23 §

Tillsyn över andra riskkoncentrationer

Konglomeratets moderföretag skall årligen meddela den samordnande tillsynsmyndigheten konglomeratets fastighets- och aktieinnehav samt konglomeratets strategi beträffande aktie- och fastighetsinnehavet och konglomeratets interna gränser för det totala innehavet. Konglomeratets moderföretag skall dessutom följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i konglomeratets affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Konglomeratets moderföretag skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Finansinspektionen skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som den fått med stöd av 71 a § kreditinstitutslagen eller 31 § lagen om

värdepappersföretag.

Försäkringsinspektionen skall på motsvarande sätt lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som den fått med stöd av 14 b kap. 8 § lagen om försäkringsbolag eller 12 a kap. 8 § lagen om försäkringsföreningar.

Den samordnande tillsynsmyndigheten skall dessutom begära motsvarande upplysningar av de tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över utländska reglerade företag som hör till ett konglomerat.

25 §

Sanering av ett konglomerats verksamhet

Om det på basis av den beräkning som avses i 19 § konstateras att konglomeratets kapitaltäckning är negativ eller att kapitaltäckningen äventyras, skall företaget i toppen av konglomeratet inom en av den samordnande tillsynsmyndigheten bestämd tid för godkännande tillställa tillsynsmyndigheten en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning.

Planen för att återställa kapitaltäckningen skall innehålla

- 1) förslag till åtgärder som behövs för att återställa kapitaltäckningen,
- 2) en utredning om på vilket sätt de föreslagna åtgärderna antas påverka insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna på ett betryggande sätt,
- 3) den tid inom vilken åtgärderna avses bli vidtagna.

Om planen för att återställa kapitaltäckningen inte har kunnat genomföras inom den i 2 mom. utsatta tiden eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna, skall den samordnande tillsynsmyndigheten anmäla detta till de behöriga tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över de reglerade företag som hör till ett konglomerat.

26 §

Närmare föreskrifter

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpningen av detta kapitel som behövs för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG samt för tillsynen nödvändiga närmare föreskrifter om uppfyllandet av den anmälningsskyldighet som anges i 19 § 2 mom., 21 § 4 mom. och 23 §.

4 kap.

Bokslut

27 §

Ett konglomerats holdingsammanslutnings bokslut

Ett konglomerats holdingsammanslutnings räkenskapsperiod är ett kalenderår. När ett konglomerat inleder eller avslutar sin verksamhet får räkenskapsperioden vara kortare eller längre än ett kalenderår, dock högst 18 månader.

Ett konglomerats holdingsammanslutnings bokslut skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

28 §

Koncernbokslut

Om en koncerns moderföretag är ett konglomerats moderföretag enligt denna lag och denna lag tillämpas på konglomeratet, tillämpas på upprättandet av koncernbokslut vad som bestäms nedan i detta kapitel.

Sådana koncernföretags bokslut på vilka tillämpas 4 kap. kreditinstitutslagen eller 10 kap. lagen om försäkringsbolag får

sammanställas med koncernbokslutet utan att de bokslutsprinciper som dessa bestämmelser förutsätter ändras.

Ett i 2 mom. avsett koncernföretags dotterföretag och intresseföretag behöver inte sammanställas med koncernbokslutet med iakttagande av vad som bestäms om upprättandet av ett sådant koncernföretags koncernbokslut.

I koncernbalansräkningen skall särskilt för sig anges tillgångarna och skulderna för företagen i finansbranschen, företagen i försäkringsbranschen och konglomeratets holdingsammanslutning och i koncernresultaträkningen på motsvarande sätt särskilt för sig intäkterna och kostnaderna för företagen i finansbranschen, företagen i försäkringsbranschen och konglomeratets holdingsammanslutning.

29 §

Närmare bestämmelser, anvisningar, utlåtanden och tillstånd

Närmare bestämmelser om scheman för balansräkningen och resultaträkningen, finansieringsanalysen, upplysningarna i noterna till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och i verksamhetsberättelsen, scheman för koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys, upplysningarna i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationerna och specifikationerna av noterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Finansinspektionen kan dessutom ge utlåtanden och anvisningar om hur bestämmelserna i detta kapitel skall tillämpas på en sådan koncern som avses i detta moment vars moderföretag enligt bokföringslagen är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett sådant konglomerats holdingsammanslutning där den andel som företagen i finansbranschen står för i konglomeratet är större än den andel som företagen i försäkringsbranschen står för vid beräkning enligt 4 § 2 mom. 1 punkten, samt på ansökan av ett dylikt moderföretag

av särskilda skäl bevilja tillstånd att för viss tid avvika från bestämmelserna i detta kapitel, om undantaget behövs för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av koncernens resultat och ekonomiska ställning.

Vad som i 1 mom. bestäms om Finansinspektionens rätt att ge anvisningar, utlåtanden och tillstånd tillämpas på motsvarande sätt på Försäkringsinspektionen, om koncernens moderföretag är ett försäkringsbolag eller ett sådant konglomerats holdingsammanslutning där företagen i försäkringsbranschen står för en andel i konglomeratet som beräknad på det sätt som nämns i momentet är större än den andel som företagen i finansbranschen står för.

Innan anvisningar, utlåtanden och tillstånd som avses i 1 och 2 mom. ges skall tillsynsmyndigheten inhämta utlåtande av den andra tillsynsmyndigheten samt, om saken är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller lagen om aktiebolag eller lagen om andelslag, av bokföringsnämnden.

30 §

Tillämpning av internationella redovisningsstandarder

På företag som upprättar bokslut eller koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder tillämpas inte vad som bestäms i detta kapitel. Genom förordning av statsrådet kan dock bestämmelser utfärdas om lämnande av tilläggsuppgifter som inte förutsätts enligt de internationella redovisningsstandarderna.

5 kap.

Tillsynsmyndigheternas uppgifter

31 §

Den samordnande tillsynsmyndighetens uppgifter

Den samordnande tillsynsmyndigheten har till uppgift att

1) övervaka att företag som hör till ett konglomerat fullgör sina skyldigheter enligt denna lag,

2) tillsammans med de andra centrala tillsynsmyndigheterna minst en gång per år göra en bedömning av hur klar konglomeratets struktur är med tanke på tillsynen, av organisationens funktion, den interna kontrollens tillräcklighet, de verkningar som konglomeratets interna affärstransaktioner har på konglomeratets reglerade företag, konglomeratets riskkoncentrationer samt kapitalbasens och risktäckningskapacitetens tillräcklighet,

3) samordna tillsynen över konglomeratet och tillsammans med de andra centrala tillsynsmyndigheterna årligen utarbeta en plan för tillsynen över konglomeratet,

4) i samarbete med de andra centrala tillsynsmyndigheterna utarbeta en plan för förfarandet i krissituationer,

5) meddela företag som hör till ett konglomerat anvisningar för iakttagandet av denna lag,

6) be att den andra tillsynsmyndigheten utför granskning i de till ett konglomerat hörande företag som står under dennas tillsyn så ofta och i den omfattning som behövs för tillsynen över konglomeratet utöver den tillsyn som den andra tillsynsmyndigheten annars utövar med stöd av den lagstiftning som gäller den samt själv utföra granskning i de till ett konglomerat hörande företag som inte annars står under offentlig tillsyn eller i vilka den andra tillsynsmyndigheten inte inom skälig tid sedan ovan avsedda begäran inkommit har utfört granskningen, och

7) göra nödvändiga framställningar till de andra tillsynsmyndigheterna om de åtgärder som den samordnande tillsynsmyndigheten anser motiverade på grundval av de upplysningar som erhållits om ett konglomerat.

Innan den samordnande tillsynsmyndigheten meddelar en anvisning enligt 1 mom. 5 punkten skall den begära de andra tillsynsmyndigheternas utlåtande om anvisningen samt på förhand meddela den andra tillsynsmyndigheten om granskning enligt 6 punkten av ett tillsynsobjekt som övervakas av sistnämnda tillsynsmyndighet.

32 §

Utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna

Den samordnande tillsynsmyndigheten skall omedelbart tillställa de övriga tillsynsmyndigheterna beslut som den fattat med stöd av denna lag, anmälningar som den erhållit med stöd av denna lag och andra upplysningar som är viktiga för tillsynen över ett konglomerat samt utredningar och planer som utarbetats med stöd av 31 §.

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen skall på eget initiativ tillställa den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som behövs för fullgörandet av uppgifterna enligt 31 § samt viktiga beslut som fattats om tillsynsobjekten och påföljder för tillsynsobjekten. Dessutom skall Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen på begäran av den samordnande tillsynsmyndigheten tillställa denna andra upplysningar som finns hos tillsynsmyndigheten och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konglomeratet.

Utöver utbytet av upplysningar som är nödvändiga med tanke på tillsynen över ett konglomerat skall Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen på eget initiativ tillställa varandra och andra tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över företag som hör till ett konglomerat upplysningar som de erhållit vid tillsynen och som kan ha avgörande betydelse med tanke på den andra tillsynsmyndighetens tillsynsuppgifter.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

33 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ inom ett företag som hör till ett konglomerat eller inom dess ombud

eller inom något annat företag som agerar på uppdrag av ett företag som hör till konglomeratet eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon kund till ett företag som hör till konglomeratet eller hos någon annan person med anknytning till företagets verksamhet eller om någons personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Uppgifter som skall hållas hemliga får inte heller lämnas till bolagsstämma, andelsstämma eller fullmäktige eller till aktieinnehavare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet. Om tystnadsplikten i ett kreditinstitut som hör till ett konglomerat och i ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp, i ett värdepappersföretag och i ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp, i ett fondbolag, ett försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning och i ett tjänsteföretag enligt 1 kap. 5 b § lagen om försäkringsbolag bestäms särskilt.

Ett företag enligt 1 mom. som hör till ett konglomerat är skyldigt att lämna ut uppgifter som avses i 1 mom. till åklagar- och förundersökningsmyndigheterna för utredning av brott samt till andra tillsynsmyndigheter som enligt lag har rätt att få sådana uppgifter.

Ett företag enligt 1 mom. som hör till ett konglomerat har rätt att lämna uppgifter som avses i 1 mom. till en sammanslutning som hör till samma konglomerat för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, marknadsföring samt konglomeratets riskhantering. Vad som ovan i detta moment bestäms om lämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § personuppgiftslagen.

34 §

Skyldighet för ett företag som hör till ett konglomerat att lämna upplysningar till företaget i toppen av konglomeratet

Företag som hör till ett konglomerat skall utan hinder av vad som bestäms någon annanstans i lag vara skyldiga att lämna företaget i toppen av konglomeratet upplysningar som det behöver för fullgörandet av sina skyldigheter enligt denna lag. Företaget i toppen av konglomeratet har samma tystnadsplikt som det företag som lämnat upplysningarna.

35 §

Vite och andra befogenheter

Om ett företag som hör till ett konglomerat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt denna lag, kan den tillsynsmyndighet som övervakar företaget eller, om företaget inte på något annat sätt än med stöd av denna lag står under offentlig tillsyn, den samordnande tillsynsmyndigheten vid vite ålägga företaget att fullgöra en sådan skyldighet.

På utdömande av vite tillämpas vad som särskilt bestäms om utdömande av vite som den i 1 mom. avsedda tillsynsmyndigheten förelagt.

Utöver vad som bestäms i denna lag gäller i fråga om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i egenskap av samordnande tillsynsmyndighet med avseende på ett konglomerats holdingsammanslutning vad som bestäms i lagen om Finansinspektionen (587/2003) och i fråga om Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter i egenskap av samordnande tillsynsmyndighet med avseende på ett konglomerats holdingsammanslutning vad som bestäms i lagen om försäkringsbolag.

36 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligt i strid med i 12 eller 13 § förvärvar aktier eller andelar skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat dömas till böter.

37 §

Skadeståndsskyldighet

Styrelsemedlemmarna, förvaltningsrådets medlemmar och verkställande direktören i ett konglomerats holdingsammanslutning är skyldiga att ersätta en skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vållande har orsakat genom brott mot denna lag eller förordningar eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

38 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . Genom denna lag upphävs lagen den 25 januari 2002 om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002). Bestämmelserna i 3 kap. i den upphävda lagen tillämpas dock till den 1 januari 2005. Bestämmelserna i 3 och 4 kap. i denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Om konglomeratets stora kundrisker överskrider den gräns som anges i 22 § 1 eller 2 mom. när lagen träder i kraft, tillämpas på konglomeratet inte vad som bestäms i nämnda moment. Konglomeratets kundrisker eller det sammanräknade beloppet av de stora kundrisker som avses i den nämnda paragrafens 2 mom. får i dessa fall dock inte öka från den nivå de hade när lagen trädde i kraft.

2.

Lag**om ändring av kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) 67 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1683/1995 och 1340/1997,

ändras 5 § 5 mom., 8 §, 10 § 2 mom., 16 § 1 mom., 17 a § 1—3 mom., 19 a § 1 mom., rubriken för 7 kap., 68 § 1 mom., 70 § 4 mom. 4 punkten samt rubriken för och 1 och 2 mom. i 71 a §, av dessa lagrum 5 § 5 mom., 16 § 1 mom., 19 a § 1 mom. samt rubriken för och 1 och 2 mom. i 71 a § sådana de lyder i lag 45/2002, 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 69/2003 och lag 588/2003, 10 § 2 mom. och 17 a § 1—3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 588/2003, 68 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 1340/1997 och 70 § 4 mom. sådant det lyder i lag 75/2003, samt

fogas till lagen nya 9 a och 9 b §, till 10 §, sådan den lyder i nämnda lag 588/2003, ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., till 11 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 949/1996 och i nämnda lag 588/2003, ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., till 16 §, sådan den lyder i nämnda lag 45/2002, nya 2 och 3 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 4 och 5 mom., samt nya 6 och 7 mom., till lagen nya 68 a §, till 70 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 588/2002 och 75/2003, ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., till 71 a §, sådan den lyder i nämnda lag 45/2002, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 79 §, sådan den lyder i nämnda lag 1340/1997, ett nytt 6 mom., till 80 §, sådan den lyder i nämnda lag 558/2003, ett nytt 2 mom., och till 81 §, sådan den lyder i nämnda lag 1340/1997 och 75/2003, ett nytt 3 mom., som följer:

5 §

Koncern och konsolideringsgrupp

Utöver vad som bestäms ovan betraktas vid tillämpningen av 16 § 4 mom. samt 21, 22 och 65 d § i denna lag som en konsolideringsgrupps moderföretag och ett finansiellt institut, om inte Finansinspektionen beslutar något annat i ett enskilt fall, ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/) när företagen i finansbranschen står för en andel i konglomeratet som beräknad i enlighet med 4 § 2 mom. 1 punkten i nämnda lag är större än den andel som företagen i

försäkringsbranschen står för, och som en konsolideringsgrupps dotterföretag fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) där konsolideringsgruppens moderföretag har bestämmande inflytande enligt 2 mom. 1 punkten. Innan Finansinspektionen fattar ett beslut som avses i detta moment skall den begära utlåtande i ärendet av de andra centrala tillsynsmyndigheterna.

8 §

Firma

Andra än depositionsbankerna, Finlands Bank och Nordiska Investeringsbanken får inte i sin firma använda benämningen

”bank”, om det inte är uppenbart att användningen av ordet inte på ett missvisande sätt hänvisar till depositionsbankernas verksamhet.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. får ett företag i sin firma använda en hänvisning till firman i fråga om en depositionsbank som hör till samma koncern, konsolideringsgrupp eller finans- och försäkringskonglomerat som företaget. Ett företag som hör till sammanslutningen av andelsbanker får dessutom i sin firma använda en hänvisning till andelsbankerna.

Vad som bestäms ovan i denna paragraf gäller även bifirma och sekundärt kännetecken.

9 a §

Regionalt tillämpningsområde för bestämmelser som tillämpas på en konsolideringsgrupp

Vad som i denna lag föreskrivs om en konsolideringsgrupp tillämpas på en konsolideringsgrupp till vilken åtminstone ett finskt kreditinstitut hör och

1) vars moderföretag har hemort i Finland, eller

2) vars moderföretag har hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och följande båda av de följande villkoren uppfylls:

a) i moderföretagets hemstat finns inte ett kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen,

b) balansomslutningen för ett finskt kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen är större än balansomslutningen för något annat kreditinstitut som har hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Lagen tillämpas dessutom på sådana andra än i 1 mom. avsedda konsolideringsgrupper som uppfyller samtliga följande villkor:

1) konsolideringsgruppens moderföretag eller åtminstone ett kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen har hemort i Finland,

2) konsolideringsgruppens moderföretag och åtminstone ett kreditinstitut som hör till

konsolideringsgruppen har hemort i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3) Finansinspektionen har på det sätt som avses i 9 b § 2 mom. kommit överens med de tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över de utländska kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen om att Finansinspektionen är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen och att finsk lag tillämpas på den gruppbaseade tillsynen.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. tillämpas lagen inte om Finansinspektionen har kommit överens med de andra tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över de utländska kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen om att en behörig tillsynsmyndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tar på sig ansvaret för den gruppbaseade tillsynen.

9 b §

Överföring av tillsynsuppgiften på en annan tillsynsmyndighet

Med avvikelse från vad som bestäms i 9 a § kan Finansinspektionen med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ingå avtal om att en tillsynsmyndighet i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen. Ett i momentet avsett avtal kan ingås om moderföretaget i konsolideringsgruppen inte är ett finskt reglerat företag.

Finansinspektionen kan enligt villkoren i 9 a § 2 mom. med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ingå avtal om att Finansinspektionen är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen i en konsolideringsgrupp som avses i 9 a § 2 mom.

I 1 och 2 mom. avsedda avtal kan ingås om det finns vägande skäl därtill med hänsyn till

en effektiv gruppbaserad tillsyn. En skriftlig avsiktsförklaring skall upprättas om avtalet och denna förklaring skall undertecknas av alla tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över de kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen samt delges moderföretaget i konsolideringsgruppen.

10 §

Koncession

Insättningsgarantifondens utlåtande skall begäras om en depositionsbanks koncessionsansökan. Dessutom skall begäras ett utlåtande från ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet enligt sin bolagsordning kan tillhandahålla investerings tjänster.

Om koncession söks av en sammanslutning som är dotterföretag till ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag med verksamhetstillstånd i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av ett dotterföretag till ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretags eller försäkringsbolags moderföretag, skall utlåtande av den statens berörda tillsynsmyndighet begäras. På samma sätt skall förfaras om samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i den koncessionssökande sammanslutningen som i det ovan angivna kreditinstitutet, värdepappersföretaget eller försäkringsbolaget. I begäran om utlåtande som avses i detta moment skall den som ger utlåtande uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos direktörer som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp samt att överlämna de uppgifter om ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över kreditinstitutet.

11 §

Beviljande av koncession

Om kreditinstitutet hör till en sådan konsolideringsgrupp på vilken med stöd av 9 a § finsk lag inte tillämpas, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan säkerställa att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på ett sätt som motsvarar denna lag eller att kreditinstitutets tillhörighet till en sådan konsolideringsgrupp inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet. Kreditinstitutets tillhörighet till en konsolideringsgrupp som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet, såvida det inte kan visas att den konsoliderade soliditeten, de konsoliderade stora kundriskerna, konsolideringsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om en holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag. Vad som i detta moment bestäms om konsolideringsgrupper tillämpas även på andra finans- och försäkringskonglomerat än de som avses i 6 § 1 eller 2 mom. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

16 §

Kreditgivning och investering i vissa fall

Beslut som gäller kreditgivning och därmed jämförbar annan finansiering till en fysisk person, en sammanslutning eller stiftelse som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och beslut om investeringar i ett företag som hör till den närmaste kretsen samt de allmänna villkoren för beviljande av sådana kredit och investeringar skall godkännas i kreditinstitutets styrelse. På villkoren för i denna paragraf avsedda andra affärstransaktioner än sedvanliga personalkrediter tillämpas vad som bestäms i 71 a § 3 mom.

Till ett kreditinstituts närmaste krets hör

1) den som på grundval av ägande, optionsrätt eller konverteringslån innehar eller kan inneha minst 5 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller det

röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i en sammanslutning som hör till kreditinstitutets koncern eller i en sammanslutning som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet, om inte det bolag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen,

2) medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, medlemmarna och suppleanterna i styrelsen, verkställande direktören och dennes suppleant, revisorerna samt den som har motsvarande ställning i ett sådant företag som avses i 1 punkten,

3) en i 2—3 punkten nämnd persons barn samt make eller den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande,

4) en sammanslutning och en stiftelse där den som avses ovan i detta moment ensam eller tillsammans med någon annan har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § bokföringslagen.

Kreditinstitutet skall föra en förteckning över de fysiska personer, sammanslutningar och stiftelser som avses i 2 mom. Uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt krediter som beviljats i förteckningen nämnda fysiska personer, sammanslutningar och stiftelser samt i 1 mom. avsedda beslut eller villkor gällande investeringar i en sammanslutning skall anmälas till Finansinspektionen.

Vad som ovan i denna paragraf bestäms om kreditinstitut tillämpas på motsvarande sätt på finska finansiella institut som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Finansinspektionen kan meddela de närmare föreskrifter som med tanke på tillsynen behövs i fråga om registreringen av beslut som avses i 1 mom. samt i fråga om förande av en förteckning som avses i 3 mom. och anmälan till Finansinspektionen av uppgifter som avses i nämnda moment. Finansinspektionen kan dessutom med tanke på tillsynen meddela närmare föreskrifter om i vilka fall ett i 2 mom. 1 punkten avsett bolag anses vara av liten betydelse med avseende på hela koncernen.

17 a §

Ledningen av kreditinstitut och holdingsammanslutningar

Ett kreditinstituts styrelse och verkställande direktör skall leda kreditinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och dennes suppleant skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De skall dessutom ha sådan allmän kännedom om kreditinstitutsverksamhet som kan anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om han eller hon under de fem senaste åren genom en dom som har vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som styrelsemedlem eller suppleant eller som verkställande direktör eller dennes suppleant i kreditinstitutets holdingsammanslutning.

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara ett kreditinstituts styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller dennes suppleant, om

1) personen vid skötseln av sina uppgifter har ådagalagt uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet, insättarnas eller investerarnas ställning eller borgenärernas fördel, eller

2) personen inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom.

19 a §

Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett kreditinstitut eller ett företag inom dess

konsolideringsgrupp får inte förvärva i 1 kap. 5 § bokföringslagen avsett bestämmande inflytande i ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält detta till Finansinspektionen på förhand eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

7 kap.

Likviditet

68 §

Generalklausul om riskkontroll

Ett kreditinstitut och till dess konsolideringsgrupp hörande företag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att kreditinstitutets soliditet eller konsoliderade soliditet eller kreditinstitutets likviditet utsätts för väsentlig fara. Kreditinstitutet och de till dess konsolideringsgrupp hörande företagen skall ha med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskkontrollsystem.

68 a §

Övervakningen av riskkoncentrationer

Ett kreditinstitut skall följa de länderrisker, valutarisker, ränterisker och branschrisker som ingår i dess affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Kreditinstitutet skall lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om ett kreditinstitut och dess risker tillämpas på motsvarande sätt på en holdingsammanslutning och en

konsolideringsgrupps totala risker.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet beträffande anmälningsskyldigheten enligt denna paragraf samt ange hur ofta anmälningarna skall göras.

70 §

Begränsningar av kundriskerna

Till kundriskerna hänförs inte vid tillämpningen av denna paragraf

4) sådana i 1 mom. avsedda fordringar, investeringar samt förbindelser utanför balansräkningen som hänför sig till ett kreditinstituts dotterföretag, om dotterföretaget är ett kreditinstitut, finansiellt institut eller tjänsteföretag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet; vad som i denna punkt föreskrivs om företag som hör till en konsolideringsgrupp tillämpas på motsvarande sätt på sådana i 17 § lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda företag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet och som är dotterföretag till kreditinstitutet.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut bevilja tillstånd att avvika från de begränsningar som föreskrivs i denna paragraf, om en stor kundrisk hänför sig till något annat än ett i 4 mom. 4 punkten avsett kreditinstitut, finansiellt institut, tjänsteföretag eller försäkringsbolag som hör till samma konsolideringsgrupp eller finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment skall tillämpas också vid beräkningen av de kundrisker som gäller medlemskreditinstitut i det centralinstitut för sammanslutningen av andelsbanker som avses i 3 § lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, om en stor kundrisk hänför sig till de i nämnda paragraf avsedda instituten som hör till sammanslutningen.

 71 a §

Interna affärstransaktioner

Ett kreditinstitut eller, om kreditinstitutet hör till en konsolideringsgrupp, konsolideringsgruppens moderföretag skall till Finansinspektionen anmäla sådana affärstransaktioner där den ena parten är ett kreditinstitut eller ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp och den andra parten är

1) ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp,

2) ett företag som inte hör till samma konsolideringsgrupp, men som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller som är ett i bokföringslagen avsett ägarintresseföretag för kreditinstitutet eller för ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet,

3) en sådan i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) avsedd pensionsstiftelse som grundats av ett kreditinstitut eller av ett arbetsgivarföretag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som kreditinstitutet och vars verksamhetskrets omfattar personer som är anställda hos arbetsgivarföretaget, eller

4) en i lagen om försäkringskassor (1164/1992) avsedd pensionskassa vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos ett kreditinstitut eller ett arbetsgivarföretag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Den anmälan som avses i 1 mom. skall göras åtminstone en gång i kvartalet beträffande sådana affärstransaktioner vilkas värde eller, om flera affärstransaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, deras sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller 5 procent av kapitalbasen i fråga om en affärstransaktion i vilken ett kreditinstitut eller ett företag som hör till kreditinstitutets konsolideringsgrupp är part, om inte Finansinspektionen godkänner en

högre gräns.

Affärstransaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana affärstransaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag om dotterföretaget är ett finansiellt institut eller tjänsteföretag som hör till samma konsolideringsgrupp eller om dotterföretaget är ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter konsolideringsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

79 §

Konsoliderad kapitalbas

Om kapitalbasen för ett företag som hör till konsolideringsgruppen överstiger kapitalbasens minimibelopp i fråga om företaget, får av denna kapitalbas, till den del som överstiger kapitalbasens minimibelopp, beaktas endast den andel som hör till de övriga företagen inom konsolideringsgruppen. Sådan kapitalbas som avses i detta moment och som i fråga om utdelningsbarheten har begränsats med stöd av lag, bolagsordning eller stadgar eller myndighetsbeslut eller som i övrigt inte står till förfogande för att täcka förluster i andra företag inom konsolideringsgruppen får inte räknas till konsoliderad kapitalbas till den del beloppet av den överstiger kapitalbasens minimibelopp i företaget.

80 §

Skyldighet att öka kapitalbasen och den konsoliderade kapitalbasen

Om ett kreditinstitut är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det belopp som anges i 19 § i den nämnda lagen, tillämpas på kreditinstitutet på motsvarande sätt det som föreskrivs i 1 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i 1 mom. begära utlåtande om beslutet av de andra i nämnda lag avsedda centrala tillsynsmyndigheterna.

81 §

Begränsningar av vinstutdelningen till följd av soliditet och stora kundrisker

Om kreditinstitutet är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som anges i 19 eller 22 § i den nämnda lagen, tillämpas på kreditinstitutet och på ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp på motsvarande sätt det som föreskrivs i 1 och 2 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i 1 mom. begära utlåtande om beslutet av de andra i nämnda lag avsedda centrala tillsynsmyndigheterna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 23 § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 23 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1346/1997, samt ändras rubriken för 23 § som följer:

23 §

Generalklausul om riskkontroll

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 2 § samt
fogas till lagen en ny 5 a § som följer:

2 §

Minst en av kreditinstitutets stiftare och minst en styrelsemedlem samt verkställande direktören skall vara bosatta i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

5 a §

Har en borgenär motsatt sig fusion skall registermyndigheten begära Finansinspektionens utlåtande om hur ett verkställande av fusionen påverkar

borgenärens ställning och om fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstitutet. Registermyndigheten skall utan hinder av det som i 14 kap. 6 § 1 mom. lagen om aktiebolag föreskrivs om villkoren för beviljande av verkställighetstillstånd bevilja verkställighetstillstånd trots att borgenären motsätter sig detta, om Finansinspektionen i sitt utlåtande anser att verkställandet av fusionen inte försvagar borgenärens ekonomiska ställning och fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstitutet.

Denna lag träder i kraft den .

5.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) 2 § 2 mom. och 42 § 3 mom. samt
fogas till 73 § ett nytt 4 mom. som följer:

2 §

Minst en av stiftarna skall vara bosatt i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över banken eller skötseln av den enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

42 §

Minst en styrelsemedlem och verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över banken eller skötseln av den enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Den som är omyndig eller försatt i konkurs får inte vara principal, medlem i styrelsen eller förvaltningsrådet

och inte heller verkställande direktör.

73 §

Har en borgenär motsatt sig fusion skall registermyndigheten begära Finansinspektionens utlåtande om hur ett verkställande av fusionen påverkar borgenärens ställning och om fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstituten. Registermyndigheten skall utan hinder av det som i 3 mom. föreskrivs

om villkoren för beviljande av verkställighetstillstånd bevilja verkställighetstillstånd trots att borgenären motsätter sig detta, om Finansinspektionen i sitt utlåtande anser att verkställandet av fusionen inte försvagar borgenärens ekonomiska ställning och fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstituten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 2 och 3 §, av dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 77/2003, samt
 fogas till lagen en ny 23 a § som följer:

2 §

Minst en av kreditinstitutets stiftare och minst en styrelseledamot samt verkställande direktören skall vara bosatta i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

3 §

Den sammanslutning av banker som avses i denna lag utgörs av

- 1) sammanslutningens centralinstitut,
- 2) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut,
- 3) övriga sammanslutningar i centralinstitutets konsolideringsgrupp,
- 4) medlemskreditinstitutet,
- 5) sammanslutningarna i medlemskreditinstitutens konsolideringsgrupp,
- 6) sådana kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag varav de ovan nämnda sammanslutningarna ensamma eller tillsammans äger över hälften, om samtliga av följande villkor uppfylls:
 - a) centralinstitutet och medlemskreditinstitutet svarar för varandras skulder och förbindelser enligt 45 och 46 § i denna lag,
 - b) kapitaltäckningen, likviditeten och kundriskerna i de till sammanslutningen hörande instituten övervakas konsoliderat på sammanslutningsnivån.

c) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut är ett i kreditinstitutslagen avsett dotterföretag till centralinstitutet.

Centralinstitutet är ett andelslag som avses i 2 § lagen om andelslag och som är behörigt att styra medlemskreditinstitutet. Centralinstitutet är skyldigt att ge medlemskreditinstitutet anvisningar för deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten, kapitaltäckningen och riskkontrollen samt skyldigt att utöva tillsyn över deras verksamhet. När centralinstitutet ger anvisningar, utövar tillsyn, beviljar tillstånd eller annars fullgör sina i denna lag avsedda uppgifter får det inte utan grundad anledning försätta medlemskreditinstitutet i sinsemellan olika ställning. Centralinstitutet är ett sådant finansiellt institut som avses i 3 § kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet och den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut har ett förvaltningsråd. Ledamöterna i centralinstitutets förvaltningsråd skall utgöra majoriteten i affärsbankens förvaltningsråd. Ordföranden för centralinstitutets styrelse är ordförande för den affärsbanks styrelse som avses i 1 mom. 2 punkten.

Till centralinstitutets konsolideringsgrupp räknas centralinstitutet och dess holdingsammanslutning samt kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag som är dotterföretag till centralinstitutet eller dess holdingsammanslutning. Till konsolideringsgruppen räknas dessutom kreditinstitut eller finansiella institut eller tjänsteföretag som har gemensam förvaltning med centralinstitutet eller dess holdingsammanslutning eller med

dotterföretag till dem eller gemensam ledning med centralinstitutet, dess holdingsammanslutning eller deras dotterföretag.

Medlemskreditinstitutet skall vara medlemmar av centralinstitutet. Medlemskreditinstitutet kan utgöras av andelsbankerna, de andelsbanksaktiebolag som avses i 32 §, den affärsbank som är centralt finansiellt institut för andelsbankerna samt de kreditinstitut i vilka de institut som hör till sammanslutningen ensamma eller tillsammans innehåller mer än hälften av rösträtten.

23 a §

Har en borgenär motsatt sig fusion skall registermyndigheten begära Finansinspektionens utlåtande om hur ett verkställande av fusionen påverkar

borgenärens ställning och om fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstitutet. Registermyndigheten skall utan hinder av det som i 16 kap. 12 § 3 mom. lagen om andelslag föreskrivs om villkoren för beviljande av verkställighetstillstånd bevilja verkställighetstillstånd trots att borgenären motsätter sig detta, om Finansinspektionen i sitt utlåtande anser att verkställandet av fusionen inte försvagar borgenärens ekonomiska ställning och fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstitutet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1996 om värdepappersföretag (579/1996) 6 § 5 mom., 12 b § 1—3 mom., 15 b § 1 mom. och rubriken för 31 §, av dessa lagrum 6 § 5 mom., 15 b § 1 mom. och rubriken för 31 § sådana de lyder i lag 48/2002 och 12 b § 1—3 mom. sådana de lyder i lag 596/2003, samt

fogas till 10 §, sådan den lyder i nämnda lag 596/2003, nya 2 och 5 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom. och det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., samt till 31 §, sådan den lyder i lag 1347/1997 och i nämnda lagar 48/2002 och 596/2003, ett nytt 7 mom. som följer:

6 §

Konsolideringsgrupp

Det som i 9 a och 9 b § kreditinstitutslagen föreskrivs om regionalt tillämpningsområde för bestämmelser om kreditinstituts konsolideringsgrupper skall på motsvarande sätt tillämpas på värdepappersföretags konsolideringsgrupper.

10 §

Beviljande av verksamhetstillstånd

Om värdepappersföretaget hör till en konsolideringsgrupp på vilken med stöd av 6 § 5 mom. finsk lag inte tillämpas, är en ytterligare förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd att man kan säkerställa att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på ett sätt som motsvarar denna lag eller att

värdepappersföretagets tillhörighet till en sådan konsolideringsgrupp inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i värdepappersföretagets verksamhet. Värdepappersföretagets tillhörighet till en konsolideringsgrupp som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i värdepappersföretagets verksamhet, såvida det inte kan visas att den konsoliderade soliditeten, de konsoliderade stora kundriskerna, konsolideringsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om en holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag. Vad som i detta moment föreskrivs om konsolideringsgrupper tillämpas även på sådana finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/) och på vilka finsk lag med stöd av 6 § i den nämnda lagen inte tillämpas.

Om verksamhetstillstånd söks av en sammanslutning som är dotterföretag till ett värdepappersföretag, kreditinstitut eller försäkringsbolag med verksamhetstillstånd i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av ett dotterföretag till ett sådant värdepappersföretags, kreditinstituts eller försäkringsbolags moderföretag, skall utlåtande av den statens berörda tillsynsmyndighet begäras. På samma sätt skall förfaras om samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i den sammanslutning som söker verksamhetstillstånd som i det ovan angivna värdepappersföretaget, kreditinstitutet eller försäkringsbolaget. I begäran om utlåtande som avses i detta moment skall den som ger utlåtande uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att överlämna de uppgifter om ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja verksamhetstillstånd eller utöva tillsyn över värdepappersföretaget.

12 b §

Ledningen av värdepappersföretag och holdingsammanslutningar

Ett värdepappersföretags styrelse och verkställande direktör skall leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och verkställande direktörens suppleant skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och verkställande direktörens suppleant skall dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om han eller hon under de fem senaste åren genom en dom som har vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som värdepappersföretagets styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller suppleant för verkställande direktören.

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara ett värdepappersföretags styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller suppleant för verkställande direktören, om

1) personen vid skötseln av sina uppgifter har ådagalagt uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i värdepappersföretagets verksamhet, investerarnas ställning eller borgenärernas fördel, eller om

2) personen inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom.

15 b §

Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett värdepappersföretag eller ett företag inom dess konsolideringsgrupp får inte förvärva i 1 kap. 5 § bokföringslagen (1336/1997) avsett bestämmande inflytande i ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält detta till Finansinspektionen på förhand eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

31 §

Minimibeloppet av kapitalbasen och interna affärstransaktioner

Om ett värdepappersföretag är ett i lagen

om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som anges i 19 eller 22 § i den nämnda lagen, tillämpas på värdepappersföretaget det som föreskrivs i 5 mom. samt på värdepappersföretag och företag som hör till dess konsolideringsgrupp det som föreskrivs i 6 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i 5 och 6 mom. begära utlåtande om besluten av de andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i den nämnda lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 15 och 31 § lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 juni 2003 om Finansinspektionen (587/2003) 15 § 4 mom. och 31 § som följer:

15 §

Granskningsrätt och rätt att få uppgifter

Vad som i 1—3 mom. föreskrivs om tillsynsobjekt skall också tillämpas på finska företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern eller konsolideringsgrupp som tillsynsobjektet eller som är dettas intresseföretag. Finansinspektionen har dessutom rätt att av ett tillsynsobjekt få de uppgifter som avses i 2 mom. om utländska företag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som tillsynsobjektet och om dettas utländska intresseföretag samt rätt att granska handlingar och övriga dokument som innehåller sådana uppgifter och som

tillsynsobjektet har i sin besittning samt att få kopior av dem. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om företag som hör till en inhemsk eller utländsk koncern eller konsolideringsgrupp tillämpas på motsvarande sätt på inhemska och utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till Finansinspektionen.

31 §

*Rätt att inspektera och få uppgifter om finska
företag inom utländska
konsolideringsgrupper eller finans- och
försäkringskonglomerat*

Finansinspektionen har rätt att inspektera företag i Finland som hör till ett utländskt kreditinstitut eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp och att inspektera i Finland etablerade dotterföretag till ett sådant företags moderföretag, om den tillsynsmyndighet som övervakar finanssektorn i staten i fråga har befogenheter att inspektera ett sådant företag och om tillsynsmyndigheten ber om inspektion för gruppbaserad tillsyn. I fråga om Finansinspektionens rätt att få uppgifter av företag som avses i detta moment tillämpas 15 §. Vad som i detta moment bestäms om konsolideringsgrupper tillämpas även på finans- och försäkringskonglomerat där det ingår minst ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag med hemort i en annan stat.

Om en tillsynsmyndighet som övervakar finanssektorn i en annan stat har behov av att i Finland granska uppgifter som är väsentliga för den gruppbaseade tillsynen eller tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat och som gäller ett företag som avses i 1 mom., skall tillsynsmyndigheten begära av Finansinspektionen att inspektionen utförs. Finansinspektionen skall då antingen utföra inspektionen själv eller låta den tillsynsmyndighet som begärt inspektionen

delta i den inspektion som Finansinspektionen utför.

Finansinspektionen skall på eget initiativ meddela den tillsynsmyndighet som avses i 1 mom., såvida Finansinspektionen inte avtalar något annat med den nämnda tillsynsmyndigheten, upplysningar om kapitaltäckning, stora kundrisker och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till en konsolideringsgrupp eller ett konglomerat som avses i det nämnda momentet samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om i 1 mom. avsedda konsolideringsgruppers eller konglomerats struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplysningar och dess tillförlitlighet, uppgifter enligt 71 a § kreditinstitutslagen om interna affärstransaktioner samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Finansinspektionen skall dessutom på begäran av den utländska tillsynsmyndigheten tillställa denna andra uppgifter som finns hos Finansinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konsolideringsgruppen eller konglomeratet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 1 kap. 5 b §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 a kap. 17 §, 7 kap. 3 § 1 mom., 10 kap. 11 § 5 mom., rubriken för 14 kap. och 3 § och 14 b kap. 1 § 4, 5 och 9 punkten,

av dessa lagrum 1 kap. 5 b §, 2 a kap. 17 § och 10 kap. 11 § 5 mom. sådana de lyder i lag 49/2002, 2 kap. 1 a § 2 mom. och 7 kap. 3 § 1 mom. sådana de lyder i lag 611/1997 samt 14 kap. 3 § och 14 b kap. 1 § 4, 5 och 9 punkten sådana de lyder i lag 949/2000, samt

fogas i 2 kap. till 2 a §, sådan den lyder i lag 79/1999, nya 2 och 3 mom. och till 5 § ett nytt 2 mom. i stället för det 2 mom. som upphävts genom nämnda lag 611/1997, till 3 kap. 3 §, sådan den lyder i lag 389/1995 och i nämnda lag 949/2000, ett nytt 7 mom., till 14 kap. en ny 4 a § och till 14 b kap. 8 §, sådan den lyder i nämnda lag 949/2000, ett nytt 5 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

5 b §

I denna lag avses med försäkringsholdingsammanslutning ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag eller försäkringsföretag i tredje land och av vilka minst ett är ett försäkringsbolag enligt denna lag. Som försäkringsholdingsammanslutning betraktas dock inte ett konglomerats holdingsammanslutning som hör till tillämpningsområdet för lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/). Med företag som nämns ovan i denna paragraf avses moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag och försäkringsföretag i tredje land enligt definitionerna i 14 b kap. 1 §.

2 kap.

Försäkringsbolags bildande

1 a §

Minst en av stiftarna skall vara bosatt i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

2 a §

Om ett försäkringsaktiebolag som skall bildas kommer att vara dotterföretag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller dotterföretag till moderföretaget till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller om samma fysiska eller juridiska personer kommer att ha bestämmande inflytande såväl i det försäkringsbolag som skall bildas som i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall social- och hälsovårdsministeriet begära utlåtande om ansökan också av den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga.

I begäran om utlåtande som avses i 2 mom. skall den som ger utlåtande uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att överlämna de uppgifter gällande ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över försäkringsbolaget.

5 §

Om försäkringsbolaget hör till ett sådant finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan säkerställa att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konglomeratet på ett sätt

som motsvarar den nämnda lag eller att försäkringsbolagets tillhörighet till ett sådant konglomerat inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i bolagets verksamhet. Försäkringsbolagets tillhörighet till ett konglomerat som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i bolagets verksamhet, såvida det inte kan visas att konglomeratets solvens, riskkoncentrationerna, konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett konglomerats holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

2 a kap.

Bedrivande av direkt försäkring utomlands

17 §

Om ett utländskt försäkringsföretag har blivit dotterföretag till ett försäkringsbolag och försäkringsbolaget inte har gjort anmälan om förvärvet enligt 7 kap. 8 § i denna lag eller 13 § lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, skall försäkringsbolaget underrätta Försäkringsinspektionen om detta inom tre månader.

3 kap.

Delägarskap i försäkringsbolag

3 §

Om den som förvärvar ägarandelar som avses i 1 och 2 mom. är ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag med koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller moderföretag till ett sådant företag, eller en fysisk eller juridisk person som har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § bokföringslagen i ett sådant företag, skall Försäkringsinspektionen av den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga begära ett utlåtande enligt 2 kap. 2 a § 2

mom. om förvärvet.

7 kap.

Bolagets ledning

3 §

Minst en av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

11 §

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till ett försäkringsbolags eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och över företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat

3 §

Ett försäkringsbolag och en finsk försäkringsholdingsammanslutning skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för

utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 2 §. Det som ovan i denna paragraf föreskrivs om försäkringsföretag och finska försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den och upplysningarna behöver lämnas för att inspektionen skall kunna utföra de uppgifter som den har enligt den nämnda lagen.

4 a §

Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningar i ett företag i Finland som hör till ett finans- eller försäkringskonglomerat där det ingår minst ett försäkringsföretag med hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om den tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i den berörda staten begär granskning.

Om Försäkringsinspektionen ämnar granska ett företag som är beläget i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det också ingår ett finskt försäkringsbolag eller en försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar, skall inspektionen begära av den tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i den berörda staten att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningen eller att delta i den, om den tillsynsmyndighet som tagit emot begäran tillåter det.

Om den tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet behöver granska ett företag i Finland som hör till ett finans- eller försäkringskonglomerat där det också ingår ett försäkringsföretag med hemort i den berörda staten, skall tillsynsmyndigheten

begära av Försäkringsinspektionen att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen skall uppfylla begäran genom att antingen utföra granskningen själv eller låta den tillsynsmyndighet som framställt begäran delta i granskningen. Försäkringsinspektionen kan som hjälp vid granskningen anlita en utomstående revisor eller annan sakkunnig.

Försäkringsinspektionen skall på eget initiativ meddela en annan tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, såvida Försäkringsinspektionen inte avtalar något annat med den nämnda tillsynsmyndigheten, upplysningar om solvens, stora kundrisker och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om konglomeratets struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplysningar och dess tillförlitlighet, uppgifter om interna affärstransaktioner mellan företag inom konglomeratet samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Försäkringsinspektionen skall dessutom på begäran av en tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillställa denna andra uppgifter som finns hos Försäkringsinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konglomeratet.

14 b kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag, en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen (1607/1993),

5) *anknutet företag* ett dotterföretag, ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen,

9) *mångbranschholdingsammanslutning* ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredje land, ett utländskt återförsäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller en i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedd konglomerats holdingsammanslutning och som har minst

ett försäkringsbolag enligt denna lag bland sina dotterföretag.

8 §

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 9 § 3 mom. och 12 §, av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 419/2003, 9 § 3 mom. sådant det lyder i lag 640/1997 och 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 51/2002, samt *fogas* till 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1208/1998 och 83/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 §, 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a §, 5 a § 2 mom. och 5 b och 6 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

6 §

Koncession

En förutsättning för att koncession skall beviljas är att minst hälften av stiftarna är bosatt i eller, om en stiftare är en juridisk person, har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över bolaget

eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

9 §

*Arbetspensionsförsäkringsbolagets
förvaltningsråd och styrelse*

Styrelsemedlemmarna skall vara väl ansedda och de skall ha tillräcklig kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen skall det finnas tillräcklig sakkunskap om placeringsverksamhet. De som skall väljas till medlemmar och suppleanter i förvaltningsrådet eller styrelsen skall ge sitt daterade och undertecknade samtycke till uppdraget innan de blir valda. Vad som i 7 kap. 1 a § 3 och 4 mom. samt 4 och 5 § lagen om försäkringsbolag och i 16 kap. 4 § lagen om aktiebolag bestäms om styrelsemedlemmar, suppleanter och ordförande tillämpas på motsvarande sätt på förvaltningsrådets medlemmar, suppleanter och ordförande.

12 §

Särskilda behörighetsvillkor för ledningen

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara medlem av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktör.

Minst hälften av medlemmarna i styrelsen och förvaltningsrådet samt verkställande

direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över bolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

Majoriteten av det totala antalet medlemmar i förvaltningsrådet och styrelsen skall bestå av personer som inte är anställda hos samma kreditinstitut eller finansiella institut eller försäkringsbolag eller ett bolag som hör till samma koncern som institutet eller försäkringsbolaget och som inte är medlemmar i ett sådant institut eller försäkringsbolags eller annat bolags förvaltningsråd eller styrelse.

Den som är medlem i styrelsen eller förvaltningsrådet för ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte vara medlem i förvaltningsrådet eller styrelsen för ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag.

Verkställande direktören för ett arbetspensionsförsäkringsbolag eller direktörens suppleant får inte vara anställd hos eller revisor för ett kreditinstitut eller finansiellt institut, ett fondbolag, ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller något annat försäkringsbolag eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/) avsedda konglomerat som institutet, fondbolaget eller försäkringsbolaget. Verkställande direktören för ett arbetspensionsförsäkringsbolag eller direktörens suppleant får inte vara medlem i styrelsen eller förvaltningsrådet för ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den .

11.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 a kap. 1 § 9 punkten, sådan den lyder i lag 952/2000,

ändras 1 kap. 6 a §, 2 kap. 1 § 2 mom., 6 kap. 3 §, 10 kap. 4 a §, 11 kap. 8 §, 12 kap. 5 § 2 mom., 12 a kap. 1 § 4, 5 och 10 punkten, 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 kap. 6 a § sådan den lyder i lag 638/2000, 2 kap. 1 § 2 mom., 11 kap 8 § i lag 340/2000, 6 kap. 3 § sådan den lyder i lag 483/1993 och i nämnda lag 340/2000, 10 kap. 4 a §, 12 a kap. 1 § 4, 5 och 10 punkten, 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom. sådana de lyder i lag 952/2000, och 12 kap. 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 81/1999, samt

fogas till 1 kap. en ny 6 b §, till 6 kap. en ny 3 a §, till 10 kap. 9 b §, sådan den lyder i nämnda lag 340/2000, nytt 3 mom., till 12 kap. 4 §, sådan den lyder i nämnda lag 340/2000, ett nytt 5 mom. och till 12 a kap. 8 §, sådan den lyder i nämnda lag 952/2000, ett nytt 5 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

6 a §

I denna lag avses med tjänsteföretag en sammanslutning som för en

försäkringsförening producerar tjänster som hänförs till föreningens huvudsakliga verksamhet. Med tjänsteföretag avses också en sammanslutning som huvudsakligen producerar tjänster för en eller flera försäkringsföreningar genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter.

6 b §

I denna lag avses med försäkringsholdingsammanslutning ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag eller försäkringsföretag i tredje land och av vilka minst ett är en försäkringsförening enligt denna lag. Som försäkringsholdingsammanslutning betraktas dock inte ett konglomerats holdingsammanslutning som hör till tillämpningsområdet för lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/). Med företag som nämns ovan i denna paragraf avses moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag och försäkringsföretag i tredje land enligt definitionerna i 12 a kap. 1 § i denna lag.

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

1 §

Minst en av stiftarna skall vara bosatt i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsföreningen eller skötseln av den enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

6 kap.

Försäkringsföreningens ledning

3 §

Minst en av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsföreningen eller skötseln av den enligt sunda och

försiktiga affärsprinciper.

En försäkringsförenings styrelse och verkställande direktör skall leda försäkringsföreningen med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara väl ansedda och ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som kan anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsföreningens verksamhet.

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara medlem av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktör.

En försäkringsförening skall omedelbart meddela ändringar i fråga om sina i 2 mom. avsedda förvaltningspersoner till Försäkringsinspektionen.

Vad som i 2—4 mom. bestäms om försäkringsföreningars förvaltningspersoner tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsholdingsammanslutningar.

3 a §

Verkställande direktören för en försäkringsförening och dennes suppleant får inte vara verkställande direktör eller dennes suppleant för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma koncern som försäkringsföreningen eller för ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsföreningen.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

4 a §

En försäkringsförening och en försäkringsholdingsammanslutning skall ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskkontrollsystem med beaktande av arten och omfattningen av föreningens verksamhet. Försäkringsinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om hur den

interna kontrollen och riskkontrollen skall ordnas.

9 b §

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till en försäkringsförenings eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

8 §

Betydande eller principiella beslut som gäller kreditgivning till ett samfund som hör till samma koncern som försäkringsföreningen eller till ett samfund som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsföreningen och betydande eller principiella beslut om investeringar i ett sådant samfund skall fattas av försäkringsföreningens styrelse.

Vad som i 1 mom. bestäms om kreditgivning tillämpas på motsvarande sätt på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

4 §

Vad som i 3 mom. bestäms om Försäkringsinspektionens rätt att granska en försäkringsförenings och dess dottersamfunds rörelse och övriga verksamhet tillämpas på motsvarande sätt på

en finsk försäkringsholdingsammanslutning och dess dottersamfund.

5 §

En försäkringsförening och en finsk försäkringsholdingsammanslutning skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom. Det som ovan i detta moment föreskrivs om försäkringsföreningar och finska försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på inhemska och utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den.

12 a kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag, en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen (1607/1993),

5) *anknutet företag* ett dotterföretag, ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen,

10) *mångbranschholdingsammanslutning* ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredje land, ett utländskt återförsäkringsföretag, en

försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och som har minst ett försäkringsbolag enligt denna lag bland sina dotterföretag.

5 §

För den extra tillsynen över en försäkringsförening enligt 2 § 1 mom. i detta kapitel skall föreningen utföra en beräkning av den jämkade solvensen vilken skall omfatta till försäkringsföreningen anknutna försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutningar, försäkringsföretag i tredje land, utländska återförsäkringsföretag samt kreditinstitut och finansiella institut enligt kreditinstitutslagen och värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (579/1996). I beräkningen skall dessutom beaktas andra företag som ingår i en försäkringsgrupp enligt 2 § 4 mom. på det sätt som ministeriet närmare bestämmer genom förordning. Beräkningen skall tillställas Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna på det sätt som inspektionen närmare bestämmer.

6 §

En finsk försäkringsholdingsammanslutning som är moderföretag till en försäkringsförening enligt 2 § 2 mom. i detta kapitel skall för den extra tillsynen utföra en beräkning av den jämkade solvensen vilken skall omfatta till moderföretaget anknutna försäkringsföretag,

försäkringsholdingsammanslutningar, försäkringsföretag i tredje land, utländska återförsäkringsföretag samt kreditinstitut och finansiella institut enligt kreditinstitutslagen och värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag. I beräkningen skall dessutom beaktas andra företag som ingår i en försäkringsgrupp enligt 2 § 4 mom. på det sätt som ministeriet närmare bestämmer genom förordning. Om en försäkringsförenings moderföretag är något annat företag enligt 2 § 2 mom. än en finsk försäkringsholdingsammanslutning, skall en försäkringsförening som ingår i gruppen utföra beräkningen. Beräkningen skall tillställas Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna på det sätt som inspektionen närmare bestämmer.

8 §

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

2.

Lag**om ändring av kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) 67 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1683/1995 och 1340/1997,

ändras 5 § 5 mom., 8 §, 10 § 2 mom., 16 § 1 mom., 17 a § 1—3 mom., 19 a § 1 mom., rubriken för 7 kap., 68 § 1 mom., 70 § 4 mom. 4 punkten samt rubriken för och 1 och 2 mom. i 71 a §, av dessa lagrum 5 § 5 mom., 16 § 1 mom., 19 a § 1 mom. samt rubriken för och 1 och 2 mom. i 71 a § sådana de lyder i lag 45/2002, 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 69/2003 och lag 588/2003, 10 § 2 mom. och 17 a § 1—3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 588/2003, 68 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 1340/1997 och 70 § 4 mom. sådant det lyder i lag 75/2003, samt

fogas till lagen nya 9 a och 9 b §, till 10 §, sådan den lyder i nämnda lag 588/2003, ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., till 11 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 949/1996 och i nämnda lag 588/2003, ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., till 16 §, sådan den lyder i nämnda lag 45/2002, nya 2 och 3 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 4 och 5 mom., samt nya 6 och 7 mom., till lagen nya 68 a §, till 70 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 588/2002 och 75/2003, ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., till 71 a §, sådan den lyder i nämnda lag 45/2002, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 79 §, sådan den lyder i nämnda lag 1340/1997, ett nytt 6 mom., till 80 §, sådan den lyder i nämnda lag 558/2003, ett nytt 2 mom., och till 81 §, sådan den lyder i nämnda lag 1340/1997 och 75/2003, ett nytt 3 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Koncern och konsolideringsgrupp

Utöver vad som bestäms ovan betraktas vid tillämpningen av 16 § 2 mom., 21 och 22 § samt 8 och 9 kap. i denna lag som en konsolideringsgrupps moderföretag och ett finansiellt institut, om inte finansinspektionen beslutar något annat i ett enskilt fall, ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat när företagen i finansbranschen står för en andel i konglomeratet som beräknad i enlighet med 6 § 2 mom. i nämnda lag är större än den andel som företagen i försäkringsbranschen

Utöver vad som bestäms ovan betraktas vid tillämpningen av 16 § 4 mom. samt 21, 22 och 65 d § i denna lag som en konsolideringsgrupps moderföretag och ett finansiellt institut, om inte *Finansinspektionen* beslutar något annat i ett enskilt fall, ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/) när företagen i finansbranschen står för en andel i konglomeratet som beräknad i enlighet med 4 § 2 mom. 1 punkten i nämnda lag är större än den andel som företagen i

Gällande lydelse

står för och som en konsolideringsgrupps dotterföretag fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) där konsolideringsgruppens moderföretag har bestämmande inflytande enligt 2 mom. 1 punkten. Innan finansinspektionen fattar ett beslut som avses i detta moment skall den begära utlåtande av Försäkringsinspektionen.

8 §

Firma

Utom depositionsbankerna får endast Finlands Bank och Nordiska Investeringsbanken använda ordet "bank" i sin firma eller annars som beteckning för sin verksamhet. Oaktat förbudet får benämningen "bank" användas i firma eller annars för att beskriva verksamheten, om det är uppenbart att användningen av ordet inte på ett missvisande sätt hänvisar till depositionsbankernas verksamhet.

Finansinspektionen kan ge ett företag som hör till en depositionsbanks konsolideringsgrupp tillstånd att i sin firma använda benämningen "bank" eller en hänvisning till depositionsbankens verksamhet.

Föreslagen lydelse

försäkringsbranschen står för, och som en konsolideringsgrupps dotterföretag fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) där konsolideringsgruppens moderföretag har bestämmande inflytande enligt 2 mom. 1 punkten. Innan *Finansinspektionen* fattar ett beslut som avses i detta moment skall den begära utlåtande i ärendet av de andra centrala tillsynsmyndigheterna.

8 §

Firma

Andra än depositionsbankerna, Finlands Bank och Nordiska Investeringsbanken *får inte* i sin firma använda *benämningen* "bank", om det *inte* är uppenbart att användningen av ordet inte på ett missvisande sätt hänvisar till depositionsbankernas verksamhet.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. får ett företag i sin firma använda en hänvisning till firman i fråga om en depositionsbank som hör till samma koncern, konsolideringsgrupp eller finans- och försäkringskonglomerat som företaget. Ett företag som hör till sammanslutningen av andelsbanker får dessutom i sin firma använda en hänvisning till andelsbankerna.

Vad som bestäms ovan i denna paragraf gäller även bifirma och sekundärt kännetecken.

9 a §

Regionalt tillämpningsområde för bestämmelser som tillämpas på en konsolideringsgrupp

Vad som i denna lag föreskrivs om en konsolideringsgrupp tillämpas på en konsolideringsgrupp till vilken åtminstone

ett finskt kreditinstitut hör och

1) vars moderföretag har hemort i Finland, eller

2) vars moderföretag har hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och följande båda av de följande villkoren uppfylls:

a) i moderföretagets hemstat finns inte ett kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen,

b) balansomslutningen för ett finskt kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen är större än balansomslutningen för något annat kreditinstitut som har hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Lagen tillämpas dessutom på sådana andra än i 1 mom. avsedda konsolideringsgrupper som uppfyller samtliga följande villkor:

1) konsolideringsgruppens moderföretag eller åtminstone ett kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen har hemort i Finland,

2) konsolideringsgruppens moderföretag och åtminstone ett kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen har hemort i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3) Finansinspektionen har på det sätt som avses i 9 b § 2 mom. kommit överens med de tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över de utländska kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen om att Finansinspektionen är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen och att finsk lag tillämpas på den gruppbaseade tillsynen.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. tillämpas lagen inte om Finansinspektionen har kommit överens med de andra tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över de utländska kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen om att en behörig tillsynsmyndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tar på sig ansvaret för den gruppbaseade tillsynen.

Överföring av tillsynsuppgiften på en annan tillsynsmyndighet

Med avvikelse från vad som bestäms i 9 a § kan Finansinspektionen med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ingå avtal om att en tillsynsmyndighet i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen. Ett i momentet avsett avtal kan ingås om moderföretaget i konsolideringsgruppen inte är ett finst reglerat företag.

Finansinspektionen kan enligt villkoren i 9 a § 2 mom. med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ingå avtal om att Finansinspektionen är ansvarig tillsynsmyndighet för den gruppbaseade tillsynen i en konsolideringsgrupp som avses i 9 a § 2 mom.

I 1 och 2 mom. avsedda avtal kan ingås om det finns vägande skäl därtill med hänsyn till en effektiv gruppbasead tillsyn. En skriftlig avsiktsförklaring skall upprättas om avtalet och denna förklaring skall undertecknas av alla tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över de kreditinstitut som hör till konsolideringsgruppen samt delges moderföretaget i konsolideringsgruppen.

10 §

Koncession

Insättningsgarantifondens utlåande skall begäras om en depositionsbanks koncessionsansökan. Dessutom skall begäras ett utlåande från ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet enligt sin bolagsordning kan tillhandahålla investeringstjänster. När koncession söks av en sammanslutning som är dotterföretag till

Insättningsgarantifondens utlåande skall begäras om en depositionsbanks koncessionsansökan. Dessutom skall begäras ett utlåande från ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet enligt sin bolagsordning kan tillhandahålla investeringstjänster.

ett kreditinstitut med verksamhetstillstånd i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av ett dotterföretag till ett sådant kreditinstituts moderföretag, skall utlåtande av den statens tillsynsmyndighet som övervakar finansmarknaden begäras. På samma sätt skall förfaras om samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i den koncessionssökande sammanslutningen som i det ovan angivna kreditinstitutet.

Om koncession söks av en sammanslutning som är dotterföretag till ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag med verksamhetstillstånd i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av ett dotterföretag till ett sådant kreditinstituts, värdepappersföretags eller försäkringsbolags moderföretag, skall utlåtande av den statens berörda tillsynsmyndighet begäras. På samma sätt skall förfaras om samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i den koncessionssökande sammanslutningen som i det ovan angivna kreditinstitutet, värdepappersföretaget eller försäkringsbolaget. I begäran om utlåtande som avses i detta moment skall den som ger utlåtande uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos direktörer som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp samt att överlämna de uppgifter om ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över kreditinstitutet.

11 §

Beviljande av koncession

Om kreditinstitutet hör till en sådan konsolideringsgrupp på vilken med stöd av 9 a § finsk lag inte tillämpas, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan säkerställa att en

utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på ett sätt som motsvarar denna lag eller att kreditinstitutets tillhörighet till en sådan konsolideringsgrupp inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet. Kreditinstitutets tillhörighet till en konsolideringsgrupp som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet, såvida det inte kan visas att den konsoliderade soliditeten, de konsoliderade stora kundriskerna, konsolideringsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om en holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag. Vad som i detta moment bestäms om konsolideringsgrupper tillämpas även på andra finans- och försäkringskonglomerat än de som avses i 6 § 1 eller 2 mom. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

16 §

Kreditgivning och investering i vissa fall

Betydande och principiella beslut som gäller kreditgivning till ett försäkringsbolag som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller till ett försäkringsbolag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet och betydande och principiella beslut om investeringar i ett sådant försäkringsbolag skall fattas av kreditinstitutets styrelse.

16 §

Kreditgivning och investering i vissa fall

Beslut som gäller kreditgivning och därmed jämförbar annan finansiering till en fysisk person, en sammanslutning eller stiftelse som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och beslut om investeringar i ett företag som hör till den närmaste kretsen samt de allmänna villkoren för beviljande av sådana kredit och investeringar skall godkännas i kreditinstitutets styrelse. På villkoren för i denna paragraf avsedda andra affärstransaktioner än sedvanliga personalkrediter tillämpas vad som bestäms i 71 a § 3 mom.

Till ett kreditinstituts närmaste krets hör

1) den som på grundval av ägande, optionsrätt eller konverteringslån innehar eller kan inneha minst 5 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller det röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i en

sammanslutning som hör till kreditinstitutets koncern eller i en sammanslutning som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet, om inte det bolag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen,

2) medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, medlemmarna och suppleanterna i styrelsen, verkställande direktören och dennes suppleant, revisorerna samt den som har motsvarande ställning i ett sådant företag som avses i 1 punkten,

3) en i 2—3 punkten nämnd persons barn samt make eller den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande,

4) en sammanslutning och en stiftelse där den som avses ovan i detta moment ensam eller tillsammans med någon annan har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § bokföringslagen.

Kreditinstitutet skall föra en förteckning över de fysiska personer, sammanslutningar och stiftelser som avses i 2 mom. Uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt krediter som beviljats i förteckningen nämnda fysiska personer, sammanslutningar och stiftelser samt i 1 mom. avsedda beslut eller villkor gällande investeringar i en sammanlutning skall anmälas till Finansinspektionen.

Vad som ovan i denna paragraf bestäms om kreditinstitut tillämpas på motsvarande sätt på finska finansiella institut som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Finansinspektionen kan meddela de närmare föreskrifter som med tanke på tillsynen behövs i fråga om registreringen av beslut som avses i 1 mom. samt i fråga om förande av en förteckning som avses i 3 mom. och anmälan till Finansinspektionen av uppgifter som avses i nämnda moment. Finansinspektionen kan dessutom med tanke på tillsynen meddela närmare föreskrifter om i vilka fall ett i 2 mom. 1 punkten avsett bolag anses vara av liten betydelse med avseende på hela koncernen.

Gällande lydelse

17 a §

*Ledningen av kreditinstitut och
holdingsammanslutningar*

Ett kreditinstituts styrelse och verkställande direktör skall leda kreditinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De skall dessutom ha sådan allmän kännedom om kreditinstitutsverksamhet som kan anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om han eller hon under de fem senaste åren genom en dom som har vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som kreditinstitutets styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör.

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara ett kreditinstituts styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller vice verkställande direktör, om

1) denne vid skötseln av sina uppgifter har ådagalagt uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet, insättarnas eller investerarnas ställning eller borgenärernas fördel, eller

2) denne inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom.

19 a §

Förvärv av bestämmande inflytande i ett

Föreslagen lydelse

17 a §

*Ledningen av kreditinstitut och
holdingsammanslutningar*

Ett kreditinstituts styrelse och verkställande direktör skall leda kreditinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och *dennes suppleant* skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De skall dessutom ha sådan allmän kännedom om kreditinstitutsverksamhet som kan anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om han eller hon under de fem senaste åren genom en dom som har vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som styrelsemedlem eller suppleant eller som verkställande direktör eller *dennes suppleant* i kreditinstitutets holdingsammanslutning.

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara ett kreditinstituts styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller *dennes suppleant*, om

1) personen vid skötseln av sina uppgifter har ådagalagt uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet, insättarnas eller investerarnas ställning eller borgenärernas fördel, eller

2) personen inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom.

19 a §

Förvärv av bestämmande inflytande i ett

*företag utanför Europeiska ekonomiska
samarbetsområdet*

Ett kreditinstitut eller ett företag inom dess konsolideringsgrupp får inte förvärva i 1 kap. 5 och 6 § bokföringslagen avsett bestämmande inflytande i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte kreditinstitutet eller företaget inom dess konsolideringsgrupp har anmält detta till finansinspektionen på förhand eller om finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

7 kap.

Likviditet och kassareserv

67 §

Kassareserv

Som stöd för sin likviditet skall en depositionsbank ha en kassareserv som skall utgöra minst 10 procent av depositionsbankens samtliga skulder, med undantag för skulder som banken har fått av medel som finska staten har givit för ett visst syfte samt bankens skulder hos Finlands Bank och hos den affärsbank eller det sparbanksaktiebolag som är dess centrala finansiella institut.

Till en depositionsbanks kassareserv hör följande:

- 1) bankens kassa,
- 2) sådana fordringar hos Finlands Bank och med den jämställbara centralbanker som förfaller om en månad,
- 3) sådana fordringar hos inhemska och med dem jämställbara utländska kreditinstitut som förfaller inom en månad, till nettobeloppet; sådana av spar- och andelsbankernas fordringar hos den

*företag utanför Europeiska ekonomiska
samarbetsområdet*

Ett kreditinstitut eller ett företag inom dess konsolideringsgrupp får inte förvärva i 1 kap. 5 § bokföringslagen avsett bestämmande inflytande i ett kreditinstitut, värdepappersföretag, *fondbolag* eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte *företaget* har anmält detta till *Finansinspektionen* på förhand eller om *Finansinspektionen* efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

7 kap.

Likviditet

67 §

(upphävs)

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

affärsbank eller det sparbanksaktiebolag, som är deras centrala finansiella institut, som förfaller inom en månad kan dock räknas till kassareserven till bruttobeloppet när relationstalet enligt 1 mom. räknas ut, samt

4) fordringsbevis som emitterats av sådana offentliga sammanslutningar och kreditinstitut som avses i 76 § 1 mom. I gruppen 2-4 punkten och i II gruppen 1 punkten samt övriga av finansinspektionen godkända och offentligt noterade fordringsbevis som har hänförts till rörliga aktiva, med undantag för fordringsbevis som är efterställda emittentens övriga skulder.

Till de fordringar och fordringsbevis som avses i 2 mom. 3 och 4 punkten ovan räknas inte fordringar och fordringsbevis hos sådana kreditinstitut och finansiella institut som hör till samma konsolideringsgrupp som depositionsbanken.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som ingår i den i 2 mom. nämnda kassareserven samt om rapportering av relationstalet till finansinspektionen.

68 §

Generalklausul om riskkontroll

Ett kreditinstitut och till dess konsolideringsgrupp hörande företag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att kreditinstitutets soliditet eller konsoliderade soliditet utsätts för väsentlig fara. Kreditinstitutet och de till dess konsolideringsgrupp hörande företagen skall ha med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern övervakning och tillräckliga riskkontrollsystem.

68 §

Generalklausul om riskkontroll

Ett kreditinstitut och till dess konsolideringsgrupp hörande företag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att kreditinstitutets soliditet eller konsoliderade soliditet *eller kreditinstitutets likviditet* utsätts för väsentlig fara. Kreditinstitutet och de till dess konsolideringsgrupp hörande företagen skall ha med hänsyn till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskkontrollsystem.

68 a §

Övervakningen av riskkoncentrationer

Ett kreditinstitut skall följa de länderrisker, valutarisker, ränterisker och branschrisker som ingår i dess affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Kreditinstitutet skall lämna Finansinspektionen de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om ett kreditinstitut och dess risker tillämpas på motsvarande sätt på en holdingsammanslutning och en konsolideringsgrupps totala risker.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet beträffande anmälningsskyldigheten enligt denna paragraf samt ange hur ofta anmälningarna skall göras.

70 §

Begränsningar av kundriskerna

Till kundriskerna hänförs inte vid
tillämpningen av denna paragraf

4) sådana fordringar och investeringar samt förbindelser utanför balansräkningen som hänför sig till ett kreditinstitut, finansiellt institut eller tjänsteföretag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet,

4) sådana i 1 mom. avsedda fordringar, investeringar samt förbindelser utanför balansräkningen som hänför sig till ett kreditinstituts dotterföretag, om dotterföretaget är ett kreditinstitut, finansiellt institut eller tjänsteföretag som hör till samma konsolideringsgrupp som kreditinstitutet; vad som i denna punkt föreskrivs om företag som hör till en konsolideringsgrupp tillämpas på motsvarande sätt på sådana i 17 § lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda företag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet och som är dotterföretag till kreditinstitutet.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut bevilja tillstånd att avvika från

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

de begränsningar som föreskrivs i denna paragraf, om en stor kundrisk hänför sig till något annat än ett i 4 mom. 4 punkten avsett kreditinstitut, finansiellt institut, tjänsteföretag eller försäkringsbolag som hör till samma konsolideringsgrupp eller finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment skall tillämpas också vid beräkningen av de kundrisker som gäller medlemskreditinstitut i det centralinstitut för sammanslutningen av andelsbanker som avses i 3 § lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, om en stor kundrisk hänför sig till de i nämnda paragraf avsedda instituten som hör till sammanslutningen.

71 a §

Anmälan om interna affärstransaktioner

En konsolideringsgrupps moderföretag skall till finansinspektionen anmäla sådana till konsolideringsgruppen hörande företags affärstransaktioner där motparten är

1) ett företag som inte hör till konsolideringsgruppen men som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller som är ett i bokföringslagen avsett ägarintresseföretag för kreditinstitutet eller för ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet,

2) en sådan i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) avsedd pensionsstiftelse som grundats av ett arbetsgivarföretag som hör till konsolideringsgruppen och vars verksamhetskrets omfattar personer som är anställda hos arbetsgivarföretaget, eller

3) en i lagen om försäkringskassor (1164/1992) avsedd pensionskassa vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos ett arbetsgivarföretag som hör till konsolideringsgruppen.

71 a §

Interna affärstransaktioner

Ett kreditinstitut eller, om kreditinstitutet hör till en konsolideringsgrupp, konsolideringsgruppens moderföretag skall till Finansinspektionen anmäla sådana affärstransaktioner där den ena parten är ett kreditinstitut eller ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp och den andra parten är

1) ett företag som hör till samma konsolideringsgrupp,

2) ett företag som inte hör till samma konsolideringsgrupp, men som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller som är ett i bokföringslagen avsett ägarintresseföretag för kreditinstitutet eller för ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet,

3) en sådan i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) avsedd pensionsstiftelse som grundats av ett kreditinstitut eller av ett arbetsgivarföretag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som kreditinstitutet och vars verksamhetskrets omfattar personer som är anställda hos

Den anmälan som avses i 1 mom. skall göras åtminstone en gång i kvartalet beträffande sådana affärstransaktioner vilkas värde eller, om flera affärstransaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, deras sammanlagda värde överstiger en miljon euro, om inte finansinspektionen godkänner en högre gräns.

arbetsgivarföretaget, eller

4) en i lagen om försäkringskassor (1164/1992) avsedd pensionskassa vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos ett kreditinstitut eller ett arbetsgivarföretag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som kreditinstitutet.

Den anmälan som avses i 1 mom. skall göras åtminstone en gång i kvartalet beträffande sådana affärstransaktioner vilkas värde eller, om flera affärstransaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, deras sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller 5 procent av kapitalbasen i fråga om en affärstransaktion i vilken ett kreditinstitut eller ett företag som hör till kreditinstitutets konsolideringsgrupp är part, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Affärstransaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iaktas i likadana affärstransaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag om dotterföretaget är ett finansiellt institut eller tjänsteföretag som hör till samma konsolideringsgrupp eller om dotterföretaget är ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter konsolideringsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

till konsolideringsgruppen överstiger kapitalbasens minimibelopp i fråga om företaget, får av denna kapitalbas, till den del som överstiger kapitalbasens minimibelopp, beaktas endast den andel som hör till de övriga företagen inom konsolideringsgruppen. Sådan kapitalbas som avses i detta moment och som i fråga om utdelningsbarheten har begränsats med stöd av lag, bolagsordning eller stadgar eller myndighetsbeslut eller som i övrigt inte står till förfogande för att täcka förluster i andra företag inom konsolideringsgruppen får inte räknas till konsoliderad kapitalbas till den del beloppet av den överstiger kapitalbasens minimibelopp i företaget.

80 §

Skyldighet att öka kapitalbasen och den konsoliderade kapitalbasen

Om ett kreditinstitut är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det belopp som anges i 19 § i den nämnda lagen, tillämpas på kreditinstitutet på motsvarande sätt det som föreskrivs i 1 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i 1 mom. begära utlåtande om beslutet av de andra i nämnda lag avsedda centrala tillsynsmyndigheterna.

81 §

Begränsningar av vinstutdelningen till följd av soliditeten och stora kundrisker

Om kreditinstitutet är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som anges i 19 eller 22 § i den nämnda

lagen, tillämpas på kreditinstitutet och på ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp på motsvarande sätt det som föreskrivs i 1 och 2 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i 1 mom. begära utlåtande om beslutet av de andra i nämnda lag avsedda centrala tillsynsmyndigheterna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 23 § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 23 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1346/1997, samt
ändras rubriken för 23 § som följer:

Gällande lydelse

23 §

Likviditet

En filial skall till stöd för sin likviditet ha en kassareserv, enligt vad som föreskrivs i 67 § kreditinstitutslagen. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om beräkning av relationstalet för kassareserven samt om rapporteringen av relationstalet till finansinspektionen.

Föreslagen lydelse

23 §

Generalklausul om riskkontroll

(1 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 2 § samt
fogas till lagen en ny 5 a § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Minst hälften av kreditinstitutets stiftare och styrelsemedlemmar samt verkställande

Föreslagen lydelse

2 §

Minst *en* av kreditinstitutets stiftare och *minst en* styrelsemedlem samt verkställande

direktören och firmatecknare som avses i 9 kap. 12 § 2 mom. lagen om aktiebolag skall vara bosatta i, eller om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte finansinspektionen beviljar kreditinstitutet tillstånd att avvika från detta krav. Tillstånd kan beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet eller skötseln av det enligt försiktiga och sunda affärsprinciper.

direktören skall vara bosatta i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte finansinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

5 a §

Har en borgenär motsatt sig fusion skall registermyndigheten begära finansinspektionens utlåtande om hur ett verkställande av fusionen påverkar borgenärens ställning och om fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstitutet. Registermyndigheten skall utan hinder av det som i 14 kap. 6 § 1 mom. lagen om aktiebolag föreskrivs om villkoren för beviljande av verkställighetstillstånd bevilja verkställighetstillstånd trots att borgenären motsätter sig detta, om finansinspektionen i sitt utlåtande anser att verkställandet av fusionen inte försvagar borgenärens ekonomiska ställning och fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstitutet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av sparbankslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) 2 § 2 mom. och 42 §
 3 mom. samt
fogas till 73 § ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 §

Minst hälften av stiftarna skall vara bosatta i, eller om de är juridiska personer, ha hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte finansinspektionen beviljar banken tillstånd att avvika från detta krav. Tillstånd kan beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över banken eller skötseln av den enligt försiktiga och sunda affärsprinciper.

Minst *en* av stiftarna skall vara bosatt i eller, om *en stiftare* är *en juridisk person*, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen beviljar *undantag*. *Undantag* får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över banken eller skötseln av den enligt *sunda* och *försiktiga* affärsprinciper.

42 §

Minst hälften av styrelsemedlemmarna samt verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte finansinspektionen beviljar banken tillstånd att avvika från detta krav. Tillstånd kan beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över banken eller skötseln av den enligt försiktiga och sunda affärsprinciper. Den som är omyndig eller försatt i konkurs *eller som har meddelats näringsförbud* får inte vara principal, medlem i förvaltningsrådet eller styrelsen och inte heller verkställande direktör.

Minst *en* styrelsemedlem *och* verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen beviljar *undantag*. *Undantag* får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över banken eller skötseln av den enligt *sunda* och *försiktiga* affärsprinciper. Den som är omyndig eller försatt i konkurs får inte vara principal, medlem i *styrelsen eller förvaltningsrådet* och inte heller verkställande direktör.

73 §

Har en borgenär motsatt sig fusion skall registermyndigheten begära

Finansinspektionens utlåtande om hur ett verkställande av fusionen påverkar borgenärens ställning och om fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstituten. Registermyndigheten skall utan hinder av det som i 3 mom. föreskrivs om villkoren för beviljande av verkställighetstillstånd bevilja verkställighetstillstånd trots att borgenären motsätter sig detta, om Finansinspektionen i sitt utlåtande anser att verkställandet av fusionen inte försvagar borgenärens ekonomiska ställning och fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstituten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 2 och 3 §, av dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 77/2003, samt
fogas till lagen en ny 23 a § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Minst hälften av kreditinstitutets stiftare och styrelseledamöter samt verkställande direktören och firmatecknare som avses i 5 kap. 15 § 2 mom. lagen om andelslag skall vara bosatta i, eller om stiftare är en juridisk person, ha hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte finansinspektionen beviljar kreditinstitutet rätt till avvikelse från detta krav. Rätt kan beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet eller skötseln av det enligt försiktiga och sunda affärsprinciper.

Föreslagen lydelse

2 §

Minst en av kreditinstitutets stiftare och minst en styrelseledamot samt verkställande direktören skall vara bosatta i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

Gällande lydelse

3 §

Andelsbankerna, de andelsbanksaktiebolag som avses i 32 §, den affärsbank som är centralt finansiellt institut för andelsbankerna och de kreditinstitut i vilka de nämnda sammanslutningarna ensamma eller tillsammans innehar mer än hälften av rösträtten, vilka är medlemmar (medlemskreditinstitut) i ett andelslag (centralinstitutet) som är behörigt att styra dem utgör, tillsammans med centralinstitutet, sammanslutningarna i centralinstitutets konsolideringsgrupp och sammanslutningarna i den konsolideringsgrupp som avses i 5 § kreditinstitutslagen samt sådana kreditinstitut, finansiella institut samt tjänsteföretag varav en eller flera sammanslutningar som avses ovan i detta moment tillsammans med en eller flera sådana sammanslutningar som avses i detta moment äger över hälften, den sammanslutning av andelsbanker som avses i denna lag, om

1) centralinstitutet och medlemskreditinstitutet svarar för varandras skulder och förbindelser enligt 45 och 46 § i denna lag,

2) kapitaltäckningen, likviditeten och kundriskerna i de till sammanslutningen hörande instituten övervakas konsoliderat, och om

3) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut är ett i kreditinstitutslagen avsett dotterföretag till centralinstitutet.

Föreslagen lydelse

3 §

Den sammanslutning av banker som avses i denna lag utgörs av

1) sammanslutningens centralinstitut,

2) den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut,

3) övriga sammanslutningar i centralinstitutets konsolideringsgrupp,

4) medlemskreditinstitutet,

5) sammanslutningarna i medlemskreditinstitutens konsolideringsgrupp,

6) sådana kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag varav de ovan nämnda sammanslutningarna ensamma eller tillsammans äger över hälften,

om samtliga av följande villkor uppfylls:

a) centralinstitutet och medlemskreditinstitutet svarar för varandras skulder och förbindelser enligt 45 och 46 § i denna lag,

b) kapitaltäckningen, likviditeten och kundriskerna i de till sammanslutningen hörande instituten övervakas konsoliderat på sammanslutningsnivån.

c) den affärsbank som är andelsbankernas

Till centralinstitutets konsolideringsgrupp räknas centralinstitutet och dess holdingsammanslutning samt kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag som är dotterföretag till centralinstitutet eller dess holdingsammanslutning. Till konsolideringsgruppen räknas dessutom kreditinstitut eller finansiella institut eller tjänsteföretag som har gemensam förvaltning med centralinstitutet eller dess holdingsammanslutning eller med dotterföretag till dem eller gemensam ledning med centralinstitutet, dess holdingsammanslutning eller deras dotterföretag. Centralinstitutet är ett sådant finansiellt institut som avses i 3 § kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet och den affärsbank som avses i 1 mom. 3 punkten har ett förvaltningsråd. Ledamöterna i centralinstitutets förvaltningsråd skall utgöra majoriteten i affärsbankens förvaltningsråd. Ordföranden för centralinstitutets styrelse är ordförande för den affärsbanks styrelse som avses i 1 mom. 3 punkten.

Centralinstitutet är skyldigt att ge medlemskreditinstituten anvisningar för deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten, kapitaltäckningen och riskkontrollen samt skyldigt att utöva tillsyn över deras verksamhet.

När centralinstitutet ger anvisningar, utövar tillsyn, beviljar tillstånd eller annars fullgör sina i denna lag avsedda uppgifter får det inte utan grundad anledning försätta medlemskreditinstituten i sinsemellan olika ställning.

centrala finansiella institut är ett i kreditinstitutslagen avsett dotterföretag till centralinstitutet.

Centralinstitutet är ett andelslag som avses i 2 § lagen om andelslag och som är behörigt att styra medlemskreditinstituten. Centralinstitutet är skyldigt att ge medlemskreditinstituten anvisningar för deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten, kapitaltäckningen och riskkontrollen samt skyldigt att utöva tillsyn över deras verksamhet. När centralinstitutet ger anvisningar, utövar tillsyn, beviljar tillstånd eller annars fullgör sina i denna lag avsedda uppgifter får det inte utan grundad anledning försätta medlemskreditinstituten i sinsemellan olika ställning. Centralinstitutet är ett sådant finansiellt institut som avses i 3 § kreditinstitutslagen.

Centralinstitutet och den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut har ett förvaltningsråd. Ledamöterna i centralinstitutets förvaltningsråd skall utgöra majoriteten i affärsbankens förvaltningsråd. Ordföranden för centralinstitutets styrelse är ordförande för den affärsbanks styrelse som avses i 1 mom. 2 punkten.

Till centralinstitutets konsolideringsgrupp räknas centralinstitutet och dess holdingsammanslutning samt kreditinstitut, finansiella institut och tjänsteföretag som är dotterföretag till centralinstitutet eller dess holdingsammanslutning. Till konsolideringsgruppen räknas dessutom kreditinstitut eller finansiella institut eller tjänsteföretag som har gemensam förvaltning med centralinstitutet eller dess holdingsammanslutning eller med dotterföretag till dem eller gemensam ledning med centralinstitutet, dess holdingsammanslutning eller deras dotterföretag.

Medlemskreditinstituten skall vara medlemmar av centralinstitutet. Medlemskreditinstituten kan utgöras av andelsbankerna, de andelsbanksaktiebolag som avses i 32 §, den affärsbank som är centralt finansiellt institut för andelsbankerna samt de kreditinstitut i vilka de institut som hör till sammanslutningen

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ensamma eller tillsammans innehar mer än hälften av rösträtten.

23 a §

Har en borgenär motsatt sig fusion skall registermyndigheten begära Finansinspektionens utlåtande om hur ett verkställande av fusionen påverkar borgenärens ställning och om fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstituten. Registermyndigheten skall utan hinder av det som i 16 kap. 12 § 3 mom. lagen om andelslag föreskrivs om villkoren för beviljande av verkställighetstillstånd bevilja verkställighetstillstånd trots att borgenären motsätter sig detta, om Finansinspektionen i sitt utlåtande anser att verkställandet av fusionen inte försvagar borgenärens ekonomiska ställning och fusionen behöver verkställas utan dröjsmål för att en stabil verksamhet skall kunna tryggas vid kreditinstituten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag**om ändring av lagen om värdepappersföretag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1996 om värdepappersföretag (579/1996) 6 § 5 mom., 12 b § 1—3 mom., 15 b § 1 mom. och rubriken för 31 §, av dessa lagrum 6 § 5 mom., 15 b § 1 mom. och rubriken för 31 § sådana de lyder i lag 48/2002 och 12 b § 1—3 mom. sådana de lyder i lag 596/2003, samt

fogas till 10 §, sådan den lyder i nämnda lag 596/2003, nya 2 och 5 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom. och det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., samt till 31 §, sådan den lyder i lag 1347/1997 och i nämnda lagar 48/2002 och 596/2003, ett nytt 7 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Konsolideringsgrupp

Utöver vad som bestäms ovan betraktas vid tillämpningen av 29 och 31 § i denna lag som en konsolideringsgrupps moderföretag och ett finansiellt institut, om inte finansinspektionen beslutar något annat i ett enskilt fall, ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) när företagen i finansbranschen står för en andel i konglomeratet som beräknad i enlighet med 6 § 2 mom. i nämnda lag är större än den andel som företagen i försäkringsbranschen står för och som en konsolideringsgrupps dotterföretag fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) där konsolideringsgruppens moderföretag har bestämmande inflytande enligt 1 mom. 1 punkten.

Det som i 9 a och 9 b § kreditinstitutslagen föreskrivs om regionalt tillämpningsområde för bestämmelser om kreditinstituts konsolideringsgrupper skall på motsvarande sätt tillämpas på värdepappersföretags konsolideringsgrupper.

10 §

Beviljande av verksamhetstillstånd

Om värdepappersföretaget hör till en konsolideringsgrupp på vilken med stöd av 6 § 5 mom. finsk lag inte tillämpas, är en ytterligare förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd att man kan säkerställa att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på ett sätt som motsvarar denna lag eller att värdepappersföretagets tillhörighet till en sådan konsolideringsgrupp inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i värdepappersföretagets verksamhet. Värdepappersföretagets tillhörighet till en konsolideringsgrupp som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i värdepappersföretagets verksamhet, såvida det inte kan visas att den konsoliderade soliditeten, de konsoliderade stora kundriskerna, konsolideringsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

samt, i fråga om en holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag. Vad som i detta moment föreskrivs om konsolideringsgrupper tillämpas även på sådana finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/) och på vilka finsk lag med stöd av 6 § i den nämnda lagen inte tillämpas.

Om verksamhetstillstånd söks av en sammanslutning som är dotterföretag till ett värdepappersföretag, kreditinstitut eller försäkringsbolag med verksamhetstillstånd i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av ett dotterföretag till ett sådant värdepappersföretags, kreditinstituts eller försäkringsbolags moderföretag, skall utlåtande av den statens berörda tillsynsmyndighet begäras. På samma sätt skall förfaras om samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i den sammanslutning som söker verksamhetstillstånd som i det ovan angivna värdepappersföretaget, kreditinstitutet eller försäkringsbolaget. I begäran om utlåtande som avses i detta moment skall den som ger utlåtande uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att överlämna de uppgifter om ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja verksamhetstillstånd eller utöva tillsyn över värdepappersföretaget.

12 b §

*Ledningen av värdepappersföretag och
holdingsammanslutningar*

Ett värdepappersföretags styrelse och verkställande direktör skall leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga

12 b §

*Ledningen av värdepappersföretag och
holdingsammanslutningar*

Ett värdepappersföretags styrelse och verkställande direktör skall leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga

affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och vice verkställande direktören skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och vice verkställande direktören skall dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om han eller hon under de fem senaste åren genom en dom som har vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som värdepappersföretagets styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller vice verkställande direktör.

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara ett värdepappersföretags styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller vice verkställande direktör, om

1) denne vid skötseln av sina uppgifter har ådagalagt uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i värdepappersföretagets verksamhet, investerarnas ställning eller borgenärernas fördel, eller om

2) denne inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom.

affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och *verkställande direktörens suppleant* skall vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. Styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt verkställande direktören och *verkställande direktörens suppleant* skall dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet.

En person som avses i 1 mom. anses inte vara tillförlitlig om han eller hon under de fem senaste åren genom en dom som har vunnit laga kraft har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som värdepappersföretagets styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör *eller suppleant för* verkställande direktören.

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara ett värdepappersföretags styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller *suppleant för* verkställande direktören, om

1) *personen* vid skötseln av sina uppgifter har ådagalagt uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i värdepappersföretagets verksamhet, investerarnas ställning eller borgenärernas fördel, eller om

2) *personen* inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom.

15 b §

Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett värdepappersföretag eller ett företag inom dess konsolideringsgrupp får inte förvärva i 1 kap. 5 och 6 § bokföringslagen (1336/1997) avsett bestämmande inflytande i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller

15 b §

Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett värdepappersföretag eller ett företag inom dess konsolideringsgrupp får inte förvärva i 1 kap. 5 § bokföringslagen (1336/1997) avsett bestämmande inflytande i ett kreditinstitut, värdepappersföretag,

Gällande lydelse

försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte värdepappersföretaget eller företaget inom dess konsolideringsgrupp har anmält detta till finansinspektionen på förhand eller om finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Föreslagen lydelse

fondbolag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält detta till Finansinspektionen på förhand eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

31§

*Minsta kapitalbas och **anmälan om interna affärstransaktioner***

31 §

Minimibeloppet av kapitalbasen och interna affärstransaktioner

Om ett värdepappersföretag är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som anges i 19 eller 22 § i den nämnda lagen, tillämpas på värdepappersföretaget det som föreskrivs i 5 mom. samt på värdepappersföretag och företag som hör till dess konsolideringsgrupp det som föreskrivs i 6 mom. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i 5 och 6 mom. begära utlåtande om besluten av de andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i den nämnda lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.**Lag****om ändring av 15 och 31 § lagen om Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 juni 2003 om Finansinspektionen (587/2003) 15 § 4 mom. och 31 § som följer:

Granskningsrätt och rätt att få uppgifter

Vad som i 1—3 mom. föreskrivs om tillsynsobjekt skall också tillämpas på finländska företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern eller konsolideringsgrupp som tillsynsobjektet eller som är dettas intresseföretag. Finansinspektionen har dessutom rätt att av ett tillsynsobjekt få de uppgifter som avses i 2 mom. om utländska företag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som tillsynsobjektet och om dettas utländska intresseföretag samt rätt att granska handlingar och övriga dokument som innehåller sådana uppgifter och som tillsynsobjektet har i sin besittning samt att få kopior av dem. I lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få uppgifter om företag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat som ett tillsynsobjekt.

Vad som i 1—3 mom. föreskrivs om tillsynsobjekt skall också tillämpas på finska företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern eller konsolideringsgrupp som tillsynsobjektet eller som är dettas intresseföretag. Finansinspektionen har dessutom rätt att av ett tillsynsobjekt få de uppgifter som avses i 2 mom. om utländska företag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp som tillsynsobjektet och om dettas utländska intresseföretag samt rätt att granska handlingar och övriga dokument som innehåller sådana uppgifter och som tillsynsobjektet har i sin besittning samt att få kopior av dem. *Vad som ovan i detta moment föreskrivs om företag som hör till en inhemsk eller utländsk koncern eller konsolideringsgrupp tillämpas på motsvarande sätt på inhemska och utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till Finansinspektionen.*

31 §

*Rätt att inspektera och få uppgifter om
finländska företag inom utländska
konsolideringsgrupper*

Finansinspektionen har rätt att inspektera sådana företag i Finland som hör till ett utländskt kreditinstituts eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp och att inspektera i Finland etablerade dotterföretag till ett sådant företags moderföretag, om den tillsynsmyndighet

31 §

*Rätt att inspektera och få uppgifter om
finska företag inom utländska
konsolideringsgrupper **eller finans- och
försäkringskonglomerat***

Finansinspektionen har rätt att inspektera företag i Finland som hör till ett utländskt kreditinstituts eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp och att inspektera i Finland etablerade dotterföretag till ett sådant företags moderföretag, om den tillsynsmyndighet som övervakar

Gällande lydelse

som övervakar finanssektorn i den ifrågavarande staten har befogenheter att inspektera ett sådant företag och om tillsynsmyndigheten ber om inspektion för gruppbaserad tillsyn.

Om en tillsynsmyndighet som övervakar finanssektorn i en annan stat har behov av att i Finland granska uppgifter som är väsentliga för den gruppbaserade tillsynen och som gäller ett företag som avses i 1 mom. skall tillsynsmyndigheten be Finansinspektionen utföra inspektionen. Finansinspektionen skall då antingen utföra inspektionen själv eller låta den tillsynsmyndighet som begärt inspektionen delta i den.

Föreslagen lydelse

finanssektorn i staten i fråga har befogenheter att inspektera ett sådant företag och om tillsynsmyndigheten ber om inspektion för gruppbaserad tillsyn. *I fråga om Finansinspektionens rätt att få uppgifter av företag som avses i detta moment tillämpas 15 §. Vad som i detta moment bestäms om konsolideringsgrupper tillämpas även på finans- och försäkringskonglomerat där det ingår minst ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag med hemort i en annan stat.*

Om en tillsynsmyndighet som övervakar finanssektorn i en annan stat har behov av att i Finland granska uppgifter som är väsentliga för den gruppbaserade tillsynen eller tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat och som gäller ett företag som avses i 1 mom., skall tillsynsmyndigheten *begära* av Finansinspektionen att inspektionen utförs. Finansinspektionen skall då antingen utföra inspektionen själv eller låta den tillsynsmyndighet som begärt inspektionen delta i den inspektion som Finansinspektionen utför.

Finansinspektionen skall på eget initiativ meddela den tillsynsmyndighet som avses i 1 mom., såvida Finansinspektionen inte avtalar något annat med den nämnda tillsynsmyndigheten, upplysningar om kapitaltäckning, stora kundrisker och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till en konsolideringsgrupp eller ett konglomerat som avses i det nämnda momentet samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om i 1 mom. avsedda konsolideringsgruppers eller konglomerats struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplysningar och dess tillförlitlighet, uppgifter enligt 71 a § kreditinstitutslagen om interna affärstransaktioner samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Finansinspektionen skall dessutom på begäran av den utländska tillsynsmyndig-

heten tillställa denna andra uppgifter som finns hos Finansinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konsolideringsgruppen eller konglomeratet.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

9.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 1 kap. 5 b §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 a kap. 17 §, 7 kap. 3 § 1 mom., 10 kap. 11 § 5 mom., rubriken för 14 kap. och 3 § och 14 b kap. 1 § 4, 5 och 9 punkten,

av dessa lagrum 1 kap. 5 b §, 2 a kap. 17 § och 10 kap. 11 § 5 mom. sådana de lyder i lag 49/2002, 2 kap. 1 a § 2 mom. och 7 kap. 3 § 1 mom. sådana de lyder i lag 611/1997 samt 14 kap. 3 § och 14 b kap. 1 § 4, 5 och 9 punkten sådana de lyder i lag 949/2000, samt

fogas i 2 kap. till 2 a §, sådan den lyder i lag 79/1999, nya 2 och 3 mom. och till 5 § ett nytt 2 mom. i stället för det 2 mom. som upphävts genom nämnda lag 611/1997, till 3 kap. 3 §, sådan den lyder i lag 389/1995 och i nämnda lag 949/2000, ett nytt 7 mom., till 14 kap. en ny 4 a § och till 14 b kap. 8 §, sådan den lyder i nämnda lag 949/2000, ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna stadganden

5 b §

I denna lag avses med försäkringsholdingsammanslutning ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag eller försäkringsföretag i tredje land och av vilka minst ett är ett försäkringsbolag enligt denna lag. Som försäkringsholdingsammanslutning betraktas dock inte ett konglomerats holdingsammanslutning som hör till tillämpningsområdet för lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002). På en sådan holdingsammanslutning tillämpas dock, om inte Försäkringsinspektionen i ett enskilt fall bestämmer något annat, bestämmelserna om försäkringsholdingsammanslutningar i 14 b kap. 6, 7 och 9 § i denna lag, om företagen i försäkringsbranschen står för en andel i konglomeratet som beräknad i enlighet med 6 § 2 mom. i nämnda lag är större än den andel som företagen i finansbranschen står för. Med företag som

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna stadganden

5 b §

I denna lag avses med försäkringsholdingsammanslutning ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag eller försäkringsföretag i tredje land och av vilka minst ett är ett försäkringsbolag enligt denna lag. Som försäkringsholdingsammanslutning betraktas dock inte ett konglomerats holdingsammanslutning som hör till tillämpningsområdet för lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/). Med företag som nämns ovan i denna paragraf avses moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag och försäkringsföretag i tredje land enligt definitionerna i 14 b kap. 1 §.

nämns ovan i denna paragraf avses moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag och försäkringsföretag i tredje land enligt definitionerna i 14 b kap. 1 §. Innan Försäkringsinspektionen fattar ett beslut som avses i detta moment skall den begära utlåtande av finansinspektionen.

2 kap.

Försäkringsbolags bildande

1 a §

Minst hälften av stiftarna skall ha sin boningsort, eller om det är fråga om juridiska personer, sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte vederbörande ministerium medger undantag.

Minst en av stiftarna skall vara bosatt i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

2 a §

Om ett försäkringsaktiebolag som skall bildas kommer att vara dotterföretag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller dotterföretag till moderföretaget till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller om samma fysiska eller juridiska personer kommer att ha bestämmande inflytande såväl i det försäkringsbolag som skall bildas som i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall social- och hälsovårdsministeriet begära utlåtande

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

om ansökan också av den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga.

I begäran om utlåtande som avses i 2 mom. skall den som ger utlåtande uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att överlämna de uppgifter gällande ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över försäkringsbolaget.

5 §

Om försäkringsbolaget hör till ett sådant finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan säkerställa att en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konglomeratet på ett sätt som motsvarar den nämnda lag eller att försäkringsbolagets tillhörighet till ett sådant konglomerat inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i bolagets verksamhet.

Försäkringsbolagets tillhörighet till ett konglomerat som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i bolagets verksamhet, såvida det inte kan visas att konglomeratets solvens, riskkoncentrationerna, konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett konglomerats holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

2 a kap.

2 a kap.

Bedrivande av direkt försäkring utomlands**Bedrivande av direkt försäkring utomlands**

17 §

17 §

Om ett utländskt försäkringsföretag har blivit dotterföretag till ett försäkringsbolag och försäkringsbolaget inte har gjort anmälan om förvärvet enligt 7 kap. 8 § i denna lag eller 10 § lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, skall försäkringsbolaget underrätta Försäkringsinspektionen om detta inom tre månader.

Om ett utländskt försäkringsföretag har blivit dotterföretag till ett försäkringsbolag och försäkringsbolaget inte har gjort anmälan om förvärvet enligt 7 kap. 8 § i denna lag eller 13 § lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, skall försäkringsbolaget underrätta Försäkringsinspektionen om detta inom tre månader.

3 kap.

Delägarskap i försäkringsbolag

3 §

Om den som förvärvar ägarandelar som avses i 1 och 2 mom. är ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag med koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller moderföretag till ett sådant företag, eller en fysisk eller juridisk person som har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § bokföringslagen i ett sådant företag, skall Försäkringsinspektionen av den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga begära ett utlåtande enligt 2 kap. 2 a § 2 mom. om förvärvet.

7 kap.

Bolagets ledning

3 §

Minst hälften av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte vederbörande ministerium beviljar undantag.

7 kap.

Bolagets ledning

3 §

Minst en av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

11 §

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till ett försäkringsbolags eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 3 kap. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till ett försäkringsbolags eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag

3 §

Ett försäkringsbolag och en finsk försäkringsholdingsammanslutning skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 2 §.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och över företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat

3 §

Ett försäkringsbolag och en finsk försäkringsholdingsammanslutning skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 2 §. *Det som ovan i denna paragraf föreskrivs om försäkringsföretag och finska försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den och upplysningarna behöver lämnas för att inspektionen skall kunna utföra de uppgifter som den har enligt den nämnda lagen.*

4 a §

Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningar i ett företag i Finland som hör till ett finans- eller försäkringskonglomerat där det ingår minst ett försäkringsföretag med hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om den tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i den berörda staten begär granskning.

Om Försäkringsinspektionen ämnar granska ett företag som är beläget i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det också ingår ett finskt försäkringsbolag eller en försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar, skall inspektionen begära av den tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i den berörda staten att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningen eller att delta i den, om den tillsynsmyndighet som tagit emot begäran tillåter det.

Om den tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet behöver granska ett företag i Finland som hör till ett finans- eller försäkringskonglomerat där det också ingår ett försäkringsföretag med hemort i den berörda staten, skall tillsynsmyndigheten begära av Försäkringsinspektionen att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen skall uppfylla begäran genom att antingen utföra granskningen själv eller låta den tillsynsmyndighet som framställt begäran delta i granskningen. Försäkringsinspektionen kan som hjälp vid granskningen anlita en utomstående revisor eller annan sakkunnig.

Försäkringsinspektionen skall på eget initiativ meddela en annan tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, såvida Försäkringsinspektionen inte avtalar

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

något annat med den nämnda tillsynsmyndigheten, upplysningar om solvens, stora kundrisker och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om konglomeratets struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av upplysningar och dess tillförlitlighet, uppgifter om interna affärstransaktioner mellan företag inom konglomeratet samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Försäkringsinspektionen skall dessutom på begäran av en tillsynsmyndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillställa denna andra uppgifter som finns hos Försäkringsinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konglomeratet.

14 b kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med:

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en sådan juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

9) *mångbranschholdingsammanslutning* ett annat moderföretag än ett

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag, en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen (1607/1993),

5) *anknutet företag* ett dotterföretag, ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen,

9) *mångbranschholdingsammanslutning* ett annat moderföretag än ett

försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredje land, ett utländskt återförsäkringsföretag eller en försäkringsholdingsammanslutning och som har minst ett försäkringsbolag enligt denna lag bland sina dotterföretag.

försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredje land, ett utländskt återförsäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller en i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedd konglomerats holdingsammanslutning och som har minst ett försäkringsbolag enligt denna lag bland sina dotterföretag.

8 §

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 9 § 3 mom. och 12 §, av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 419/2003, 9 § 3 mom. sådant det lyder i lag 640/1997 och 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 51/2002, samt fogas till 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1208/1998 och 83/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 § 2—4 mom., 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 a § 2 mom. och 5 b och 6 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 §, 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a §, 5 a § 2 mom. och 5 b och 6 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

6 §

Koncession

En förutsättning för att koncession skall beviljas är att minst hälften av stiftarna är bosatt i eller, om en stiftare är en juridisk person, har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över bolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

9 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets förvaltningsråd och styrelse

Styrelsemedlemmarna skall vara väl ansedda och de skall ha tillräcklig kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen skall det finnas tillräcklig sakkunskap om placeringsverksamhet. De

Styrelsemedlemmarna skall vara väl ansedda och de skall ha tillräcklig kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen skall det finnas tillräcklig sakkunskap om placeringsverksamhet. De

som skall väljas till medlemmar och suppleanter i förvaltningsrådet eller styrelsen skall ge sitt daterade och undertecknade samtycke till uppdraget innan de blir valda. Vad som i 7 kap. 1 a § 3 och 4 mom., 3 § 1 mom. samt 4 och 5 § lagen om försäkringsbolag och i 16 kap. 4 § lagen om aktiebolag bestäms om styrelsemedlemmar, suppleanter och ordförande tillämpas på motsvarande sätt på förvaltningsrådets medlemmar, suppleanter och ordförande.

12 §

Särskilda behörighetsvillkor för ledningen

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara medlem av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktör.

Majoriteten av det totala antalet medlemmar i förvaltningsrådet och styrelsen skall bestå av personer som inte är anställda hos samma kreditinstitut eller finansiella institut eller försäkringsbolag eller ett bolag som hör till samma koncern som institutet eller försäkringsbolaget och som inte är medlemmar i ett sådant instituts eller försäkringsbolags eller annat bolags förvaltningsråd eller styrelse.

Den som är medlem i styrelsen eller förvaltningsrådet för ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte vara medlem i förvaltningsrådet eller styrelsen för ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag.

Verkställande direktören för ett arbetspensionsförsäkringsbolag eller hans suppleant får inte vara anställd hos eller revisor för ett kreditinstitut eller finansiellt institut, ett fondbolag, ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller något annat försäkringsbolag eller en

som skall väljas till medlemmar och suppleanter i förvaltningsrådet eller styrelsen skall ge sitt daterade och undertecknade samtycke till uppdraget innan de blir valda. Vad som i 7 kap. 1 a § 3 och 4 mom. samt 4 och 5 § lagen om försäkringsbolag och i 16 kap. 4 § lagen om aktiebolag bestäms om styrelsemedlemmar, suppleanter och ordförande tillämpas på motsvarande sätt på förvaltningsrådets medlemmar, suppleanter och ordförande.

12 §

Särskilda behörighetsvillkor för ledningen

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara medlem av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktör.

Minst hälften av medlemmarna i styrelsen och förvaltningsrådet samt verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över bolaget eller skötseln av det enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

Majoriteten av det totala antalet medlemmar i förvaltningsrådet och styrelsen skall bestå av personer som inte är anställda hos samma kreditinstitut eller finansiella institut eller försäkringsbolag eller ett bolag som hör till samma koncern som institutet eller försäkringsbolaget och som inte är medlemmar i ett sådant instituts eller försäkringsbolags eller annat bolags förvaltningsråd eller styrelse.

Den som är medlem i styrelsen eller förvaltningsrådet för ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte vara medlem i förvaltningsrådet eller styrelsen för ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag.

Gällande lydelse

sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (44/2002) avsedda konglomerat som institutet, fondbolaget eller försäkringsbolaget. Verkställande direktören för ett arbetspensionsförsäkringsbolag eller hans suppleant får inte vara medlem i styrelsen eller förvaltningsrådet för ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag.

Föreslagen lydelse

Verkställande direktören för ett arbetspensionsförsäkringsbolag eller direktörens suppleant får inte vara anställd hos eller revisor för ett kreditinstitut eller finansiellt institut, ett fondbolag, ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag eller något annat försäkringsbolag eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/) avsedda konglomerat som institutet, fondbolaget eller försäkringsbolaget. Verkställande direktören för ett arbetspensionsförsäkringsbolag eller direktörens suppleant får inte vara medlem i styrelsen eller förvaltningsrådet för ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den 2 .

11.**Lag****om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 a kap. 1 § 9 punkten, sådan den lyder i lag 952/2000,
ändras 1 kap. 6 a §, 2 kap. 1 § 2 mom., 6 kap. 3 §, 10 kap. 4 a §, 11 kap. 8 §, 12 kap. 5 § 2 mom., 12 a kap. 1 § 4, 5 och 10 punkten, 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 1 kap. 6 a § sådan den lyder i lag 638/2000, 2 kap. 1 § 2 mom., 11 kap 8 § i lag 340/2000, 6 kap. 3 § sådan den lyder i lag 483/1993 och i nämnda lag 340/2000, 10 kap. 4 a §, 12 a kap. 1 § 4, 5 och 10 punkten, 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom. sådana de lyder i lag 952/2000, och 12 kap. 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 81/1999, samt
fogas till 1 kap. en ny 6 b §, till 6 kap. en ny 3 a §, till 10 kap. 9 b §, sådan den lyder i nämnda lag 340/2000, nytt 3 mom., till 12 kap. 4 §, sådan den lyder i nämnda lag 340/2000, ett nytt 5 mom. och till 12 a kap. 8 §, sådan den lyder i nämnda lag 952/2000, ett nytt 5 mom.

som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Allmänna stadganden

Allmänna stadganden

6 a §

I denna lag avses med *tjänsteföretag* en sammanslutning som för en försäkringsförening producerar tjänster som hänför sig till föreningens huvudsakliga verksamhet.

6 a §

I denna lag avses med *tjänsteföretag* en sammanslutning som för en försäkringsförening producerar tjänster som hänför sig till föreningens huvudsakliga verksamhet. *Med tjänsteföretag avses också en sammanslutning som huvudsakligen producerar tjänster för en eller flera försäkringsföreningar genom att äga, besitta eller förvalta fastigheter.*

6 b §

I denna lag avses med *försäkringsholdingsammanslutning* ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag eller försäkringsföretag i tredje land och av vilka minst ett är en försäkringsförening enligt denna lag. Som *försäkringsholdingsammanslutning* betraktas dock inte ett konglomerats *holdingsammanslutning* som hör till tillämpningsområdet för lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (/). Med företag som nämns ovan i denna paragraf avses moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag och försäkringsföretag i tredje land enligt definitionerna i 12 a kap. 1 § i denna lag.

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

1 §

Minst hälften av stiftarna skall ha sin boningsort eller, om det är fråga om en

Minst en av stiftarna skall vara bosatt i eller, om en stiftare är en juridisk person, ha

Gällande lydelse

juridisk person, sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag.

Föreslagen lydelse

sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. *Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsföreningen eller skötseln av den enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.*

6 kap.

Försäkringsföreningens ledning

3 §

Minst hälften av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag.

Styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara väl ansedda och ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som kan anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsföreningens verksamhet.

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller verkställande direktör.

6 kap.

Försäkringsföreningens ledning

3 §

Minst *en* av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag. *Undantag får beviljas om det inte äventyrar en effektiv tillsyn över försäkringsföreningen eller skötseln av den enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.*

En försäkringsförenings styrelse och verkställande direktör skall leda försäkringsföreningen med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och verkställande direktören skall vara väl ansedda och ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som kan anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsföreningens verksamhet.

Den som är omyndig, försatt i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara medlem av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktör.

En försäkringsförening skall omedelbart meddela ändringar i fråga om sina i 2 mom. avsedda förvaltningspersoner till Försäkringsinspektionen.

Vad som i 2—4 mom. bestäms om försäkringsföreningars förvaltningspersoner tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsholdingsammanslutningar.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

4 a §

En försäkringsförenings styrelse skall även se till att föreningen har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskkontrollsystem med beaktande av arten och omfattningen av föreningens verksamhet. Försäkringsinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskkontrollen skall ordnas.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

4 a §

En försäkringsförening och en försäkringsholdingsammanslutning skall ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskkontrollsystem med beaktande av arten och omfattningen av föreningens verksamhet. Försäkringsinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskkontrollen skall ordnas.

9 b §

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till en försäkringsförenings eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av

Gällande lydelse

föreningens tillgångar

8 §

Sådana viktiga eller principiella beslut som gäller kredit till samfund som hör till samma koncern som försäkringsföreningen och investeringar i sådana skall fattas av försäkringsföreningens styrelse.

Föreslagen lydelse

föreningens tillgångar

8 §

Betydande eller principiella beslut som gäller kreditgivning till ett samfund som hör till samma koncern som försäkringsföreningen *eller till ett samfund som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat* som försäkringsföreningen *och betydande eller principiella beslut om investeringar i ett sådant samfund* skall fattas av försäkringsföreningens styrelse.

Vad som i 1 mom. bestäms om kreditgivning tillämpas på motsvarande sätt på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

4 §

Vad som i 3 mom. bestäms om Försäkringsinspektionens rätt att granska en försäkringsförenings och dess dottersamfunds rörelse och övriga verksamhet tillämpas på motsvarande sätt på en finsk försäkringsholdingsammanslutning och dess dottersamfund.

5 §

En försäkringsförening skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

En försäkringsförening *och en finsk försäkringsholdingsammanslutning* skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för *utförandet* av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom. *Det som ovan i detta moment föreskrivs om försäkringsföreningar och finska försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på inhemska och utländska företag som hör till ett finans-*

och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den.

12 a kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

1 §

I detta kapitel avses med:

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en sådan juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

9) *försäkringsholdingsammanslutning* ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag eller försäkringsföretag i tredje land och av vilka minst ett är en försäkringsförening enligt denna lag, samt

10) *mångbranschholdingsammanslutning* ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredje land, ett utländskt återförsäkringsföretag eller en försäkringsholdingsammanslutning och som har minst en försäkringsförening enligt denna lag bland sina dotterföretag.

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag, en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen (1607/1993),

5) *anknutet företag* ett dotterföretag, ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag på det sätt som avses i 5 § 2 mom. 2 eller 3 punkten kreditinstitutslagen,

(9 punkten upphävs)

10) *mångbranschholdingsammanslutning* ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredje land, ett utländskt återförsäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och som har minst ett försäkringsbolag enligt denna lag bland sina dotterföretag.

5 §

För den extra tillsynen över en

5 §

Gällande lydelse

försäkringsförening enligt 2 § 1 mom. i detta kapitel skall föreningen utföra en beräkning av den jämkade solvensen vilken skall omfatta försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutningar, försäkringsföretag i tredje land och utländska återförsäkringsföretag som är anknutna till försäkringsföreningen. Vid beräkningen skall dessutom beaktas andra företag som ingår i en försäkringsgrupp enligt 2 § 4 mom. på det sätt som ministeriet närmare bestämmer genom förordning. Beräkningen skall tillställas Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna på det sätt som inspektionen närmare bestämmer.

Föreslagen lydelse

För den extra tillsynen över en försäkringsförening enligt 2 § 1 mom. i detta kapitel skall föreningen utföra en beräkning av den jämkade solvensen vilken skall omfatta till försäkringsföreningen anknutna försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutningar, försäkringsföretag i tredje land, utländska återförsäkringsföretag samt kreditinstitut och finansiella institut enligt kreditinstitutslagen och värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (579/1996). I beräkningen skall dessutom beaktas andra företag som ingår i en försäkringsgrupp enligt 2 § 4 mom. på det sätt som ministeriet närmare bestämmer genom förordning. Beräkningen skall tillställas Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna på det sätt som inspektionen närmare bestämmer.

6 §

En finsk försäkringsholdingsammanslutning som är moderföretag till en försäkringsförening enligt 2 § 2 mom. i detta kapitel skall för den extra tillsynen utföra en beräkning av den jämkade solvensen vilken skall omfatta försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutningar, försäkringsföretag i tredje land och utländska återförsäkringsföretag som är anknutna till moderföretaget. Vid beräkningen skall dessutom beaktas andra företag som ingår i en försäkringsgrupp enligt 2 § 4 mom. på det sätt som ministeriet närmare bestämmer genom förordning. Om en försäkringsförenings moderföretag är något annat företag enligt 2 § 2 mom. än en finsk försäkringsholdingsammanslutning, skall en försäkringsförening som ingår i gruppen utföra beräkningen. Beräkningen skall tillställas Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna på det sätt som inspektionen närmare bestämmer.

6 §

En finsk försäkringsholdingsammanslutning som är moderföretag till en försäkringsförening enligt 2 § 2 mom. i detta kapitel skall för den extra tillsynen utföra en beräkning av den jämkade solvensen vilken skall omfatta till moderföretaget anknutna försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutningar, försäkringsföretag i tredje land, utländska återförsäkringsföretag samt kreditinstitut och finansiella institut enligt kreditinstitutslagen och värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag. I beräkningen skall dessutom beaktas andra företag som ingår i en försäkringsgrupp enligt 2 § 4 mom. på det sätt som ministeriet närmare bestämmer genom förordning. Om en försäkringsförenings moderföretag är något annat företag enligt 2 § 2 mom. än en finsk försäkringsholdingsammanslutning, skall en försäkringsförening som ingår i gruppen utföra beräkningen. Beräkningen skall tillställas Försäkringsinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna på det sätt som inspektionen närmare bestämmer.

8 §

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

Denna lag träder i kraft den 20 .